

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, dr. Lukács László György,***
Móring József Attila, dr. Varga László

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	17361
Megemlékezés a magyar sport napjáról	17361
Megemlékezés a jászkun önmegváltás emléknapjáról	17361
„A Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2018. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében” című beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig	17362
Dr. Darák Péter , a Kúria elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	17362
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	17366
Felszólalók:	
Dr. Kovács Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17368
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17370
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17379
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	17381
Sebián-Petrovics László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	17385
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz)	17388
Dr. Darák Péter , a Kúria elnökének előterjesztői válasza	17389
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság elnökének előterjesztői válasza	17394
Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2018. évi beszámolója , valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig.....	17395
Dr. Senyei György Barna , az Országos Bírósági Hivatal elnöke, a napirendi pont előterjesztője	17395
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	17400
Felszólalók:	
Dr. Becsó Károly , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17401
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17403
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17410
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17411
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	17414
Dr. Senyei György Barna , az Országos Bírósági Hivatal elnökének előterjesztői válasza	17417
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság elnökének előterjesztői válasza	17419
Az ügyészség 2018. évi tevékenységéről szóló beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig	17420
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész, a napirendi pont előterjesztője	17420
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	17425
Felszólalók:	
Dr. Bajkai István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17427
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17431
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	17438
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	17441
Dr. Szél Bernadett (független)	17447
Bósz Anett (DK)	17452
Bencsik János (független)	17456
Stummer János (Jobbik)	17458
Dr. Szél Bernadett (független)	17460
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	17460
Dr. Bajkai István (Fidesz)	17463
Bósz Anett (DK)	17468
Dr. Szél Bernadett (független)	17468
Bencsik János (független)	17470
Stummer János (Jobbik)	17470
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész előterjesztői válasza.....	17471
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság elnökének előterjesztői válasza	17478

Napirend utáni felszólalások:

Pócs János (Fidesz)	17480
Dr. Fülöp Erik (független)	17481
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	17483
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	17485
Az ülésnap bezárása	17488

Az ülésen jelen volt:

DR. HAJAS BARNABÁS igazságügyi minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
21. ülésnapja
2020. május 6-án, szerdán
(9.00 óra - Elnök: *Jakab István*
Jegyzők: *Földi László és*
dr. Lukács László György)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 21. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Lukács László György jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2017-ben az Országgyűlés határozatban nyilvánította május 6-át **a magyar sport napjává.** 145 évvel ezelőtt, az akkor még csak alig egy hónapja alakult Magyar Athletikai Club ezen a napon rendezte meg az első szabadtéri versenyét. Az első számot 100 yardos síkfutásban rendezték meg, és győztese az a Porzsolt Gyula lett, aki egész életében rendkívül sokat tett a sport magyarországi elterjesztéséért és népszerűsítéséért; 1892-1898 között az MTK elnöke is volt. Ezen a napon gátfutásban és távolugrásban is ő lett az első.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az új koronavírus elterjedése mindent felülírt az élet összes területén, így a sportban is. Egy évvel elhalasztották az olimpiát és számos más sportversenyt. A sportrajongók személyesen nem szurkolhatnak sportolóinknak, a képernyők előtt csak ismétléseket nézhetnek.

A sportból azonban sokat meríthetünk ebben az időszakban is. Sportolóink példaként állnak előttünk: hogyan kell akár reménytelennek tűnő helyzetben is kitartani, küzdeni, felsegíteni elesett versenytársunkat, együttműködni csapattársainkkal. A Nobel-díjas Szent-Györgyi Albert szavaival: „A sport a játék alatt tanítja meg az embert rövid idő alatt a legfontosabb polgári erényekre: az összetartásra, az önfeláldozásra, az egyéni érdekek teljes alárendelésére, a kitartásra, a tettekeszségre, a gyors elhatározásra, az önálló megítélésre, az abszolút tisztességre és mindenekelőtt a fair play, a nemes küzdelem szabályaira.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Az idén emlékezünk meg a történelmi Magyarország területét szétdaraboló és a nemzet harmadát idegen államok fennhatósága alá szorító trianoni békediktátum 100. évfordulójáról. Ennek kapcsán szeretném, ha megemlékezni azokról a magyar sportolókról is, akik a trianoni határokon túl lettek sportáguk csillagai. Az ő sikereik nemcsak a határokon túli sorstársaik, hanem az anyaországban élők magyarságtudatának, összetartozásának erősödését is szolgálták és szolgálják ma is. A magyar sport napján ezért előttük is rójuk le tiszteletünket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! 2014-ben úgy határozott az Országgyűlés, hogy május 6-át **a jászkun önmegváltás emléknapjává** nyilvánítja. 275 éve, 1745-ben ugyanis ezen

a napon engedélyezte Mária Terézia magyar királynő a jászoknak és kunoknak, hogy régi szabadságukat, kiváltságukat visszaválthassák.

A magyarországi jászok és kunok ősei a XIII. században a mongol invázió elől menekülve érkeztek Magyarországra. Autonómiát és adómentességet kaptak, s a királynak katonai szolgálattal tartoztak. Az évszázadok során beilleszkedtek a Magyar Királyságba, ám különleges jogukat mindvégig megőrizték. A török alóli felszabadító háborúkat követően azonban elvesztették korábbi kiváltságukat, és jobbágyorsba süllyedtek. Évtizedeken át küzdöttek elvett jogaik visszaszerzéséért, s hajlandóak lettek volna akár tetemes pénzüsszeggel is visszaváltani szabadságukat. Végül - Mária Terézia engedélyét követően - a XVIII. századi Magyarország legnagyobb népi összefogása során a jász-kun kerületek lakossága összeadta a megváltáshoz szükséges összeget, és a királynő kiadta az elvett kiváltságok visszaadásáról szóló okmányt.

Tisztelt Országgyűlés! A saját erőből, összefogással megvalósított jász-kun önmegváltás - ahogy akkoriban nevezték, redemptio - után helyreállt az önkormányzatiság, s a jobbágyok ismét szabad paraszttá váltak. A redemptio nagymértékben erősítette a jász és kun öntudatot, melynek hatása napjainkig is tart, és noha a Jászkun Kerület autonómiája 1876-ban megszűnt, a lakosság, az emberek a mai napig is példaértékűen őrzik hagyományaikat és történelmi identitásukat.

Tisztelt Országgyűlés! Most beszámolókat tárgyalásával folytatjuk munkánkat. Felkérem képviselőtársaimat, aki ezen nem kíván részt venni, a korábbiakban kiadott főigazgatói tájékoztatóban foglaltak szerinti rendben hagyja majd el az üléstermet.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2018. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében”** című beszámoló, valamint az **ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat** együttes általános vitája a lezárásig.

Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem dr. Darák Péter urat, a Kúria elnökét. *(Szórványos taps.)*

Az elnöki beszámoló B/6665. számon, az Igazságügyi bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/7915. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Darák Péter úrnak, a Kúria elnökének, a beszámoló előterjesztőjének. Elnök úr, parancsoljon!

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Kúria a jogállam támasza, aktívan hozzájárul a jogfejlesztéshez, támogatja a jogalkotást, hatékonyan és gyorsan törekszik biztosítani az egységes joggyakorlatot. A régi kúriai hagyományokra támaszkodva teremtette meg az ítékezés XXI. századi alapjait,

amelyről az önök által ismert, írásban előterjesztett, 2018. évről szóló beszámoló is tanúskodik.

Ahogy egy korábbi expozémban már kitértem erre, a bírósági eljárás nyilvánossága a bírói hatalom korlátja, a bíró a nyilvánosság kontrollja alatt áll. A Kúria 2012 óta különösen törekszik arra, hogy ne csak ítélezését folytassa a nyilvánosság előtt, de jogegységi tevékenységét is átláthatóvá és közérthetővé tegye. Ez az elv vezérelt akkor, amikor a 2018. éves tevékenységünk főbb céljait is meghatároztam.

(9.10)

2018-ban jelentős változások következtek be a Kúria működési körülményeiben, ezért is tekintettem ezt az évet az új szabályok alkalmazása évének. Ebben az évben lépett hatályba ugyanis az új polgári és büntetőeljárás kódex, illetve a közigazgatási perrendtartásról szóló önálló eljárási kódex. A Kúriát ez nem érte váratlanul, hiszen az előző években az új eljárásjogi szabályok alkalmazására felkészült, illetve közreműködött az Igazságügyi Minisztérium kodifikációs munkájában.

A Kúria életében további jelentős változást jelentett, hogy ebben az évben kezdte meg egy új jogintézmény, a munkáját alapvetően meghatározó új jogintézmény alkalmazását, nevezetesen a felülvizsgálati eljárás engedélyezése egységes gyakorlatának kialakítását. Ezzel párhuzamosan természetesen segítséget kellett nyújtani az elsőfokú bíróságoknak az új eljárási kódexekkel való megküzdéshez, az első alkalmazási problémák megoldásához. Ennek keretében a Kúria konzultációs testület formájában, de később, az ezt követő évben már joggyakorlat-elemző csoport keretében is vizsgálta a keresetlevél visszautasítására vezető okok bírói gyakorlatát. Az erről szóló jelentés a Kúria honlapján időközben már elkészült és olvasható.

A Kúria érvényt szerzett iránymutatásában annak az elvnek, hogy megfelelő elsőfokú merítés nélkül a bírói jogvédelem pusztá formalitássá válik, kellő számú egyedi ügy érkezése nélkül a Kúria is könnyen elefántcsonttoronnyá válhat. Ezért erősítette azokat az értelmezési irányokat, amelyek a formális hibák miatt nem teszik lehetővé a keresetlevelek érdemi vizsgálat nélküli elutasítását.

A 2018. év másik jelentős eseménye a közigazgatási bíráskodás szervezeti reformjára vonatkozó jogalkotói elképzelések jogszabályokba való átültetése volt. A diskurzus alapját az jelentette, hogy egyrészt a közigazgatási jogviták külön bírósági szervezeti keretek között történő elbírálását a magyar alkotmányos hagyományok és szakmai szempontok, például a speciális közjogi ismeretek igénye egyaránt indokoltá tehetik, másrészt a közjogi jogorvoslat alapjait a rendszerváltáskor az 1989. évi alkotmánymódosítás már megteremtette, tehát a legújabb kori magyar közigazgatási bíráskodás a közös bírói szervezet keretében már 1990-ben megkezdődött. Az azóta kialakult

közigazgatási bírói szemléletmód és értékrend nagyon fontos értékeket hordoz, ezért az igazságügyi tárcával való szoros jogalkotási együttműködésben kívántunk érvényt szerezni annak az elvnek, hogy ezek a rendszerváltás óta gyűlő és szaporodó értékek ne vesszenek el a szervezeti átalakulás keretében sem.

Végül a szervezeti reform az Alaptörvény 2019-es módosítása révén is lekerült a napirendről, nem lépett más bírói szerv a Kúria helyébe, így a hangsúly egy jogállami átmenet biztosításáról és a közigazgatási bírói szemlélet megőrzéséről a rendszerváltás óta elért szakmai eredmények gyarapítására és a közigazgatási ügyek gyors és szakszerű elbírálásának folytatására tevődött át. A Kúria tehát alaptörvényi felhatalmazással rendelkezik a közigazgatási felsőbírósági feladatok magas színvonalon történő ellátására.

Tisztelt Országgyűlés! Ahogy említettem, a 2018. évet illetően a Kúria számára talán a legfontosabb változás a megengedhetőségi eljárás bevezetése volt a felülvizsgálati eljárások egy jelentős részében. Ezt azért tartjuk kiemelten fontosnak, mert végre a Kúria saját maga döntheti el, nincs a felek szándékára hagyva abban a kérdésben, hogy mely ügyeket tart a jogrendszer működése és az ítélezési gyakorlat egysége szempontjából olyan fontosnak, hogy azokat érdemben bírálja el. Ez egy olyan kivételes lehetőség és olyan kivételes feladat, amelynek a felfogása, az értelmezése, az alkalmazása évtizedekre meghatározza a Kúria leterheltségét és gyakorlatát.

A Kúria a 2018. évben igyekezett az új jogegységi eszközökben rejlő lehetőségeket messzemenőig kiaknázni. Ennek megfelelően nyolc joggyakorlat-elemző csoport kezdte meg a munkáját, amelyek közül kiemelném az országos büntetékiszabási gyakorlat vizsgálatát, a földforgalmi törvénnyel kapcsolatos perek gyakorlatát, a kötelező pszichiátriai intézeti gyógykezelés elrendelésének gyakorlatát és a munkaviszonyhoz kapcsolódó egyes megállapodások, valamint a munkáltató kártérítési felelőssége összesszerőségének kérdéseit.

Miután az Igazságügyi bizottság keretein belül ezeket a kérdéseket részletesen tárgyaltuk, és az ott jelen lévő képviselő hölgyek és urak is részletes észrevételeket tettek, amelyeket igyekeztem a bizottsági ülésen megválaszolni, ezért a részletesebb ismertetéstől eltekintek. Szeretném azonban felhívni a figyelmet arra, hogy tovább folytatódott 2018-ban az új polgári törvénykönyv alkalmazásában felmerülő jogértelmezési kérdések feltárása az Új Ptk. Tanácsadó Testület keretében, nevezetesen a közös tulajdon megszüntetése és a szerződészegéssel okozott kárért való felelősség témakörében. Ugyanígy komoly állásfoglalások születtek a közjegyzőnél letett végrendelet visszavételének joghatása vonatkozásában, illetve abban a kérdésben, hogy a bérleti, lakásbérleti szerződés felmondására vonatkozó rendelkezések eltérést engedő vagy kógens normák-e az új Ptk.-ban.

Fontos lépéseket tett a Kúria 2018-ban a civil szervezetek nyilvántartásával kapcsolatos jogalkal-

mazási problémák feltárása érdekében. Az ezzel foglalkozó konzultációs testület 2018-ban három alkalommal ülésezett, és többek között állást foglalt abban a kérdésben, hogy a bíróság ilyen regisztrációs ügyekben csak egy alkalommal, teljeskörűen rendelhet el hiánypótlást, ami nagymértékben könnyítette meg a jogkereső társadalmi szervezetek bejegyzésének lehetőségét.

A devizakölcsön-szerződésekkel kapcsolatban az ebben az évben született, Európai Unió Bíróságának döntése megerősítette a Kúria gyakorlatát, és nem tartalmazott új szempontokat, amelyek a Kúria korábbi iránymutatásainak módosítását tették volna szükségessé.

2018-ban a Büntető Kollégium volt az, amely nagyon erőteljes jogegységi tevékenységet fejtett ki, hat büntető jogegységi határozatot hozott, a törvényes vád gyermekpornográfia büntetnének halmazati kérdései, a nyomozási bírói döntés elleni fellebbezés, a házi őrizet részleges feloldására vonatkozó ügyészi hatáskör, a közfeladatot ellátó személy fogalmának értelmezése, illetve a csődbűncselekmény sértettje személyének meghatározása körében.

A polgári jogegységi tanács egy fontos jogegységi határozatot hozott, amely egy személyes illetékmentesség megállapítására vonatkozott a polgári pert követő végrehajtási eljárásban felmerülő le nem rótt illetékek viselése vonatkozásában.

A kollégiumi vélemények közül érdemes a kiemelésre a munkáltatói kárfelelősség vonatkozásában elfogadott munkaügyi kollégiumi vélemény, illetve a földforgalmi ügyek egyes kérdéseiről szóló közigazgatási kollégiumi vélemény, amely a jegyző, a mezőgazdasági igazgatási szerv, illetve az agrárkamara eljárási jogosítványai vonatkozásában állapított meg fontos jogalkalmazási tételeket.

Ki szeretném emelni, hogy az elmúlt években több alkalommal került reflektorfénybe a büntetéskeiszabás, a büntetés-végrehajtás kérdése, ebben a kérdésben is egy nagyon hasznos joggyakorlat-elemzés történt, amely kitekintett a reintegrációs őrizetre mint új jogintézmény alkalmazására is.

(9.20)

Nem hagyható figyelmen kívül a 2018. éves gyakorlatot illetően az, hogy választási év volt, és a Közigazgatási Kollégium nagyszámú választási jogorvoslatot bíralt el. Ezzel összefüggésben az Igazságügyi bizottság előtt kérdésként merült fel az egyik képviselő úr részéről a választópolgári érintettség kérdése. Ezt a felvetést időközben írásban megválaszoltam.

Ugyancsak fontos konklúziókra jutott a hatályon kívül helyezési gyakorlat vizsgálata a közigazgatási ügyekben, illetve a közérdekű adatok kiadásával kapcsolatos joggyakorlat-elemzés elsőként foglalta össze az e témakörben kialakult bírói gyakorlatot.

Néhány szót szólnék a Kúria Önkormányzati Tanácsának 2018. évi tevékenységéről. Azt kell mondanom, hogy a Kúria Önkormányzati Tanácsa sokadik

évében gördülékenyen, gyorsan látta el a feladatát, egyre inkább növekszenek a bírói kezdeményezések az önkormányzati rendeletek jogszabályi normakontrollja vonatkozásában, a 42 új ügyből 29 bírói kezdeményezés alapján érkezett. Az ügyek nagy részében, 35 ügyben érdemi döntés született, ezek közül belül felében az indítvány elutasítására, felében pedig az indítványnak helyt adó döntés meghozatalára került sor.

Továbbra is a legfontosabb területe az önkormányzati normakontrollnak a telekadó, építményadó kérdésköre, tehát a vagyoni típusú helyi adók, ahol olyan örömteli eljárásokat is találhatunk, ahol önmagában az indítvány - éppen az alapvető jogok biztosa terjesztett elő ilyen indítványt - benyújtására tekintettel az önkormányzat időközben hajlandó volt saját hatáskörben módosítani a rendeletét, tehát a Kúria döntésére már nem is volt szükség. Ez mutatja a jogintézmény visszatartó erejét.

Ki kell emelni, hogy az adó mértékének arányossága vonatkozásában új törvényi szabályokat kellett alkalmazni. 2018 volt az az év, amikor először korrigálta az új törvényi rendelkezéseknek megfelelően a Kúria az arányosság vizsgálati szempontjait, és a mércét az egvedí, az érintett személyt központba helyező szemléletről egy, az adóalanyok szélesebb köréhez igazodó szemléletmódra helyezte át.

Találtunk ebben az évben településiadó-rendelet felülvizsgálatára vonatkozó döntést, egy termőföldadóról volt szó, s ezzel kapcsolatban a Kúria fontos konklúzióra jutott a települési adó alkalmazási körének lehetséges határai vonatkozásában.

Még egy fontos döntést emelnék ki, ez pedig a közjogi és magánjogi jogintézmények határának megállapítását célzó döntésünk volt, hogy vajon tulajdonosként vagy hatóságként jár-e el az önkormányzat akkor, amikor a közterület-használat vonatkozásában szabályozást ad. Ebben a kérdésben is megnyugtató konklúzióra jutottunk.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a lehetőséget az írásban előterjesztett beszámoló rövid szóbeli összefoglalására. Tisztelettel várom a kérdéseiket és a véleményüket.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének, a határozati javaslat előterjesztőjének. Elnök úr, parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Kúriaelnök Úr! Engedjék meg, hogy jómagam is mindenekelőtt nagy tisztelettel köszöntsem plenáris ülésünkön Darák Pétert, a Kúria elnökét, a kollégium vezetőit és munkatársait.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 117. § (1) bekezdés be) pontja

alapján a Kúria elnöke benyújtotta az Országgyűlésnek „A Kúria 2018. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében” című, B/6665. számú beszámolóját, melyet a feladat- és hatáskörrel rendelkező Igazságügyi bizottság 2019. november 6-i ülésén kijelölt bizottságként megtárgyalta.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Alaptörvény szerint a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el, melynek keretében döntenek büntetőügyekben, az állampolgárok mindennapi életét meghatározó magánjogi jogvitákban, továbbá a közigazgatási határozatok törvényességéről is. A korábbi évek felkészülését követően 2018-ban kezdődött az új büntetőeljárás és polgári eljárás kódexek és az általános közigazgatási perrendtartásról és közigazgatási bírásokról szóló törvények alkalmazása a bírósági munkában. Ez kiemelt feladatot rótt a bíróságokra, és számos kihívást fogalmazott meg annak irányító szervezetének is az új jogegységi határozatokkal, valamint a joggyakorlat-elemző csoportok munkájával kapcsolatban.

Az Igazságügyi bizottság a bizottsági vita keretében részletes beszámolót hallgatott meg a Kúria 2018. évi jogegységi tevékenységéről. Az Igazságügyi bizottság üdvözölte a befogadási eljárást, valamint a közös tulajdon megszüntetésével összefüggő egyes bírósági eljárás kialakítására tett erőfeszítéseket. Az Igazságügyi bizottság egyetértett a bíróságok eltérő büntetőkiszabási gyakorlatának megszüntetésére, valamint az újrászabályozott jogos védelmi helyzet bírósági gyakorlatának egységesítésére tett intézkedésekkel. A bizottság támogatta a Kúria és a bíróságok erőfeszítéseit a munkaviszonnyal összefüggő egyes megállapodások és a munkáltatói kártérítési felelősség összegszerűségét érintő bírói gyakorlat egységesítése érdekében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Igazságügyi bizottság tagjai számos kérdést tettek fel az alkotmányjogi panasz és a rendes bírósági eljárás egymáshoz való viszonyáról, a Kúria jogalkotásra irányuló javaslattételéről, a Kúria gyakornoki képzéséről, valamint a választásokkal kapcsolatos bírósági döntésekről. A bizottság meghallgatta a Kúria elnökének összefoglalóját az önkormányzati normakontroll feladatkörében, különös tekintettel a helyiadó-ügyekkel, a közterület-használattal, valamint a helyi építési szabályzattal összefüggő gyakorlatáról. A bizottság a vitában megállapította, hogy a Kúria 2018-ra megfogalmazott szakmai célkitűzései maradéktalanul teljesültek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján az Igazságügyi bizottság a 2019. november 6-ai ülésén „A Kúria elnökének a Kúria 2018. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében” című, B/6665. számú beszámolóját egyhangúlag, 11 igen szavazattal elfogadta. Az Igazságügyi bizottság a házszabályi rendelkezések 84. § (2) bekezdése alapján benyújtott H/7915. számú határozati javaslatában a Kúria elnökének beszámolóját

a tisztelt Háznak elfogadásra ajánlja. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem Hajas Barnabás államtitkár urat, hogy a vita e szakaszában kíván-e felszólalni. *(Dr. Hajas Barnabás: Köszönöm, nem.)* Államtitkár úr jelzi, hogy a vita e szakaszában nem kíván szólni.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Kovács Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, aki szintén a pulpitusról mondja el a felszólalását. Képviselő úr, öné a szó.

(9.30)

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Darák Péter Elnök Úr! Tekintettel arra, hogy rendkívül fontos témáról van szó, hiszen a hatalommegosztásnak az egyik legfőbb ága az igazságszolgáltatás, azon belül is a Kúria vezető szerepe, ezért úgy gondoltam, hogy a vezérszónoklatot innen a pulpitusról fogom elmondani, hasonlóan a bizottság elnökéhez. Köszöntöm még Hajas Barnabást, az új igazságügyi államtitkárt, aki első fellépésének lehetünk tanúi, egyben sok sikert kívánunk. *(Dr. Hajas Barnabás: Köszönöm.)*

A Kúria elnökének mint hazánk legfőbb bírói szervezete vezetőjének törvényen alapuló kötelezettsége, hogy minden évben beszámoljon az Országgyűlésnek a Kúriának az adott tárgyévben végzett tevékenységéről és működéséről. A beszámoló a tavalyi év második felében érkezett, és ahogy Vejkey elnök úr említette, a novemberi ülésén tárgyalta meg az Igazságügyi bizottság. Ezen a meghallgatáson megvitattuk a beszámoló értékeit, a lezajlott tevékenységeket, és azt is szeretném ismertetni a tisztelt Házzal, hogy egyhangú döntéssel fogadta el az Igazságügyi bizottság, ezúton pedig szeretném a beszámolóval kapcsolatos értékelést a tisztelt képviselőtársakkal is megosztani, a figyelmükbe ajánlani.

Magyarország legfelsőbb bírói fóruma számos figyelemre méltó szakmai cél elérését tűzte ki maga elé 2018-ban. Ezek közül talán a legfontosabbakat szeretném ismertetni: az egységes és magas színvonalú ítélkezési gyakorlat biztosítása az új jogegységi eszközökben rejlő lehetőségek kiaknázásával; a Kúria jogegységi aktusainak felülvizsgálata, ami a jogbiztonság védelme érdekében az egyik elengedhetetlen szempont; az új polgári perrendtartás és polgári törvénykönyv alkalmazása során felmerülő jogértelmezési kérdések vizsgálata; a civil szervezetek nyilvántartásával kapcsolatos jogalkalmazási problémák feltárása; a gyakornoki program folytatása; a főtanácsadói rendszer kiépítése; és a Kúria szakmai és erkölcsi tekintélyének a megőrzése érdekében a legfelsőbb bírói fórum vizsztatérésének lehetősége a régi Igazságügyi Palotába.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek közül a Kúria egyik legfontosabb célja a bírói jogalkalmazás gyakorlatának egységesítése, amelynek érdekében kifejtett tevékenysége során többek között egységes álláspont alakult ki a büntetőügyekben a vád törvényességének a fogalma, ismérvei tárgyában, a gyermekpornográfia büntettének bűncselekményi egységében történő megállapításának a feltételeiben, és végül, de nem utolsósorban a különféle ügyészégi hatáskörök tisztázásában, mint például a vádirat benyújtásáig a házi őrizet részleges feloldása vonatkozásában.

Tisztelt Képviselőtársak! A joggyakorlat egységesítése tárgyában történt előremutató eredményeket a Kúria joggyakorlat-elemző csoportjai végzik, volt büntető joggyakorlat-, aztán közigazgatási és munkaügyi, valamint polgári és gazdasági joggyakorlat-elemző csoport. A büntető ítélkezési tevékenység vizsgálata körében kiemelném az elemzőcsoport felállítását.

Az elnök úr is szólt ezekről az elemzőcsoportokról, ilyen többek között az országos büntetés-kiszabási gyakorlat vizsgálatát ellátó, a ténybeli javítás jogerő után, a perújítás a büntetőeljárásban nevű munkacsoport, valamint a jogági határvonalak az egyéni és közösségi igény érvényesítése terén, a magánélet védelme körében vizsgálatot folytató munkacsoport. S nyilván mindannyian, akik most hozzá fogunk szólni az elnök úr beszámolójához, átfedéseket fogunk érzékelni, hiszen lehetne szólni még itt a munkaügyi vagy akár a gazdasági és polgári elemző-munkacsoportokról is, de azt gondolom, hogy erre majd a vita során bővebben is lesz alkalom.

Megemlíteném, hogy már a 2017. esztendőben felállításra került a büntetés-végrehajtás bírói gyakorlatát vizsgáló joggyakorlat-elemző csoport, amely egyébként '18-ban fejezte be a munkáját, és külön figyelmet fordított ennek az új jogintézménynek - amely, ha jól emlékszem, 2014 óta él -, az úgynevezett önkéntes reintegrációs őrizet, azaz a társadalomba való visszahelyezés, a visszatérés lehetőségének a biztosítására. Ennek során ez a munkacsoport megállapította többek között, hogy például a Be. szerinti kötelező védelem nem úgy érvényesül, mint egyébként a tárgyaláson, itt a jogi garanciát maga a bv. bíró személye adja, aki aztán utólagos eljárással korrigálhatja akár a saját végzését is.

Tisztelt Országgyűlés! Az önkormányzati normakontroll körében az elnök úr jó néhány példával is illusztrált gyakorlatot ismertetett. Én néhány statisztikai adattal szeretnék szolgálni az önök számára. Az Önkormányzati Tanácshoz az önkormányzati rendeletek vizsgálatával kapcsolatban 42 ügy érkezett, ebből 29, az összes ügy 69 százaléka bírói kezdeményezés, 12 kormányhivatali kezdeményezés, és az elnök úr is említette az alapvető jogok biztosának indítványát abban a bizonyos adóügyben. Mindezt rávetítve a '14 óta fennálló statisztikákra, a bírói kezdeményezések száma a legnagyobb az elmúlt esztendőben, ez így volt 2018-ban is.

Tisztelt Országgyűlés! Az éves gyakornoki program is kiemelt jelentőségű, mivel egyrészt a doktoranduszok hatékonyan végezhetik a kutatói tevékenységüket, gyakorlati környezetben tudnak megismerkedni a jó gyakorlatokkal az ítéletek tanulmányozása során, és a Kúriának főtanácsadó szinten hosszabb távon akár utánpótlást is jelenthetnek ezek a doktoranduszok.

Tisztelt Országgyűlés! Kiemelném még, hogy a 2018. év az eljárásjogi kódexek teljes körű reformját hozta a Pp., tehát a polgári perrendtartás, a büntető eljárásjog és a közigazgatási perrendtartás területén egyaránt. A beszámolóból kiderül, hogy a Kúriát mindez nem érte váratlanul, hiszen egy hosszú előkészítési folyamat volt - magam is dolgoztam ezekben az ügyekben Hajas államtitkár úrral együtt az Igazságügyi Minisztériumban -, és az új eljárási jogszabályok alkalmazására való felkészülésnek a megfelelő ideje, az új szabályok alkalmazásának az első évében a legfelsőbb bírói fórum terveinek megfelelően megkezdte az új jogintézmény, a felülvizsgálati eljárás-engedélyezés egységes gyakorlatának kialakítását.

Mindezeket alapul véve a Kúria kidolgozta a '19. esztendőre vonatkozó szakmai célkitűzéseit - ezt nyilván a következő beszámolóból meg fogjuk ismerni -, néhány dologra irányítanám rá a figyelmet. Az alábbi öt vizsgálati tárgykörben állított fel '18-ban joggyakorlat-elemző csoportokat: jogos védelem gyakorlati kérdései; a keresetlevél visszautasítására vezető okok vizsgálata; a gondnokság alá helyezési perek bírósági gyakorlata; a gyógyulási, túlélési esély csökkenésével, elvesztésével kapcsolatos ítélkezési gyakorlat vizsgálata; és az érvénytelenség a munkaviszonyban tárgy-körökben.

Tisztelt Országgyűlés! Összességében elmondható, hogy a Kúria magas színvonalon, hatékonyan végezte feladatait, javítva ezzel a társadalom igazságszolgáltatásba vetett bizalmának erősödését. Mindezek mellett a Kúria nemcsak a legfelsőbb ítélkezés feladatait gyakorolja, hanem intézményként ő saját maga is a jogszokás keletkezésének, megszilárdulásának a helye, valamint a magyar jogi tradíció megteremtője is.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezekre figyelemmel a beszámolóban foglaltakat a Fidesz képviselőcsoportja támogatja, és kérem, hogy a többi frakció is támogassa. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Ez a beszámoló címében a jogegység és az önkormányzati normakontroll körében terjesztette elő a

Kúria beszámolóját. Amikor bíróságokról, bírói ítélezésről van szó, akkor két nagyon fontos szót mindig a fejünkben kell tartani, és ettől soha nem térhet el egyetlen bíró vagy bírósági vezető: ez pedig az „igazság” és a „szolgáltatás”. Az igazságra, az anyagi igazságra törekvés, az kell az elsődleges legyen, és ha az intézményrendszer vagy a politika befolyása bármilyen módon veszélyezteti az igazságra való maximális törekvést, akkor nem beszélhetünk demokratikus jogállami rendszerről.

(9.40)

A szolgáltatás: a „szolgáltatás”-ban benne van a „szolgálat” szó, ami azt jelenti, hogy a bírák szolgálják az igazságot, szolgálják a törvényeket, és szolgálják a társadalmat, sem intézményi, sem gondolatiság szintjén nem juthat el oda soha, hogy „hatalom”-nak nevezze magát. Az más kérdés, hogy a közjogi rendszerünkben a bírói hatalmat „hatalom”-nak nevezzük, de csak azért, mert a hatalmi ágak szétválasztásáról van szó, de a bíraskodás tartalmában a „hatalom” szó semmilyen módon nem jelenhet meg. A társadalom a magyar bíróságoktól és bíraktól azt várja el, hogy szolgálják a törvényt, szolgálják az igazságot, és ezzel egyébként szolgálják a társadalmat, mert kiszámítható ítélezés, kiszámítható bírósági rendszer nélkül a társadalomnak az országával, a hazájával szemben nincs bizalma.

A beszámoló elején a következő gondolatot olvashatjuk: „Lehetőség nyílik arra, hogy a Kúria visszatérjen abba a jogi kultúrkörbe, ahol a legmagasabb szintű igazságszolgáltatási fórum mérlegelheti, hogy mely ügyeket tartja a jogrendszer működése, az ítélezési gyakorlat egysége szempontjából olyan fontosnak, hogy azokat érdemben elbírálja.” Meg kell mondjam, elnök úr, nemcsak önnel, hanem a jogalkotó többséggel is vitatkozom abban, hogy a Kúria bármikor is ne lett volna olyan jogi kultúrkörben, hogy azokat a feladatait elláthassa, amelyek a bírósági szervezeti rendszerben és a különböző anyagi jogi eljárási törvényekben megfogalmazott elvárásokat tartalmazzák.

Én 31 éve vagyok jogász, és egyetlenegy napra sem éreztem azt, hogy a legfőbb bírói fórum bármikor is akár jogalkotói, akár intézményrendszeri vonatkozásban rendelkezett volna olyan hiánnyal, amely miatt azt az elvet, amelyet most itt, ebben a beszámolóban előadott, ne tudta volna gyakorolni. Én nagyon rosszul élem meg azt, hogy az elmúlt tíz évben a politika és sajnos a politika által befolyásolt legfőbb szervezetek folyamatosan azt sugallják, mint hogyha ebben az időszakban lett volna legelőször módjuk arra, hogy azt a küldetést, amelyre jogszabály felhatalmazza, teljesíteni tudja.

Úgy gondolom, az elmúlt 31 évben ebben semmifajta hiány nem volt, sem eszközrendszerben, sem jogalkotói támogatásban, sem a társadalom elvárásában.

Azt olvassuk a beszámolóban, hogy 2016. november 30-án tanácskozást tartottak, amelyen a Kúria vezetői mellett több állami szerv, így az ÁSZ, a GVH, az MNB, a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke, több jogi kar képviselője részt vett, és javaslatot tettek a 2018. évben vizsgálandó kérdésekre, ezek: a jogi határvonalak az egyéni és közösségi igény érvényesítése szempontjából; a magánélet védelme vonatkozásában; az országos büntetéskiszabási gyakorlat vizsgálata; ténybeli javítás jogerő után - perújítás a büntetőeljárásban; a migrációval összefüggő közigazgatási bírói gyakorlat; a földforgalmi törvénnyel kapcsolatos perek gyakorlata; a kötelező pszichiátriai intézeti gyógykezelés elrendelésének gyakorlata; a munkaviszonyhoz kapcsolódó egyes kérdések; a munkáltató kártérítési felelőssége összecszerúségének kérdései. Azt kell mondjam, hogy jogászként mindenképpen mindegyik rendkívül fontos kérdés, az is tény, hogy bármelyiket akár egy jogi konzultáció témájává tesszük, bizonyára órákon keresztül tudnánk vitatkozni azon, hogy ezek a kérdések valóban a Kúria abbéli kompetenciájába tartoznak, hogy valamelyest orientálja azokat a jogalkalmazó bírákat, illetőleg ezen keresztül a társadalmat a különböző döntésekben és jogviszonyok létesítésében, amelyek ezekre vonatkoznak.

De meg kell mondjam, elnök úr, azért ebben a társadalomban van pár olyan kérdés, amely most már évtizede nem lerendezett, és gondolom, hogy nem tartja különlegesnek, hogyha a devizahitel kérdéséről szólok. Bizonyára tudja, kilenc éve próbáltam elérni - nem egyedül, nagyon sok társammal együtt -, hogy azokat a jogi alapelveket alkalmazzuk ezen jogviszonyok vizsgálata során, amelyek nélkül nincs polgári jog, a római jog óta változatlan elvek nem írhatók felül, nem mellőzhetők, amikor ezeknek az ügyeknek a megítélését el kellene végezniük a bírácoknak. Úgy gondolom, hogy ebből a sorból ez hiányzik. Ugyan ön a beszámolóban később felemlíti a devizahitelezés kérdésének a Kúria szempontjából való vizsgálatát, de úgy gondolom, az nem elégséges, annál a résznél majd ki fogom ezt fejteni.

Továbbá arról beszél a beszámoló: „A cél ebben az évben is az volt, hogy a felmerülő elméleti kérdések minél hamarabb sok szempontú műhelyvitákban kapjanak egyértelmű megoldást. Mindez segítheti az ügyek gyors és színvonalas elintézését.” És ezt követően az új polgári perrendtartás alkalmazása során felmerülő jogértelmezési kérdéseket taglalja, amelyre konzultációs testületet hozott létre. Nem kívánom ezeket felsorolni, de azt kell mondjam - és ez természetesen semmilyen módon nem a Kúria hibája -, hogy ezeknek a kérdéseknek a nagy része jogalkotói kérdés. Nem lehetett volna, amikor az új polgári perrendtartást alkották, például arra odafigyelni, hogy jogsértő bizonyítékok felhasználásáról szóljon a jogszabály, vagy nem lehetett volna megfelelő, akár átmeneti szabályozással arra kitérni, hogy a költségkedvezmény miként alakuljon?

Tisztelt Képviselőtársaim! Hatályon kívül helyezte a jogalkotó a régi polgári perrendtartás szerinti

költségkedvezményre vonatkozó azon IM-rendeletet, amely pont arról szól, hogy a 2018. január 1-je előtt indult ügyekben, perekben a költségkedvezmények megadásának mik a feltételrendszerei, és miután számtalan, '18. január 1-je előtt indult per még a mai napig is folyamatban van, és a költségkedvezmények kérdése akár később is előfordulhat, nem a per elején, ezért nem volt más mód, mint hogy a Kúria állást foglalt abban, hogy olyan IM-rendelet szabályait kell alkalmazni, amely már nem is hatályos. Elnézést kérek, ez nem a Kúria kérdése, ez nem a Kúria jogegységi vagy jogértelmezési munkájának a kérdése, ez jogalkotói kérdés, vagy például a szakértő idézése vagy a keresetlevél szabályszerű előterjesztésére vonatkozó szabályok.

Ne tessék azt mondani, kérem szépen, egyikük se, aki jogászember, hogy ezen gyakorlati kérdések, amelyek ebben a beszámolóban vannak, bármelyikére is ne számíthatott volna a jogalkotó mint felteendő kérdésre adott szituációkban! A jogalkotás pont arról szól, hogy igyekszem minden olyan kérdést tisztázni a jogszabályban, amely az adott szabályrendszer alkalmazása során felmerülhet. Ezért vannak előzetes, évtizeden át folyt konzultációk azért, hogy az új polgári perrendtartás alkalmazása valóban ne kérdések özönével induljon meg, hanem a bírák nyugodtan, felhatalmazottan, átláthatóan, tisztességesen és egysegesen alkalmazzák.

Azt írja a beszámoló, hogy joggal érhetné az igazságszolgáltatást az a vád, hogy nem figyel elég gyorsan különböző kulcsproblémákra. Meg kell mondjam, elnök úr - és, hangsúlyozom, ez megint nem önnek szól, csak önöket célozták meg -, elképesztő volt az elmúlt években, hogy kormánypárti politikusok miként támadtak meg egy-egy bírói döntést.

A bírák a jogszabálynak vannak alárendelve, a jogszabály rendelkezéseinek kell megfelelniük, és a feltárt tényekhez kell igazodniuk. Az nagyon érdekes lenne, hogyha az lenne a szempont, hogy például különböző bűncselekmények esetén, ahol teljesen mások a tényállások, más az áldozat és az elkövető, más körülmények vezettek ahhoz, más eszközrendszert használt fel, más az elkövetőnek az előélete, más az a konfliktushelyzet, amely esetleg egy bűncselekmény elkövetésére indít valakit, vagy el is végzi - ne tessék már azt mondani, hogy minden egyes ügyet bele lehet tuszkolni egy szemléletbe, egy típusú ítéletbe!

(9.50)

Megdöböntő volt számomra, hogy - és ez elnök úrnak szól - olyan lágyan reagáltak erre. Én azt gondolom, hogy ezeket a politikusi támadásokat hangsúlyosan kellett volna visszautasítani. Most vagy önálló bírói hatalom van, vagy nincs. És az, hogy hadjáratot indítanak egy-egy bíró ellen azért, mert adott kérdésben úgy döntött... - igen, elnök úr, én is rendkívül bosszús voltam akkor, amikor a Győri Ítéltábla a Marian Cozma-ügyben olyan gyalázatosan csökkentette

némely elkövetőnek a büntetését. Persze, dühös voltam, mert azt gondoltam, hogy ez nem az igazságot szolgálja, igen. De eszembe nem jutott volna az, hogy elkezdjem személy szerint az ítélőtábla tanácsának tagjait vádolni valamifajta elfogultsággal. De az, hogy ez odáig vezessen, hogy Nyíregyházától Szombathelyig a befejezett bűncselekmény eredménye egy olyan egységes ítélezést hozzon, ahol a büntetlen előéletű és a már számtalan büntetésen túl lévő embernek a megítélése azért legyen egységesebb, mert a bűncselekmény jellege ugyanolyan?! Nagyon szépen kérem, még véletlen se engedje elnök úr azt, hogy ez a politikai befolyás és ez a politikai beleszólás a bíróságok munkájában folytatódjék!

Azt írja továbbá a beszámoló, hogy a jogegységi csoportok feladata éppen ezért nem az azonnali válasz megvalósítása, hanem például az új Ptk.-val kapcsolatos gyakorlat folyamatos figyelésén keresztül a kulcsproblémák jelzése. Igen, ez így rendben van. De azt nagyon nem szeretnénk, ha a különböző jogegységi csoportok munkája odáig jutna, hogy politikai elvárásoknak megfelelően átértelmezzék a jogszabályok rendelkezéseit, átmagyarázzák, hogy az adott jogszabály célja nem az eredeti jogalkotói szándék, hanem más, és ilyenfajta befolyások alá rendeljék a Kúria jogegységi döntéseit.

Ugy folytatja, hogy a testület 2018-ban három alkalommal ülésezett, és ugyan a teljesség igénye nélkül, de felsorolt pár témát, amivel foglalkoztak; például a pártalapítás kérdése, amelyben a tagdíjfizetésen túl a vagyoni hozzájárulás teljesítése, a nullás mérleg és a többi szerepel. Nem szeretném ezt részletezni, de egyre szeretném felhívni elnök úr figyelmét, és ez a személyes tapasztalatomból eredt.

Párt alapítása során, amikor nem előzi meg egyesület, akkor a jogszabály leírja, hogy milyen különböző igazolásokat, okiratokat kell benyújtani ahhoz, hogy egy újként alakult pártot bejegyezzenek. Jogszabályban szerepel, hogy vagyonmérleget kell benyújtani. Igen ám, de egy nem létező szervezetnek nincs vagyonmérlege. Saját praxisomban kipróbáltam, hogy ez a folyamat miként fog végigmenni, hiszen bár tény, hogy ha egy egyesület alakul át, akkor valóban kell egy vagyonmérleg, hiszen átalakul egyik szervezeti formából a másikba, de amikor újként alapítok egy szervezetet, hogy lehetne vagyonmérleget benyújtani a nem létező vagyonról a nem létező szervezetnek?

Végigfuttattam az igazságszolgáltatás rendszerén, és döbbenet volt számomra, hogy ítélőtáblai bírák azt mondják, hogy igen, valóban nem létező szervezetnek nem lehet vagyona, így vagyonmérlege sem, de akkor legalább azt kellett volna megcsinálni, hogy nullás vagyonmérleget nyújtsanak be. Mi az, hogy nullás vagyonmérleg? Fogalmilag kizárt, ha nincs vagyon, nincs miről mérleget készíteni. Most gondolja meg, elnök úr, több évtizedes jogi gyakorlat után nem várható el ítélőtáblai tanácsoktól az, hogy teljes mértékben egyértelmű és köztudomású alapvetéseket ne vezessenek be egy döntésbe, és ne mondja azt,

hogy igen, valószínűleg a jogalkotó nem figyelt arra, hogy lesz olyan is, amikor nem egy egyesületből alakul egy párt, hanem megalakul egy párt? És legalább annyit meg kellett volna tenni, hogy javasolni a jogalkotónak, hogy egy ilyen kivételt írjon be, hogy kivétel akkor, amikor a szervezet újként megalakul. Én csak azért gondoltam, hogy erről is beszélek, elnök úr, mert higgye el, hogy a mindennapokban rengeteg olyan feladata lenne valóban a bírói karnak, hogy jelezze a jogalkotó felé azokat a hiányokat, amelyek megnehezítik az értelmes döntéseket, az igazságos döntéseket.

És akkor egy picit rátérnék a devizahiteles kérdésre. Ugye, azt mondja a beszámoló, hogy az érvénytelenségi perekkel összefüggésben a bíróságok által megküldött kérdéseket, jelzéseket összegyűjtő és azokat megtárgyaló konzultatív testület '18-ban is folytatta a munkáját, és '18 októberében úgy döntöttek, hogy az Európai Bíróság által C-51/17. számú ítéletben felmerült állásfoglalások alapján nincs további feladata a Kúriának, mert úgy gondolja, hogy nem tartalmaz olyan új szempontokat ez a döntés, amely szükségessé tenné bármilyen iránymutatás módosítását, és az egyes szerződések érvényességét az egyedi perekben eljáró bíróságoknak kell megítélniük.

Ugye, ebben az indoklásban, és elnézését kérem, hogy pár mondatot fel fogok ebből olvasni, de a következőket mondja ki az Európai Bíróság. A fenti megállapítás nem jelenti azt, hogy valamely más szerződési feltétel, mint például az, amely az árfolyamkockázatra vonatkozik, szintén teljes egészében ki lenne zárva ezen irányelv hatálya alól, vagyis azt ne lehetne ezen irányelvhez mérten vizsgálni. És akkor leírja, hogy a 93/13. irányelv mely cikke, mely bekezdését szigorúan kell értelmezni, így hát az, hogy bizonyos olyan feltételek, amelyek jogszabályi rendelkezéseket tükröznek, kikerülnek ezen irányelv hatálya alól, nem jelenti azt, hogy a nemzeti bíróság az ugyanazon szerződésben szereplő és jogszabályi rendelkezésekkel nem érintett egyéb feltételek érvényességét a továbbiakban ne vizsgálhatná. Leírja azt, hogy a DH1-törvény és a DH3-törvény kizárólagosan azokat a jogintézményeket vezette ki, amelyeknek eredményeként az elszámolás történt, viszont az árfolyamkockázattal kapcsolatos kérdést nem rendezte. Nem rendezte a kölcsönfelvevő világos tájékoztatási jogát, és a többi.

Elnök úr, én úgy gondolom, hogy 1 millió 200 ezer megkötött szerződés, ami legalább érintett, ha a családtagokat nézzük, 5 millió embert egy olyanfajta ügynél, ügycsoportnál, ahol nem kérdéses a köztudomású tényekből eredően következtethetően, hogy a pénzügyi intézmények nem tisztességesen jártak el, félrevezető információkat adott. Ha még a perek bizonyításáig nem is nézzük, köztudomású, interneten, különböző papíralapú felületeken láthatók azok a befolyásoló anyagok, amelyekkel az adósokat betertelték ebbe az áldatlan jogintézménybe.

Azt is tudja minden bíró, hogy a 180 forintos vég-törlesztéssel rendkívüli módon megsértették az Alaptörvényben foglalt egyenlő elbánás elvét, ugyanis

ugyanazon jogviszonyban annak, aki két hónap alatt pénzt tudott szerezni, megadatott ez a lehetőség, azt, akinek két hónapon belül egy adósi pozíció mellett nem volt ilyen forrása, azt kirekesztjük. Már azon az első ponton az egyenlő elbírálás elve sérült. Majd születnek a kúriai döntések, születnek az európai bírósági döntések, és 2020-ban még mindig ott tartunk, hogy zűrzavar van a bírák, zűrzavar van az adósok, és zűrzavar van az ügyvédek fejében; mert - és ezért nagyon súlyos ez a kérdés - nem kellene zűrzavarnak lennie.

Ha egy egyszerű vállalkozó vállal bizonyos áron cementleszállítást, és egy külső okból annak a cementnek háromszorosára emelkedik a szerződés teljesítési ideje alatt az ára, mi történik? A kötelezett nem tud változatlan feltételek között teljesíteni, mert időközben rajta kívül álló okból a szerződés teljesítésének feltételei jelentősen megváltoztak. Ebben az ügycsomagban, a devizahitelezésben nem változtak meg az adóstól függetlenül a körülmények? Azok a lényeges változások nem történtek meg? Ha csak ebből az elvből indult volna ki valaha a jogalkotó vagy a bírák, már túl lennénk ennek a társadalmi tragédiának a kezelésén.

Vagy a másik alapvető jogelv: csak azt kell teljesítenem, amit valójában vállaltam, nem többet. Mit vállalhatok, mit tudok vállalni? Azt tudom vállalni, aminek birtokában vagyok minden ismeretének, tudom, hogy mit vállaltam. Hát, ezekben az ügyekben senki nem tudhatta, még a pénzügyi intézmények tisztviselői is azt nyilatkozták rendre, hogy nem tudtuk, hogy az adós mit fog vállalni. Tehát még ő sem tudta, a profi szervezet!

(10.00)

Ezért azt kérem nagy tisztelettel kúriai elnök úrtól, hogy nem hagyható abba addig, amíg az utolsó szerződés is érvényben, hatályban van, vagy a végrehajtások nem fejeződtek be, nem lehet ezt a kérdést félretenni. Meg kell tenni pontosan ugyanazokat a jogelveket alkalmazva, mint amit bármely más jogviszonyban rendre a bíróságok alkalmaznak, hogy ezeket nem lehet így magukra hagyni és nem befejezni.

Azt mondja, Igazságügyi Palota kérdése. Én nem gondolom, hogy a Kúria és korábban a Legfelsőbb Bíróság bármikor is olyan körülmények között dolgozott volna, amelyben a küldetését ne tudta volna el látni. Én persze mindig örülök annak, hogy ha a közép dolgozó emberek minél magasabb színvonalú körülmények között dolgoznak mind infrastruktúrában, mind környezetben, mind szakmai támogatásban, de azt azért nem gondolom, hogy a Kúria tevékenységének minősége majd attól fog függni, hogy a Markó utca 16.-ban, vagy a Kossuth tér 7.-ben ül. Tehát én azt nagy tisztelettel kérem a bíraktól, hogy ne a forma, hanem a tartalom legyen a fontos.

2018-ban 11 jogegységi eljárás lefolytatása érdekében kezdeményezték, és ebből mindössze egy, a

személyes illetékmentes fél illetékfizetési kötelezettsége tárgyában született... Én csodálkoztam ezen a 11:1 arányon, mert ezek szerint, akik ezt kezdeményezték, azok ilyen jelentős részben nem látták át azoknak a felvetett kérdéseknek a problémáját? Én úgy érzem, hogy ez a szám nagyon csekély, bár nincs indoklás a beszámolóban a többi tíz elutasításáról, de úgy gondolom, hogy ez a szám túlzottan is csekély a kezdeményezéshez képest.

És akkor már csak két kérdéstről szeretnék beszélni. Azt mondja, hogy lezárt ügyeket vizsgáltak abból a szempontból, hogy a bírák milyen hibákat követtek el, mik okoztak hatályon kívül helyezési döntéseket, és ezt azért tették, hogy valamilyen módon a joggyakorlatot szakmailag fejlesszék. Meg kell hogy mondjam, egészen meglepődtem azon, amilyen eljárási és anyagi jogi hibák felmerültek: felek téves megjelölése, beavatkozó mellőzése, keresetösségi joggal kapcsolatos eljárási tévedések, kereseti kérelemmel, kiterjesztéssel kapcsolatos hibák, bírói kioktatás, bizonyítási teher téves kiosztása, bizonyítási eljárás hibái, például köztudomású tények figyelembevétele, szakértői bizonyítás hibás ténymegállapítása, illetőleg elégtelen indoklás, anyagi jogi kérdéseknél meg tulajdonképpen mindazok az alkotmánybírói, uniós és kúriai döntések, amelyeket, ha tetszik, ha nem, az ítékezés során alkalmazni kell.

Meg kell mondjam, elnök úr, hogy ezeket a triviális hibákat, hiszen én ezeket, ha tetszik, ha nem, a gyakorlat szempontjából triviális hibáknak tekintem, ha ilyen hibákat orvosok műtétek során követnek el, akkor vagy halál, vagy egészségromlás következik be. Csak azért, mert egy bírói döntés vagy egy hibás bírói eljárás konkrétan közvetlenül emberéleteket nem veszélyeztet, viszont egy óriási társadalmi bizalmatlanságot eredményezhet, ezért nagy tisztelettel azt kérem kúriai elnök úrtól, hogy bár lehet, hogy túlzó a zéró tolerancia, de legyen nagyobb, komolyabb következménye a bírói tévedéseknek. Hangsúlyozom, nem a döntésben, hiszen abba nem szólhat bele senki, de a jogszabályok betartásában, azt gondolom, elvárhatnánk egy minőségi munkát, különösen azért is, mert az elmúlt évtizedben egy viszont jelentősen javult, ez pedig a bírák anyagi megítélése, az anyagi, a jöveldelmi kondícióik jelentős javulása.

A 2019-re meghatározott különböző témákat, amelyeket szeretne a Kúria a kollégiumi vélemények vonatkozásában fókuszba venni - jogos védelem, keresetlevél, gondnokság alá helyezés, s a többi -, felsorolja, én ennek nagyon örülök, de egy újabb témát szeretnék az ön figyelmébe ajánlani. Sajnos ez is a devizahiteles kérdéshez kapcsolódik. Bizonyára tudja mindenki, hogy a devizahiteles szerződések vonatkozásában a legnagyobb tragédia a közjegyzői okiratok voltak. Ugyanis a közjegyzői okiratok, ha tetszik, ha nem, egyoldalú kérésre végrehajthatók úgy, hogy a pénzügyi intézménynek nem kell elszámolnia, nem kell megmutatnia, hogy a követelése valós. Ez volt igazán a tragédiája ennek, mert a pénzügyi intézmé-

nyek tömegével záradékoltatták a közjegyzői okiratokat, peren kívüli végrehajtással elvették az ingatlanokat úgy, hogy soha nem kellett számot adni erről az intézményeknek. Igen ám, de volt jó pár olyan szituáció, amikor valamiért az adott fedezeti ingatlan tulajdonjoga máshoz került át, ezért a zálogkötelezetti minőséghez nem járult közjegyzői okirat. A közjegyzői okirat kizárólagosan azon felekkel szemben végrehajtható vagy azzal a féllel szemben lesz végrehajtható okirat, aki abban kötelezettséget vállalt. A közjegyzői okirat maga, amíg csak okiratként van, nem végrehajtható okirat, ahhoz még egy jogcselekmény, az úgynevezett záradékolás kell.

Miután sok ilyen helyzet volt, hogy a zálogkötelezett személye megváltozott, nem volt közjegyzői okirat, amit vele szemben végrehajthatóvá lehetett volna nyilvánítani, ezért pereket kellett indítani az új zálogkötelezettekkel szemben, úgynevezett tūrési pereket. Igen ám, de ezekben a tūrési perekben a pénzügyi intézmények azzal szembesültek, hogy a fele sem igaz a követelésüknek, hiszen minden kifogást elő lehet terjeszteni a zálogkötelezettnek is, szakértői vélemények, bonyolult, hosszú peres eljárás. Kiderül, hogy a követelés nemhogy annyi, hanem közel sem annyi, és egyre nehezebb volt a jogérvényesítése a pénzügyi intézményeknek, sőt az ezekből a perekből származó tapasztalatokat felhasználták más eljárásokban az intézményekkel szemben. Ezért a közjegyzőket olyan nyomás alá helyezték, hogy állapítsanak meg az eredeti közjegyzői okirat alapján jogutódlást a zálogkötelezettnek úgy, hogy a zálogkötelezett ilyet soha nem vállalt. Jó pár közjegyző érezte, hogy ez nem fog menni, ez ugyanis teljes mértékben jogsértő, és jó páran elutasították ezeket a kéréseket. Majd elkerül a törvényszékhez, és a törvényszék - döbbenet számomra - a végrehajtási törvény 39. §-ára hivatkozott, ami egyszerűen arról szól, hogy ha a végrehajtható okirat kiállítása után lesz jogutódlás, akkor arról a bíróság vagy közjegyző dönthet. Csakhogy a végrehajtható okirat nem az eredeti közjegyzői okirat, hanem az, amikor már ellátják záradékkal. És egy ilyen végrehajtási eljárásjogi kérdésre hivatkozva anyagi jogi jogutódlási kérdésben döntenek! Ezt sajnos számtalan helyen megtették, a Szombathelyi Törvényszék, Budapest Környéki Törvényszék rendre nyomást gyakorol a közjegyzők felett. Nem fognak ezek az ügyek a Kúriára feljutni, mert sajnos nincs rá jogi lehetőség, viszont egy olyan teljes mértékben jogszabályellenes joggyakorlatot generál, ami rendkívüli módon sérti a polgárokat.

Én csak azért gondoltam, elnök úr, hogy a beszámoló kapcsán például ezt elmondom önnek, mert hiszen a beszámolóban szerepel a devizahiteles kérdés. A Kúria számtalan döntést hozott ebben, az Európai Bíróság iránymutatást adott mind a Kúriának, mind a bíróságoknak a gyakorlat vonatkozásában. Tegye meg, elnök úr, nézzon ennek a kérdésnek utána, mert nem lehet úgy hagyni, hogy teljes mértékben jogszabálysértő rendelkezésekkel emberek sokasága felett

nem tisztázott követeléseket végrehajtsanak! Ez a társadalom ezt nem viseli el, és nem is kell, hogy elviselje.

Végül pedig annyit szeretnék mindössze zárszóként elmondani, hogy ha valakinek, egy jogászmbernek kötelessége bízni a legfőbb bírói fórumban, egyszerűen azért, mert ha nem bízunk, akkor az egész jogállamiságnak semmi, de semmi értelme. Én csak azt kérem nagy tisztelettel ön útján minden egyes kúriai bírótól: igazság és szolgáltatás, az igazság szolgálata. Ha ez így lesz, akkor a társadalom bízni fog benne; ha deficitet lát, ha nem olyanfajta szellemiséget lát, nem fog bízni benne. És öncélúan, önmagukért nincs értelme intézményeket fenntartani, csak azért, hogy a népünk és a társadalmunk üdvét szolgálja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja két vezérszónokot állított. Megadom a szót elsőként Varga László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! Nagyon köszönjük a beszámolóját, a 2018. évi beszámolót, amely a korábbi évekhez hasonlóan egy informatív, tartalmas, megfelelő módon összeállított beszámoló; nyilván átfogó a Kúria tevékenysége is.

(10.10)

Jómagam a felszólalásomat nem átfogóan fogom a beszámolót érintőleg elmondani. Az, hogy megosztottuk Szakács László képviselőtársammal a vezérszónoki felszólalást, arra is vonatkozik, hogy egyes ügycsoportok tekintetében ő tesz észrevételeket, magam más témákat érintőleg.

Elsősorban egyébként, ha már a 2018. évet érintjük, akkor a választások, a választási eljárás kapcsán tennék néhány észrevételt, mert ha a 2018. évről beszélünk, akkor jól látható a beszámolóból is és nyilván a nyilvánosságot követve is, hogy egy kifejezetten megterhelő év volt ez a Kúria számára. Egyrészt az ügyteher tekintetében volt megterhelő, hiszen az országgyűlési választásokra tekintettel kifejezetten magas ügyszámmal kellett dolgoznia a Kúriának, amelyeket ráadásul rendkívül rövid, mindössze háromnapos határidővel kellett elbírálnia. Erre vonatkozott tehát az ügyteher tekintetében a megállapításom.

Az ügyszám magas volta látható is a beszámolóban, hiszen kiolvasható belőle, hogy több tucat választási ügyben kellett a Kúriának döntést hoznia. Maga a beszámoló is említést tesz róla, hogy a Kúria Közigazgatási-Munkaügyi Kollégiuma a választási és a népszavazási eljárásokkal kapcsolatos jogorvoslatokat vizsgáló, joggyakorlat-elemző csoport által készített összefoglaló véleményt is elfogadott. Ezen a ponton

érdemes megemlíteni, hogy a Kúria rendkívül magas szintű, színvonalas jogorvoslati tevékenységet folytat a választási ügyek vonatkozásában, amely nemcsak a választási bizottságok, de sok esetben az Alkotmánybíróság határozatainál is megalapozottabb döntéseket eredményez.

Van azonban néhány olyan körülmény a választási eljárásban, amely vonatkozásában érdemes volna felülvizsgálni a korábbi gyakorlatát, vagy éppenséggel állásfoglalást kiadnia. Ezek pedig a következők álláspontom szerint, és nyilván ezt az álláspontunkat ennek az évnek a megélése ellenzéki képviselőként, a gyakorlati tapasztalatok is megalapozzák. Jelenleg a Kúria és a bíróságok rendkívül szűk körben fogadják el a választási ügyben való érintettséget, ami a fellebbezési jog törvényi szűkítése miatt azt eredményezi, hogy egy választási ügy kapcsán a kifogástevévőnek semmiféle jogorvoslati joga nincs, ez pedig nyilvánvalóan ellentétes a jogorvoslatihoz, illetve a bíróságokhoz való joggal. Érdemes volna ezen területet újra átvizsgálni, és legalább a fellebbezési jogot kicsit tágabbra nyitni.

Második megállapításom a következő: rendkívül kevés figyelmet kapnak a választási eljárásban a bizonyítás szabályai. Sajnálatos módon a választási eljárás nem ismeri a bizonyítási kényszerhelyzetet, a választási bizottságok pedig, tisztelet a kivételnek, de többségükben nem aktívak a bizonyítékok beszerzése érdekében ebben a tekintetben, sőt sok esetben egyenesen tagadják is az ilyen irányú kéréseket, annak ellenére, hogy a tényállás tisztázásához ezek elengedhetetlenek volnának. Ez sokszor nemleges tény vagy olyan tények bizonyítását teszi kötelezővé a kifogástevévő vagy a jogorvoslatot kérő számára, amely jellegénél vagy beszerezhetetlenségénél fogva lehetetlen, ez pedig megalapozatlan döntéseket eredményez álláspontom szerint. Érdemes volna a Kúriának a választási eljárások során alkalmazott bizonyítási szabályokat részletesen átvizsgálnia, ami megalapozottabb döntéseket eredményezne, és talán csökkentené a Kúria választások idején tapasztalt munkaterhét is egyben.

A harmadik ilyen körülmény pedig a választási gyűlésekhez kapcsolódik. A választási gyűlések gyűlékezési törvény hatálya alá helyezése következtében drasztikusan eltérő gyakorlat alakult ki az ország különböző részein. Vannak olyan települések, például Miskolc, ahol a kétfős ajánlásgyűjtés miatti kitelepülést is be kell jelenteni, máshol, például Győrben az ajánlásgyűjtés bejelentése mérettől függetlenül szükségtelen, míg Budapesten csak az elektronikusan bejelentett választási gyűlést fogadják el, a papíralapon bejelentett nem. Erre való tekintettel rendkívül nagy szükség volna a vonatkozó joggyakorlat egységesítésére álláspontom szerint.

Nyilván a választási év tekintetében megfogalmazott észrevételeim érintik a Kúria joggyakorlatát, de azt gondolom, azt végig kell gondolnia a tisztelt Háznak, hogy milyen jogszabályhelyeket kell természetesen pontosítani vagy egyértelműsíteni a választások

tisztaságának garanciája érdekében, természetesen ez a megállapítás is igaz.

Emellett, meg kell állapítanom, hogy a másik nagy kihívás, amivel a Kúriával szemben, a Kúriával kapcsolatban 2018-ban szembe kellett nézni, nem volt más, mint az - előttem is megállapította képviselőtársam -, hogy a kormány álszent és vállalhatatlan támadást intézett a bírósági rendszerrel, így gyakorlatilag a Kúriával szemben is. Ekkor született meg ugyanis a közigazgatási bíróságokról szóló törvény - ez is 2018-as -, amely elképesztő mértékű politikai befolyást engedett volna - hál' istennek, csak volna - közigazgatási ügyekben a kormány számára, ezzel lebontva a bírói függetlenség maradékának egy jelentős részét álláspontom szerint.

Örömteli azonban, ahogy elnök úr nemcsak a 2018., hanem a 2019. és a 2020. tevékenysége kapcsán is beszámolhat majd a közigazgatási bíróságok gyakorlatáról, hiszen nem jött létre a kormány által tervezett közigazgatási különbíróság, úgyhogy érdekesek és izgalommal vártak lesznek majd a következő évi beszámolóikban is az ezzel kapcsolatos megállapítások.

Ahogy mondtam, elnök úr, köszönettel vettük a beszámolóját, a korábbi években támogatólag viszonyultunk a beszámolóhoz. Mi is hiszünk a hatalmi ágak elválasztásában és függetlenségében, ezért nagyon fontosnak tartjuk, hogy évről évre ezt a beszámolót megtárgyaljuk. Azonban kérjük ezúttal, hogy talán a 2018. év érzékenysége tekintettel mindenképpen fontolják meg észrevételeinket, hiszen azokat építő jelleggel tesszük meg. A frakció vezérszónoki felszólalását pedig Szakács László fogja folytatni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja másik vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Én is ott folytatom, ahol Varga László képviselőtársam abbahagyta, hiszünk a hatalmi ágak elválasztásában, hiszünk abban, hogy a bíráskodás, törvényhozás, azok természetesen egymástól függetlenül működő olyan hatalmi ágak, amelyek azért mégiscsak kölcsönhatásban vannak egymással, tehát valamilyen felügyeleti szerepe van, hiszen most beszámol itt a Kúria, hiszen a Kúriának is, a bíráskodásnak, a bíróságnak is azokat a jogszabályokat kell alkalmaznia, amelyeket a jogalkotó megalkot.

Folytatva Varga-Damm Andrea érvelését is, hogy igazság- vagy jogszolgáltatás-e, hiszen a bíróság abban a helyzetben van, hogy azt a törvényt tudja alkalmazni, amit az Országgyűlés elfogad, viszont nem mindegy, hogy az Országgyűlés milyen körülmények között fogadott el bizonyos jogszabályokat, és majd rá is fogok térni egy bizonyos ügycsoportra, ami elnök úr

beszámolójában talán méltatlanul kevés figyelmet kapott, ezzel együtt én megértem elnök urat, mert hiszen könnyű helyzetben.

Hallhattuk azt, hogy nyolc ügycsoportra alakult olyan bizottság, alakult olyan testület, amely a joggyakorlatot felügyelte, vizsgálta, viszont a devizahiteles ügyekben egy konzultációs testület alakult. Az a konzultációs testület, amelyik egyébként ma már nem is lehetne, mert tavaly decemberben hoztak egy olyan döntést, hogy inkább olyan közleményeket ne adjanak ki, amely befolyásolhatja a bírósági gyakorlatot. Igaz, hogy addig befolyásolta, de azóta nem lehet ilyen közleményeket kiadni, és az a konzultációs testület, amelyik, mondjuk így, hogy nem szerves része, tehát nem egy olyan attribútuma magának az igazságszolgáltatásnak vagy akár a Kúria rendszerének, amelyet akként tudunk felfogni, hogy akár a Kúria elnöke által, akár más bírósági fórumok által ellenőrizhető, számonkérhető.

(10.20)

Sajnos ma több figyelmet kapott akár még az éves gyakorlati program is, mint a devizahiteles ügyekben lefolytatott gyakorlat, annak a vizsgálata vagy az erről való vita. Azt szeretném, ha itt, a törvényhozásban erről kicsit többet beszélünk. Azért itt, a törvényhozásban, mert ahogyan említettem, elnök úr nincs könnyű helyzetben, a Kúria és a bírák sincsenek könnyű helyzetben, hiszen azokat a törvényeket tudják csak alkalmazni, amelyeket az Országgyűlés megalkotott. Az is lényeges, hogy milyen körülmények között alkotta meg az Országgyűlés ezeket a jogszabályokat. Itt a dh-törvényekről, a devizahiteles törvényekről beszélek, amelyek az után születtek, hogy a kormány kötött egy megállapodást az Európai Fejlesztési és Újjáépítési Bankkal, az EBRD-vel 2015 februárjában, amelyben a magyar kormány vállalta, hogy a forintosítás egy fillérjébe nem kerülhet majd a bankoknak, a devizahiteles szerződések forintosítása nem kerülhet egy fillérjébe sem a bankoknak, és nem is került. A magyar kormány vállalta azt, hogy semmilyen akadályt nem fog a kilakoltatásokkal, az ingatlanok kiürítésével, a végrehajtókkal szemben támasztani.

Ebben a szellemben születtek meg ezek a jogszabályok, és nyilvánvalóan ezt tudja csak a Kúra alkalmazni, éppen ezért mondjuk azt, hogy nincs könnyű helyzetben a bíróság. Itt, a parlamentben viszont arra fel kell használni a lehetőséget, hogy elmondjuk, hogy azok a civil szervezetek, magánszemélyek, ügyvédek, akik másképpen látják ezt az ítélkezési gyakorlatot, azok a károsultak, akik hozzánk fordulnak - nagyon sokan vannak -, több figyelmet érdemelnek. Most 117 ezer ingatlan van végrehajtás alatt, 1 700 000 szerződést kellene újraszámolni. Álláspontunk szerint nem intézhető el egy mondatlaltal, egy sorral az, hogy az Európai Bíróság ítélete nem hozott olyan új tény, amely alapján át kell tekinteni az ítélkezési gyakorlatot, hiszen akkor, elnök úr, a bíróság arra az álláspontra helyezkedik például az árfolyamkockázat tekintetében,

hogy idecítájam a C-51/17-es európai bírósági ítéletet, hogy az árfolyamkockázat és az árfolyamkockázatról való tájékoztatás tekintetében valójában az adós az, aki hibázott. Arra az álláspontra helyezkedik a bíróság, hogy az adósnak kellett volna tudni, hogy merrefelé indul és milyen mértékben indul el a devizaárfolyam, hiszen általában az adósokat marasztaló ítéletek születnek ezekben, és nem pedig a bankokat marasztaló ítéletek.

Az adós hibázott ezek alapján, ha nem változtattunk - mi nem tudunk, de nyilvánvalóan a Kúria tud változtatni - az ítélkezési gyakorlaton. Nem a banknak kellett volna előre látni az árfolyamkockázatot, sőt még a jegybanknak sem kellett volna előre látni, meg a kereskedelmi banknak sem, csak az adósnak. Az egyetlen olyannak, akinek nincs apparátusa, nincs szakmai felkészültsége, és egész egyszerűen nem ebből él, mint ahogy, mondjuk, a jegybank vagy éppen a kereskedelmi bankok, amelyek ezt megtehetnék. Az Európai Bíróság álláspontja az volt, hogy sokkal markánsabban kell vizsgálni, nemcsak azt, hogy hibát követett-e el, nem járt el helyesen, aki felvette ezt a hitelt, hanem azt is, aki folyósította. Biztos, hogy csak az-e a hibás, aki felvette ezt a hitelt, és biztos, hogy mindent jól tett meg az, aki ezt folyósította, aki elbírált az adós jövedelmi viszonyait, a vagyoni viszonyait, kockázatelemzésnek vetette alá, majd utána folyósította ezt az összeget? Bízunk benne, hogy azzal a szándékkal, hogy azt az adós vissza tudja fizetni.

Abba bele sem merek gondolni, ha nem ez volt a szándék, hogy azt az adós vissza tudja fizetni, mert azt rablói hitelezésnek hívjuk, ha csak az ingatlan kellett. Éppen ezért azt gondoljuk, hogy mélyebb elemzés érdemes ezekben az ügyekben, amikor elintézzük csak egy mondattal, hogy nem hozott semmilyen olyan új tény az Európai Bíróság ítélete, amely alapján a gyakorlaton változtatni kell, mert ha nem hozott új tény, akkor bizony, sem a jegybanknak, sem a kereskedelmi banknak nem kellett tudnia a devizaárfolyam mozgásának lehetőségeiről, de az adósnak igen, és neki most ezt fizetni is kell.

Aztán következett egy újabb ítélet. Ez már talán a 2019-es év, nyilvánvalóan annak is majd egyszer a tárgyalására sor kerülhet, de ha a mai napon elmondható, akkor talán még az ebből levonandó tanulságokat is lehet használni. Arról van szó a C-118/17-es ügyben, hogy meg kell osztani a felelősséget, pontosan azért, mert az Európai Bíróság felismerte, hogy nem lehet, hogy minden körülményt, a kamatparitástól elkezdve a devizaárfolyamok mozgásáig és az irányaiig, mindent csak az adósnak kell felismernie, megfelelőképpen értékelnie és ennek megfelelően döntést hoznia, hanem valószínűleg annak a banknak is, amely szakapparátussal rendelkezik, ezekre figyel és ez alapján folyósít az adósnak hitelt, bízunk benne - kiemelem még egyszer, aláhúzom -, azzal a szándékkal, hogy azt az adós vissza is tudja fizetni. Ezért kármegosztást javasol.

Erre ez a konzultációs testület, amely azóta már nem adhat ki olyan közleményt, amely befolyásolhatta

az ítélkezési gyakorlatot - igaz, addig befolyásolta az ítélkezési gyakorlatot -, arra az álláspontra helyezkedett, hogy az a helyes ítélkezési gyakorlat, hogy ha az adós megnyeri a pert, abban az esetben átváltható a devizahitele egy olyan forinthitelre, amelyet egyébként soha nem igényelt, nem is kapott volna, ha ilyet igényelt volna, és azt követően pedig azt kell neki teljesíteni.

A mi álláspontunk az - és erről sokat beszéltünk, és talán itt a helye egy ilyen beszámoló vitájakor, hogy arról is beszéljünk és megosszuk az elnök úrral, illetve a tisztelt Házzal ezeket a gondolatokat, amelyek jogvédőktől, civilektől, ügyvédektől jönnek -, hogy alapvetően egyébként a nemzetközi példák is mást mutatnak, alapvetően teljesen más utat követ a magyar joggyakorlat, mint a körülöttünk lévő országoké. Magyarországon a bankokat védve a szerződéseket meg akarják gyógyítani, azokat a szerződéseket, amelyeket nem lehet meggyógyítani anélkül, hogy az adósnak kegyelemdőfést ne adnának. Azt gondoljuk, hogy ezeket a szerződéseket más alapra kell helyezni, új banki elszámoltatás kell. Ez nyilvánvalóan nem a Kúria dolga, ez a törvényhozás dolga. Viszont a Kúriának az a gyakorlata, amely meggyógyítja a rossz szerződéseket akár úgy, és ezért említettem a tavalyi példát, hogy ha a devizahiteles megnyeri a pert, akkor átfordítják a devizahiteles szerződését egy olyan forintalapú hitelbe, amelyet nem is kért, de valószínűleg nem is kaphatott volna, ez is csak azt bizonyítja, hogy még az ítélkezési gyakorlatot is ez az EBRD-vel kötött megállapodás rászorítja arra, hogy meggyógyítsák a rossz szerződéseket.

A mi álláspontunk az, hogy a magyar társadalom egytizedét érintő ügyben új jogalkotásra van szükség, hogy ne legyen ilyen kellemetlen helyzetben elnök úr sem, a Kúria sem és a bíróság sem. Azt gondoljuk, hogy erről pedig nyíltan kell beszélni. Az a politikai befolyás, amelyet a kormány létrehozott 2015 februárjában, és amelyben vállalta, hogy a bankok érdekeit szolgálja, vállalta, hogy a magyar családokat nem védi meg, nem gördít semmilyen akadályt a kilakoltatásokkal szemben, vállalta, hogy a bankoknak egy fillérjébe nem kerülhet a forintosítás, ez ezt a jogi környezetet hozta. Ezért elsősorban ezt a megállapodást kell felbontani, arra hivatkozással, mert az nem szolgálja a magyarok érdekét, az a magyarok érdeke ellen való. Ezt követően lehet arról beszélni és lehet arra lehetőséget nyújtani, hogy új elszámoltatással olyan törvényeket hozzanak, amelyek a bíróságokat sem hozzák ilyen helyzetbe.

Egy utolsó felvetés. Az Európai Bíróság ítéletei, mindannyian tudjuk, kötelezőek a tagállamok bíróságaira, azoknak a szellemében kell eljárni.

(10.30)

És azt könnyű kimondani, hogy nem hozott új tény, és ha jól látom, a Kúria, illetve a konzultációs testület alapvetően ezt az utat is választotta, hogy könnyű ezt kimondani; akkor mondjuk azt, hogy nem

hozott semmilyen új tény. Akkor fel kell tenni a kérdést, hogy ha nem hozott semmilyen új tény, és minden rendben volt, elnök úr, miért kellett olyan rendelkezést hozni az elmúlt évben, hogy ha valaki eltér a Kúriának ezektől a gyakorlataitól, akkor nem lehet csak úgy általában megindokolni, pontosan meg kell indokolni, hogy hol tért el, és miért tért el a bíró.

Ez azt a látszatot keltheti, hogy bizony az eddig sem kicsi igazodási kényszer tovább erősíti; és azt látjuk, hogy ez a gyakorlat így folyik tovább. Bízunk abban, hogy a Győri Ítéletábla által az Európai Bíróság előtt elindított eljárás, a C-932/19. megfelelően helyre fogja tenni ezt a kérdést, és bízunk abban, hogy akkor majd nemcsak egy nyúl farknyi mondattal kerül ez majd elintézésre, amit nyilvánvalóan a kényszer szül és ez a kínos helyzet szül, hogy ilyen körülmények között születhettek a törvények, hanem megfelelő bírói gyakorlat is kialakulhat; esetleg olyan bírói gyakorlat is kialakulhat, ahol még adós is nyerhet pert. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sebián-Petrovszki László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is: én is köszöntöm Darák Péter elnök urat, illetve a munkatársait. Örülök, hogy itt vannak köztünk.

Azzal kezdeném, mondjuk azt, nulladik pontként, hogy mint minden évben vagy most már több év óta együtt, egymás után tárgyaljuk a Kúria, az OBH és a Legfőbb Ügyészség adott évi beszámolóját, és ismételtén azt kell mondanom vagy mondanunk, hogy a Kúriáé ezek közül messze a legszakmaibb, legkorrektebb, a valóságra leginkább reflektáló beszámoló, ami persze dicséretet a Kúria beszámolójához; és ez tartozik szorososan véve ehhez a napirendhez. De természetesen ez komoly kritika a másik két beszámoló kapcsán; majd ott el fogjuk mondani természetesen annak a kritikának a részleteit.

Egy technikainak tűnő dolog, de azért mégiscsak ezzel kezdeném, hogy bevallom, nem tudom, nem értem, hogy a 2018. évről szóló beszámolót miért másfél évvel később tárgyalja a parlament, 2020 májusában. Ez biztos nem a Kúrián múlott, mert a keltezése a beszámoló tavalý júliusi, tehát már tíz hónapja itt van egyébként az asztalon. Már az is nehezen magyarázható, hogy az Igazságügyi bizottság miért novemberben tárgyalta ezt, de még azóta is eltelt fél év. Ez azért fontos részlet, tisztelt képviselőtársaim, mert ezt azt jelenti, hogy másfél évvel később kell reflektálnunk a beszámolóban szereplő, legalább másfél évvel ezelőtti folyamatokra, ami már egy kicsit anakronisztikussá teszi ezt a beszélgetést vagy ezt a vitát. Hiszen ha minél rövidebb idő telne el a két aktus között, akkor annál frissebb, annál aktuálisabb tudna lenni az, amiket mi fölvetünk; illetve az azóta eltelt időben is

számos olyan probléma vetődött fel, amit óhatatlanul nem kérhetünk számon természetesen a beszámolón, de mégiscsak meg kell említenünk, én is így fogok tenni most.

Felmerül persze a kérdés, hogy nem véletlenül történik-e ez így, hanem akár a tisztelt kormánypárti urak tudatosan így tervezik ezeknek a beszámolóknak az időzítését, hogy minél jobban eltávolítsák a két időpontot, az elkészültét és a tárgyalását, hogy minél kevésbé legyen aktuális az, ami a beszámolóban megfogalmazódik.

Túllépve ezen a problémán, elkezdenék kiemelni néhány olyan ügyet, amit akár az elnök úr, illetve a beszámoló is említett, akár olyan, ami számomra fájdalmasan hiányzik a felsorolásból. A beszámolóban is említi, hogy a fő téma, a fő ügy 2018-ban az eljárási reform gyakorlatba ültetése volt, hiszen hatályba lépett az új polgári perrendtartás az év elején, aztán az év közepén a büntetőeljárás kódex.

Ezek kapcsán ki kellett alakítani az eljárásrendet, a beadványok kezelésének, egységes szempontú kezelésének rendszerét. Amennyire ez 2020 tavaszán látható, azt mondhatjuk, hogy ez szerintünk sikeresen történt, szerintünk ebben a Kúria jól végezte a munkáját, és nyilván az elmúlt másfél évben egyes apró korrekciókra felmerülhetett gondolat, de ez természetes is egy ilyen nagyságrendű folyamatnál.

A beszámoló említi ezeket a bizonyos joggyakorlat-elemző csoportokat, és kiemelte már a korábbi, a 2017. évi beszámoló is az ő munkájukat. Ez valóban egy szerintünk is előremutató, jó megoldás arra, hogy előrehaladjunk bizonyos ügyekben. Nyilván azt mindig lehet vitatni, hogy pont erre a nyolc területre kellett volna-e ilyen csoportokat létrehozni vagy esetleg ezek helyett másokra, vagy ha már ez a nyolc terület került kiemelésre, akkor azon belül az egyes ügyek, ügytípusok valóban azok a legfontosabbak-e, amiket felsorol az anyag.

Az említett témákon túlmenően számomra fájdalmasan hiányoznak olyan témák, amelyek egyébként az emberek mindennapi életét nagyban érintik vagy érintették az elmúlt években. Így például nekem nagyon hiányzik a családon belüli erőszakkal kapcsolatos ítéletek ilyen típusú kezelése; a gyűlölet-bűncselekmények bírósági kezelése; ezzel némileg összefüggésben a kirekesztés, a diszkrimináció ügyeinek bírósági kezelése vagy az állatkínzásos ügyek mint téma. Ezeknek a bírói kezelése kapcsán szerintem érdemes lenne szintén vizsgálni, átnézni ezeket.

A beszámoló jelzi azt, hogy a polgári perrendtartás kapcsán vizsgálták annak alkalmazását a sajtóhelyreigazítási ügyekben. Itt kell elmondanom azt, hogy a Demokratikus Koalíció, illetve a mi politikusaink nagyon sok sajtó-helyreigazítási pert indítanak. Ezeknek 90 százalékát megnyerjük, ugyanakkor van egy általános, most már évek óta tartó folyamat - és rossz irányba tartó folyamat a véleményünk szerint -, mégpedig az, hogy a bíróságok a tény és a véleményt borzasztó tágan vagy máshogy értelmezik. Egyre inkább ténykérdéseket is véleménynek minősítenek,

ezért aztán tulajdonképpen egyre tágul-tágul annak a kategóriája, amiben sajtó-helyreigazítási perek vagy nem indíthatók - már hogy jól felfogott önérdékünk miatt nem indítjuk el, mert nagy esélye van annak az elvesztésére -, vagy ténylegesen ezek bukásra vannak ítélve.

Ez egy nagyon veszélyes tendencia a mi véleményünk szerint, és ehhez kapcsolódóan és ténylegesen ezekben a perekben sokszor kapcsolódóan megemlíttem, hogy a közszereplő fogalma, illetve a közszereplő bírói megítélése kapcsán is érzünk bizonytalanságokat. Mi többször belefutottunk ilyen típusú helyzetekbe.

A beszámoló említi a Kúria tervezett költözését az egykori Néprajzi Múzeum helyére. Én az ügy szimbolizmusán túl nem tudom megállni, hogy ne említsem meg, hogy az nem derül ki az anyagból - természetes, hiszen ebből a beszámolóból ez nem is kell hogy kiderüljön -, hogy vajon racionális döntés volt-e egyébként a Kúriának ez a költözése vagy az erről szóló döntés, alkalmas-e egyébként ez az épület erre.

Vannak olyan szakértői vélemények - elérhetők az interneten is -, amelyek azt taglalják, hogy valójában ez az épület kicsi egyébként a Kúria működéséhez képest, kicsi lesz, nem tudják elhelyezni az összes kollégát, illetve nem tudja az épület ellátni a XXI. században elvárható, a hivataloktól elvárható működést a gyakorlatban. Erre esetleg a kormány képviselője kiterhetne, hogy erről mi a véleményük.

Olvasom a beszámolóban azt is, hogy a közérdekű adatok nyilvánossága kapcsán is készült egy munkaanyag a joggyakorlatcsoport műhelyében. Ezt nagyon fontos területnek tartjuk mi is. Maga a beszámoló is azt említi, hogy egyre nő ezeknek az ügyeknek a száma.

Fontos ezzel foglalkozni, ugyanakkor a sok-sok, valóban a munkacsoport által említett részkérdésen túlmenően még egyet idetennék: rendszeres gyakorlat ma már, hogy ugyan az adatkezelők per után, tesszem hozzá - tehát nem maguktól, hanem perelni kell az adatokat -, de kiadják az adatokat, ám azokat az adatokat olyan formátumban, olyan módon teszik elélnk, ami nem segíti az eredeti célt, tehát az adatok megismerésének, feldolgozásának, elemzésének a célját.

(10.40)

Tehát konkrétan abban érzünk bizonytalanságot, és a bírósági szakaszban is ebben érzünk bizonytalanságot, hogy védekezhet-e vagy megteheti-e azt az adatkezelő, hogy azt mondja, hogy kérem, én az adatokat átnyújtottam, mert - ugyan ömlesztetten - egy Word-dokumentumba bemásol Excel-táblázatokban szereplő számokat, és azt mondja, hogy ő átadta. Nekünk most már vannak olyan ügyeink, külön azért indítunk pereket, mert azt gondoljuk, hogy ez nincs rendjén, és szerintünk nincs rendjén.

A beszámoló egyébként említi a legvégén az önálló közigazgatási bírászkodás kérdését. 2018-ban még

picit más helyzet volt ezen a téren, mint ma, de közben van egy kitekintés a beszámolóban már a jelenkori helyzetre is, amit külön köszönök. De azért itt én szeretném a kormány megjelent képviselőjét kérdezni, hogy most akkor hol tartunk az önálló közigazgatási bírászkodás ügyével. Értem én, hogy egyelőre félre lett ez téve. Ez egy ideiglenes félretevés vagy jelzés, vagy pedig végleg elállt a kormány ettől a szándéktól?

Újabb témaként javasolnám a Kúriának az azzal való foglalatosságot - ha lehet így fogalmaznom -, hogy az Állami Számvevőszék döntései peresíthetőségének a kérdése vajon rendben van-e. Véleményünk szerint nincs. Jelenleg az Állami Számvevőszék döntése tulajdonképpen jelentések formájában történik, tehát tulajdonképpen közigazgatási aktus nincs, vagy ha van, akkor arról mi nem tudunk, mint érintett nem kapunk erről információt. Külön per zajlik például most az Állami Számvevőszék egy ilyen aktusa kapcsán a DK és az Állami Számvevőszék között. De közben jogkövetkezményei vannak az ÁSZ ilyen típusú jelentéseinek. Tehát azt gondoljuk, hogy nincs rendben az, hogy ezek nem peresíthetők, hanem egész egyszerűen az ÁSZ valamit leír a jelentésben, és akkor az úgy van, és minden egyéb állami szerv, például az Államkincstár azt végrehajtja szolgálai, hiszen ezt kapta meg.

Végül pedig, hasonlóan Varga-Damm Andrea képviselő asszony felvetéséhez - csatlakoznék -, azt gondoljuk, hogy a kormányzat, illetve egyes kormánypárti politikusok konkrét bírói döntések vagy bírák, vagy a bíró szervezet, az igazságszolgáltatás kapcsán tett negatív megjegyzései esetén, egy politikai támadás esetén igenis azt gondoljuk, hogy a Kúriának a múltban szokásosnál határozottabban kellene kiállnia és megvédenie a bírákat, illetve megvédeni a bíróságok függetlenségét, visszautasítani az ilyen támadásokat, és világossá tenni, hogy bizony ám az igazságszolgáltatás független, függetlennek kell lennie a kormányzattól.

Mindezekkel a megjegyzésekkel együtt is egyébként nagyon köszönöm a beszámolónak a részletességét, alaposágát, és a DK támogatását javasolom ebben a kérdésben. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most képviselői felszólalások következnek. Első körben, amennyiben ezt igénylik, kettőperces felszólalásokra van lehetőség. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Kérdezem, további felszólalás van-e. További képviselői felszólalásra jelentkező Kovács Zoltán képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Többen hozzászóltak ahhoz a témához, ami az Igazságügyi Palota, a régi Magyar

Királyi Kúria épülete eredeti funkciójának a visszaállításával kapcsolatos. Volt, aki azt mondta, hogy a tartalom az elsődleges és nem a forma. Én azt gondolom, hogy mind a kettő fontos. Tartalmi kérdésekről itt jó néhányan szoltak már.

Én azt gondolom, hogy az az épület Igazságügyi Palotának épült, nemcsak azért, mert az igazság istennője szobra - Senyei Károly szobra - van fent a timpanon felett, vagy beszélhetnék a két Fadrusz-szoborról is, vagy akár a Lotz-freskóról is; ez kifejezetten ennek épült Hauszmann tervei alapján 1893 és '96 között. És jellemző egyébként a kommunista diktatúrára, hogy '49-ben változtatták meg a funkcióját, ahogy egyébként a várbeli épületeknek is. Tehát igaz a mondás, hogy a múltat végképp eltörölni, hogy semmi se emlékeztessen a korábbi épületek funkciójára. És mit tettek, talán még azt is lehet mondani, arculcsapásul ezekbe az épületekbe? A Munkásmozgalmi Intézetet, majd a Politikatörténeti Intézetet, amelynek hosszú pereskedés után most ki kell költözni ebből az épületből.

Nyilvánvaló, hogy a mai modern körülmények sok tekintetben elvárják az elektronikus igazgatást, az informatikának a szerepét, amely sok esetben ki is válthatja egyébként a személyes és a személyi jelenlétet ebben az épületben, tehát én azt gondolom, hogy ahogy az Országgyűlés is az Országgyűlés épületében ülésezik, a Földművelésügyi Minisztérium abban az épületben van, amelyet ennek építettek - igaz, hogy közben részben volt még az Igazságügyi Minisztérium is az Agrárminisztérium épületében -, ez pedig Kúriának épült, és azt gondolom, hogy minden arra mutat, hogy ezt az épületet vissza kell hogy kapja az igazságszolgáltatás legfőbb szerve, és valóban méltó módon kerül oda. Az ítélezés már csak rajtuk múlik. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem Darák Péter elnök urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Elnök úr, öné a szó.

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke: Tisztelt Képviselők! Köszönöm az észrevételeket és a véleményeket, de el kell mondjam, hogy az észrevételek tartalma és mennyisége meghaladja azt a mennyiséget, amit egy plenáris ülésen meg lehet tárgyalni, és amire érdemben lehet reagálni, ezért jelzem, hogy minden olyan kérdésben, amit jegyzeteltem és elhangzott, írásban választ fogok utólag adni. Mindenesetre jobban örültem volna, ha néhány frakció részéről ezeket az észrevételeket már az Igazságügyi bizottság ülésén hallhatom és azzal szembesülhetek, mert akkor most a plenáris ülésen ezeknek már a végére járhattunk volna. De jobb később, mint soha; fontos észrevételek hangoztak el.

Köszönöm Vejkey Imre bizottsági elnök úr értékelő szavait és a bizottsági meghallgatással kapcsolatos összefoglalóját. Köszönöm, hogy kiemelte azokat az állampolgárok életét közvetlenül érintő kérdéseket, amelyekkel a Kúria alaposan foglalkozott a tárgyévben, így a közös tulajdonnal kapcsolatos kérdések, büntetés-kiszabás, jogos védelem kérdéskörei.

Kovács Zoltán képviselő úr pontosan foglalta össze azokat a szakmai célokat, amelyek a Kúriát 2018-ban vezették. Vele egyetértően én is magas szintűre értékelem a 2018-as büntetőjogegységi tevékenységet, amely nagyszámú, komoly jogegységi határozatban öltött testet.

Varga-Damm Andrea képviselő asszony felvetéseivel összefüggésben részben egyetértőleg kell nyilatkoznom. Én is úgy gondolom, hogy a Kúriának fontos szerepe van az állam stabilitásának megőrzésében és fenntartásában, és ezt csak úgy teheti meg, ha tevékenységét közbizalom övezi, és nem szolgálja ennek a közbizalomnak az erősödését az, ha közszereplők részéről erős és személyre szóló kritikák fogalmazódnak meg a bírókkal szemben.

Azt kell mondjam azonban, hogy a tartalmi felvetései egy részével vitatkoznék. Egyrészt a devizahiteles problémakörrel kapcsolatban szeretnék utalni arra, hogy a Kúria tevékenysége ebben a vonatkozásban folyamatos. 2012-ben én tíz évre saccoltam azt az időszakot, amíg a Kúriának és a bírói szervezetnek a devizahiteles ügyekkel kell foglalkozniuk, lassan a végére érünk ennek a tízéves időszaknak, és a Kúria minden évben foglalkozott azokkal a kérdésekkel, amelyek felmerültek.

(10.50)

Hozzá kell tennem azonban, hogy összetett esz-közrendszer segítségével próbáljuk meg kezelni azokat a jogi problémákat, amelyek elénk kerülnek. Tehát nem minden esetben joggyakorlat-elemzéssel - folyt ilyen is az azt megelőző évben -, más esetekben konzultációs testületi formában, további esetekben eseti döntések közzétételével próbálunk reagálni a felvetett jogi problémákra. Tehát nem csak jogegységi eljárással és nem csak joggyakorlat-elemzéssel próbáljuk meg kezelni az ezzel kapcsolatos problémákat.

Ugyan igyekszem kerülni minden ilyen országgyűlési beszámoló alkalmával azt, hogy túlmenjek a tárgyév történésein, de ebben a kérdésben épp a kérdésfelvetés iránya indokoltá teszi, hogy felidézzek egy közelmúltban kapott tájékoztatást. Folyamatosan kapok tájékoztatást a Kúria gazdasági tanácsától arról, hogy milyen devizahiteles ügyekben tárgyalnak, és milyen konklúziókra jutnak. Azt hiszem, ez a rövid tájékoztatás alkalmas arra, hogy eloszlassa azokat a kétségeket, amelyeket a képviselő hölgy és a képviselő urak itt az elmúlt percekben a devizahiteles ügyekkel kapcsolatban felvetettek. A Kúria gazdasági szakága ugyanis az elmúlt hónapokban is több iránymutató

döntést hozott devizahiteles ügyekben. Ezek az árfolyamkockázatról adott tájékoztatás, a kezelési költségre, folyósítási jutalékra vonatkozó szerződéses rendelkezések tisztességtelenségének megítélésével kapcsolatosak. E döntések vagy már megjelentek a Kúriai Döntések című folyóiratban, vagy megjelenés alatt állnak.

Az árfolyamkockázatról adott tájékoztatás esetleges tisztességtelenségét a Kúria mindig az adott ügyben feltárt bizonyítékok tükrében ítéli meg. Volt olyan ügy, amelyben a tájékoztatás tisztességtelenségét állapította meg - Gfv.VII.30.096/2019. -, és volt, amelyben arra a következtetésre jutott, hogy a pénzügyi intézmény tisztességes tájékoztatást nyújtott - lásd Gfv.VII.30.270/2019. vagy a Gfv.VIII.30.356/2019. számú ügy. Olyan ügy is volt, ahol a tájékoztatást tisztességtelennek találta, de érdemben eljárási okból nem dönthetett - Gfv.VII.30.024/2019. -, míg más ügyben a nyújtott tájékoztatás tartalmának felderítése miatt új eljárást rendelt el az alsóbb fokú bíróság irányába - Gfv.VII.30.034/2019.

A Gfv.VII.30.356/2019. számú ügyben nemcsak az árfolyamkockázatról történt tájékoztatás tisztességes voltát állapította meg, hanem előzetes döntéshozatali eljárásban az Európai Unió Bírósága által hozott ítéletet értelmezve állást foglalt a Kúria az adott tényállás mellett a kezelési költségre, folyósítási jutalékra vonatkozó szerződéses rendelkezések tisztességtelenségének megítélése tárgyában.

Az említett ítéletek és ítéletszámok jól jelzik, hogy a Kúria a problémával folyamatosan és minden héten, mindennap foglalkozik.

Új számomra a pártalapítással kapcsolatos észrevétel. Meg fogjuk vizsgálni ezt a kérdést.

Azt a felvetést, hogy az eljárási kódexek megalkotásával összefüggésben evidens dolgokat nem rendezett volna a jogalkotó, a felhozott példa alapján vitatnám, ugyanis ha a bizonyítási eszköz jogsértő módon történő beszerzésével kapcsolatos konzultációs testületi állásfoglalást megnézzük, akkor az látszik, hogy az ezzel kapcsolatos törvényi szabályozás megszületett, annak azonban a gyakorlati alkalmazásánál kiegészítő értelmezésre volt szükség. A rendelkező rész egyértelműen arra mutat rá, hogy a jogszabályi rendezése a kérdésnek elégséges, azonban további iránymutatás vált szükségessé. Most idő hiányában nem olvasom fel a rendelkező részt ezzel kapcsolatban.

A devizahiteles ügyekkel kapcsolatos megnyilvánulásokkal összefüggésben a képviselő hölgy és urak megfogalmazták a közbeszéddel és a közszereplőkkel kapcsolatos értékítéletet, amikor arra utaltak, hogy bizonyos problémákat leegyszerűsítő módon jelenítenek meg a médiában. Ezzel egyetértek. Ez a minősítés sajnos a devizahiteles ügyekre is érvényes. Tehát nem beszélhetünk devizahiteles ügyekben - épp a Kúria előbb ismertetett, egyedi ügyekre koncentrált felfogásának ismeretében - köztudomású vagy nyilvánvaló dolgokról. Ezekben az ügyekben azon a szinten tart a joggyakorlat, ahol ilyen általános minősítések már nem megengedhetők.

A Kúria tehát folytatja az egyedi szerződések vizsgálatát, és ezekkel kapcsolatban minden jogorvoslati kérelmet, amely a joggyakorlat előreviteléhez hozzájárulhat, elbírál.

Az épülettel kapcsolatban. Képviselő asszonyt szívesen körbevezetem a Kúriának a jelenleg a Kúria szervezete által használt részében. Tudok önnek olyan szobákat mutatni, ahol négy tanácsjegyző ül a járványveszélynek meg nem felelő távolságra egymással. Tehát olyan mértékű zsúfoltság van a jelenlegi viszonyok között a Markó utca 16.-ban, ami nem fenntartható. Én nagyon remélem, hogy ezen a Kossuth térre való költözés nagymértékben fog segíteni.

Már többször elmondtam, hogy nem a bírák elhelyezésével van probléma, és nem presztízsszempontok vezérelnek bennünket; egyszerűen a kúriai bírói tevékenységet támogató munkatársak elhelyezése az elmúlt évek jelentős létszámfejléséért miatt nem megoldott a Kúria épületében. Ezen csak átmenetileg tud segíteni az, hogy a Fővárosi Ítéltábla nálunk székelt büntetőbírói kollegái rövidesen - szeptember folyamán várhatóan - új épületbe költöznek majd.

A polgári jogegységi kezdeményezések esetében is arra utalnék, hogy a Kúria sokrétű jogegységi eszközrendszert használ. Nem minden kezdeményezésre kell jogegységi határozatban válaszolni. Ha éppen találunk olyan eseti döntést, ami a kérdésre választ ad, akkor ennek az eseti döntésnek a közzététele éppen olyan megnyugtatóan rendezi a felvetett jogkérdés értelmezésének a kérdését, mint ha nagy erőforrás-ráfördítással jogegységi eljárást vezetnénk be.

Új felvetés a közjegyzői okiratokkal kapcsolatos felvetése a képviselő asszonynak. Ennek is utána fogok járni.

Varga László képviselő úr az igazságügyi bizottsági ülésen is felvetette már a választási ügyek kérdését. Erre négyoldalas válaszlevélben adtam meg a választ. A képviselő úr nyilván a bírói gyakorlat változására szeretne jutni. A rendkívül megalapozott, négyoldalas válaszlevelemben azonban egyértelművé tettem, hogy a törvényi szabályok elválasztják egymástól a választási kifogásra legitimációval rendelkező személyek körét és a bírói jogorvoslati kérelmek benyújtására jogosult személyek körét. Itt megkívánja az érintettséget, amit a Kúria esetről esetre - több eseti döntéssel alátámasztva - vizsgál, és a joggyakorlat számomra kielégítőnek és megnyugtatónak tűnik.

Új azonban számomra az a felvetés, hogy nem kielégítőek a választási jogorvoslati eljárásokban a bizonyítási szabályok. Nyilvánvalóan nem lehet eltekinteni attól a kérdéstől, hogy háromnapos eljárási határidő áll rendelkezésre. Az elmúlt években számos alkalommal volt közbeszéd tárgya önmagában az érintett felek értesítésének a teljesíthetősége. Ha még ehhez további bizonyítási eljárásokat párosítunk, akkor biztos, hogy nem lehet hatékony választási jogorvoslatot nyújtani.

A nemleges és lehetetlen bizonyítás kérdését nyilvánvalóan fel lehet vetni, de egy ilyen eljárásjogi

helyzetben, amikor három nap alatt kell a jogorvoslatot elbírálni, logikus és észszerű az a követelmény, hogy a kérelmet előterjesztő személy terjessze elő a lehetséges bizonyítékokat.

A választási gyűlésekkel kapcsolatos felvetés új, az igazságügyi bizottsági ülésen nem hangzott el a képviselő úr részéről. Erre később fogok reagálni.

Szakács László képviselő úr felszólalása inkább a jogalkotás irányába mutatott, mint a Kúria felé fogalmazott volna meg kritikákat. A devizahiteles ügyekkel összefüggésben a Varga-Damm Andrea képviselő asszony hozzászólásával összefüggésben elmondottak erre a felvetésre is vonatkoznak.

Sebián-Petrovszki László képviselő úr felvetésével összefüggésben el tudom mondani, hogy helyes a meglátás, hogy valóban, a tények és vélemények határai mozognak, és egy számunkra szokatlan irányba változnak.

(11.00)

Ennek azonban nagyon fontos transznacionális okai vannak, nevezetesen a strasbourgi bírói gyakorlat, amelyet a magyar Alkotmánybíróság közvetítésével a rendes bírósági, kúriai bírói gyakorlat is - fogcsikorgatva ugyan, de - egyre inkább elfogadni látszik. Ennek a változásnak egyébként az a lényege, hogy a magánjogi tény és vélemény megítélése helyére egyfajta közszereplési kontextus, közbeszédi kontextus vizsgálata lép, és ez eredményezi a korábban tényként értelmezett körülmények véleményként való megítélését.

Az Állami Számvevőszék döntésének megtámadhatósága körében az Alkotmánybíróság állást foglalt. Ajánlom a tisztelt képviselő úr figyelmébe az Alkotmánybíróság döntését, amely kimondta, hogy a megtámadás közvetett módon biztosított, tehát ha az Állami Számvevőszék döntésének bármilyen konkrét következménye hárul valamely érintettre, az ezt a jogkövetkezményt kimondó hatósági határozatot bíróság előtt megtámadhatja, és ebben a perben vizsgálható a hatósági döntés alapját képező állami számvevőszéki megállapítás jogszerűsége is.

A bírósági szervezetet és a bírókat érintő, közszereplők részéről megnyilvánuló véleményekkel szembeni fellépés kérdésében azt a szomorú konklúziót kell levonnom, hogy az elmúlt években valóban sokkal határozottabb és egyértelműbb és minden egyes megnyilvánulással szemben rövid időn belül történő reagálás történt. Az elmúlt évek azt mutatták, hogy ez a fellépés nem hatékony. Nem tudom lebeszélni a közszereplőket arról, hogy a bíróság munkájáról politikai véleményeket fogalmazzanak meg; valószínűleg nem is az én feladatam. A közbeszédkultúra ebbe az irányba változik, ezzel sajnos a jövőben is együtt kell élni, mindazonáltal fenntartom azt a korábban már több alkalommal szigorú szavakkal megfogalmazott véleményemet, hogy a véleménynyilvánításnak a bíró személyénél meg kell állnia.

Köszönöm szépen az észrevételeiket. Amire nem volt módom reagálni, azt írásban meg fogom tenni. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen az elnök úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének, aki szintén válaszolni kíván az elhangzottakra. Öné a szó, elnök úr.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt innen is köszönöm a független magyar bíróságoknak és a független magyar bírónak a munkáját; a munkáját, melyet az igazságszolgáltatás területén végeznek. Engedjék meg, hogy kitérjek a vezérszónoki felszólalásokra.

Teljes mértékben egyetérték Kovács Zoltán fideszes vezérszónok képviselőtársammal abban, amit elmondott. Viszont vissza kell utasítanom Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak azon előadását, miszerint az utóbbi tíz évben a politika befolyásolta volna vagy kísérelte volna befolyásolni a bíróságot. A valóság az, hogy ebben a tíz évben igazán tiszteletben tartották a bíróságokat, és igazán tiszteletben tartották a teljes montesquieu-i hatalommegosztást, tehát a bírói, a törvényhozói és a kormányzati hatalom egymástól való elválasztását.

A bírósági ítéletek bírálatával kapcsolatban szintén Varga-Damm Andrea képviselő asszony fogalmazott meg egy elég sarkalatos véleményt. Ő úgy fogalmazott, hogy nem bírálhatók ezek az ítéletek. Mi a magunk részéről úgy gondoljuk, hogy bírálhatók, mert mindenkinek van joga véleményt nyilvánítani, akár kormánypárti, akár ellenzéki, és elég furcsának tartom, hogy az ellenzéki képviselők éppen a kormánypárti állampolgároknak ezen jogait szeretnék korlátozni. Bírálhatók álláspontom szerint azért is, mert maguk a bírák sem tévedhetetlenek. Maga az ítélet bírálata viszont semmiképpen nem sérti a bírói függetlenséget, mert - mint ahogy mondtam - az csak egy vélemény.

Varga László MSZP-s vezérszónok azt mondta, hogy az Alkotmánybíróságnál megalapozottabb döntéseket hoz a Kúria. Szerintem ez a megfogalmazás sértő az Alkotmánybíróságra nézve, és lényegében egy politikai támadás az Alkotmánybírósággal szemben.

Szakács László képviselőtársunk előadását is visszautasítom. Ő azt mondta, hogy a kormány álláspontja szerint a bankok érdekeit szolgálja. Tisztelt Képviselőtársam! Nem volt még egy olyan kormány Magyarországon, amelyik ennyit küzdött volna a magyar állampolgárok jogaiért éppen a bankokkal szemben, éppen a multinacionális cégekkel szemben.

Sebián-Petrovszki László képviselőtársunk vezérszónoki felszólalását illetően pedig már egyrészt Kovács Zoltán képviselőtársam a Kúria épületével kapcsolatban elmondta a véleményét. Valóban az

Igazságügyi Palota Igazságügyi Palotának épült, a Kúria épületének épült. '49-ben más kommunisták úgy gondolták, hogy a jövőben ne Igazságügyi Palotaként szolgáljon, és egészen az utóbbi évekig annak a döntésnek a maradványai megmaradtak, hiszen a Politikatörténeti, illetve a Munkásmozgalmi Intézetnek a működése ebben az épületben történt. Nem olyan régen született ebben egy döntés, mely alapján át kell adni, és végre elkezdődhet az átalakítás.

A kérdésre, hogy egyáltalán alkalmas-e az Igazságügyi Palota arra, hogy Igazságügyi Palota legyen: szerintem nomen est omen, a név kötelez, tehát nyilvánvalóan alkalmas. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)* Képviselő asszony, én beszélek most, önnek is volt lehetősége.

Az önálló közigazgatási bíróság tekintetében is Sebián-Petrovszki képviselőtársunk kérdést tett fel. Én úgy gondolom, hogy nem tartozik a jelen ügyszóhoz, de ha érdekli, akkor nézze meg a hatályos jogszabályokat, és egyértelmű választ kap. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az elnök úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatjuk a munkánkat, engedjék meg, hogy megköszönjem Darák Péter elnök úrnak a részvételt, a beszámolót és a kérdésekre adott válaszát. További sok sikert és jó munkát kívánok.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek az **Országos Bírósági Hivatal elnökének 2018. évi beszámolója**, valamint az **ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat** együttes általános vitája a lezárásig.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem dr. Senyei György Barna urat, az Országos Bírósági Hivatal elnökét és munkatársait.

Az elnöki beszámoló B/7208. számon, az Igazságügyi bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/8006. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Senyei György Barna úrnak, az Országos Bírósági Hivatal elnökének, a beszámoló előterjesztőjének. Elnök úr, parancsoljon!

(11.10)

DR. SENYEI GYÖRGY BARNÁ, az Országos Bírósági Hivatal elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselő Urak! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Országos Bírósági Hivatal 2018. évi elnöki beszámolójával összefüggésben az alábbi gondolatokat szeretném önökkel megosztani. 2018-ban, de minden évben és mindig a bíróságokkal összefüggésben a legfontosabb, leglényegesebb adatok mindenkor az ügyérkezés, tehát az ügyszám, hogy mennyi

ügy érkezett a bíróságokhoz, és hogy ezek az ügyek időszerűen, illetőleg megalapozottan kerültek-e befejezésre. Ezek azok a kérdések, amelyek, gondolom, az Országgyűlést, de a jogkereső állampolgárokat elsősorban és leginkább érdeklik.

Az országos ügyérkezés: 2018-ban 1 248 685 ügy érkezett a bíróságokra, és ezeknél 3,6 százalékkal több, 1 294 081 ügy fejeződött be. Jelentős kérdésnek gondolom azt, hogy a befejezések száma minden ítélezési szinten meghaladta az érkezést, mind az összes ügy, és ezen belül a peres ügyek tekintetében egyaránt. Az év végére 206 688 ügy maradt folyamatban, és ez 2017-hez, tehát a megelőző évhez képest 24,5 százalékos csökkenés. Tehát ügyszám-csökkenést állapíthatunk meg.

Ami fontos, hogy egy kérdéskörben nincs érdemi változás a bíróságok életében, és ez a központi régió helyzete. Az előző években, de mondhatjuk, hogy az előző évtizedekben is az ország központi régiójában található bíróságok - ez a Fővárosi Törvényszék, a Budapest Környéki Törvényszék és a Fővárosi Ítéltábla - a legleterheltebbek, hiszen az ideérkező ügymennyiség az országos érkezésnek körülbelül a 40 százalékát teszi ki.

Az időszerűség körében fontos megemlítenünk, hogy a perek 86,4 százaléka az adott ítélezési szintre érkezéstől számított egy éven belül befejeződött. Ez egy átlagos számadat. Ezen belül - ha a bírósági rendszer struktúráját részleteiben nézzük - az ítéltáblán volt a legnagyobb a javulás, ugyanis az ideérkező ügyek 81,7 százaléka hat hónapon belül befejeződött. Ha tág értelemben beszélünk az ítélezés minőségéről, akkor fontos említenünk mindenkor az időszerűséget és a megalapozottságot, illetőleg a jogegységet. Ez a három együttható határozza meg, hogy az ítékezésnek milyen a színvonala.

Az időszerűséget meghaladóan fontos a megalapozottságról döntenünk. Az nyilván egy meg nem válaszolható kérdés, hogy melyik a jó ítélet, de talán azt mondhatjuk, hogy az a jó ítélet, amit mindkét fél tudomásul vesz, magyarul szólva: nem érkezik ellene jogorvoslati kérelem, mert a határozat tartalmát a felek akceptálják, illetőleg a határozat indokolása a feleket, a jogkeresőket meggyőzi. E körben jelentős adat, hogy járásbírói szinten civilisztikai ügyekben az ügyek 91,1 százaléka jogerőre emelkedett 2018-ban, de ezt meghaladóan - s ez szintén fontos adat - a büntető ügyekben is az ügyek 78 százaléka első fokon jogerőre emelkedett 2018-ban.

A hatályon kívül helyezési arány is mutatja az ítélezés minőségét. A civilisztikai ügyekben járásbírói szinten - amely az érkezés domináns része - 8,2 százalékos volt a hatályon kívül helyezési arány, és 3,8 százalékos volt a büntető ügyekben hatályon kívül helyezési aránya. Az előző évhez képest a civilisztikai ügyekben mutatójának a javulása 0,5 százalékos volt, mert 2017-hez képest 8,7 százalékról csökkent 8,2 százalékra, a büntető ügyekben viszont a javulás jelentősebb mértékéről tudok önöknek beszámolni, hiszen a büntető ügyekben a

2017. év 6,5 százalékaéhoz képest 2018-ban a bírósági ítéletek 3,8 százaléka került hatályon kívül helyezésre.

A jogegység, illetőleg az ítélkezés minőségével összefüggésben tájékoztatnom kell önöket arról, hogy az Alkotmánybíróság által 16 döntés került megsemmisítésre. Az EJEK előtt tíz határozat érintette a bíróságokat 2018-ban.

A 2018. év a bíróságok életében egy jelentős változást hozott szakmai alapon, hiszen 2018-ban a bírósági eljárások szabályozása jelentősen megújult. 2018. január 1-jén a polgári és közigazgatási perrendtartás, valamint 2018. július 1-jétől a büntetőeljárás törvény lépett hatályba. Az új kódexekhez kapcsolódóan tehát párhuzamosan zajlott a dolgozók, illetőleg az ügyfelek tájékoztatása és felkészítése. 2018-tól folyamatosan, másodfokon most is, az a sajátos helyzet áll elő a tárgyalásokon egy adott tárgyalási napon másodfokú tanács előtt - ezt én magam is átéltem -, hogy a 9 órás tárgyaláson a régi polgári perrendtartás szabályai szerint járunk el, majd a 10 órás tárgyaláson lényegében lehet, hogy hasonló vagy ugyanazon jogcímen pedig az új polgári perrendtartás szabályai alkalmazandók. Ezzel semmi probléma nincs, hiszen a jogbiztonság megköveteli, és az egyértelmű, hogy mely eljárási kódex alapján folytatható le az eljárás, azonban mégis azt kell mondjam, hogy ez egy sajátos helyzetet teremtett. Az imént képviselő asszonytól hallottam az orvosi hasonlatot, és innen jutott eszembe, ez olyan, mintha egy kórházi protokollban egy lábsérülésnél a reggeli első műtét, illetőleg az ugyanolyan sérülés esetén a második műtét során eltérő műtéti protokoll szerint kellene eljárni. Ez mindenesetre némi kihívást jelent, amelyet úgy gondolok, hogy a bíróságok zökkenőmentesen megoldottak, illetőleg a feladataikat e körben teljesítették.

Jelentős prioritásként kezelte a bírói szervezet az elektronikus eljárásokat, az elektronikus ügyintézés, illetőleg az elektronikus kapcsolattartás kérdését, amelyek mostanra a sajnálatos vírushelyzet ismeretében felértékelődtek. 2018. január 1-jétől jelentősen bővült azon ügyek száma, amelyek során a felek a bírósággal elektronikus úton voltak kötelesek kapcsolattartásra, így a végrehajtási nemperes eljárásokban, a polgári, gazdasági, közigazgatási, munkaügyi nemperes eljárásokban. De a jogkereső közönség védelme, illetőleg adott esetben az elektronikus eszközökkel való ellátottság hiányának ellensúlyozásaképpen ki kell hangsúlyozni, hogy 2018-ban is a személyesen eljáró természetes személyek a bírósági peres és nemperes ügyekben, valamint az elnöki igazgatási ügyekben az elektronikus kapcsolattartást továbbra is alternatív lehetőségként vehetik igénybe. Magyarán szólva, természetes személyt 2018-ban sem érhetett hátrány amiatt, hogy nem rendelkezik elektronikus kapcsolattartásra alkalmas eszközzel.

Úgy gondolom, hogy az elektronikus érkezés és befejezés aránya is számottevő, hiszen 2018-ban

1 277 968 elektronikus beadvány érkezett a bíróságokra, és 1 827 315 elektronikus beadvány került ki küldésre a bíróságok által.

(11.20)

A 2018. év végéig alakult ki a jelenleg is használt úgynevezett Via Video rendszer, amelynek az első lépése valósult meg 2018. év végére, amikor is 72 tárgyalótermet szereltek fel távmeghallgatásra, valamint tárgyalótermi kép- és hangrögzítésre alkalmas eszközökkel.

Jelentős számokat mutat az emberi erőforrások kérdése a bírósági szervezetet illetően, hiszen 2018. év végén ténylegesen 11 731 fő dolgozott az igazságszolgáltatásban, ebből 2933 fő bíró, 900 fő bírósági titkár, 238 fő bírósági fogalmazó és 7660 fő az igazságügyi alkalmazott. Az Országos Bírósági Hivatal létszáma 2018. év végén 291 volt, 39 bíró és 252 fő igazságügyi alkalmazott dolgozott ez év végén az OBH-ban.

73 bíró szolgálati jogviszonya szűnt meg 2018. évben, és az OBH elnöke 284 bíróiállás-pályázatot bíralt el, a 284 bíróiállás-pályázatra 1711 pályázat érkezett, a pályázati eljárás eredményeként pedig az OBH elnöke 115 áthelyezésről döntött és 141 bírói kinevezésre tett előterjesztést, 28 esetben került sor a pályázat eredménytelenné nyilvánítására.

A 2018. évben az Országos Bírósági Hivatal elnöke 47, kinevezési jogkörébe tartozó vezetői állás helyre benyújtott pályázat elbírálásáról döntött, ennek során 21 esetben kinevezés határozat született, 26 esetben a pályázat eredménytelenné nyilvánítása történt meg, ebből 10 esetben a véleményező testület támogatásának a hiánya, 8 esetben pályázat hiánya, 3 esetben pedig a pályázat visszavonása okán került sor a vezetői álláshelyre benyújtott pályázat eredménytelenné nyilvánítására.

A bírósági szervezet gazdálkodása - mint az önkormányzatoké - előtt lévő írásbeli anyagból is kiderül - kiegyensúlyozottnak volt mondható. Nem változott az a tendencia, hogy a kiadási előirányzat legmagasabb összegű tétele, 62 százaléka továbbra is a személyi juttatásokra került felhasználásra. A bírói illetményalap 2018. január 1-jétől 5 százalékkal emelkedett. A bíróságok a fluktuáció elkerülése céljából megtartó programot vezettek be, a szervezetrendszer dolgozói így 2018-ban iskolakezdési támogatásban, szakmai önképző támogatásban, illetőleg emelt szintű egészségügyi szűrővizsgálatban is részesültek.

Folyamatosan kiemelt jelentőségű az informatikai feltételek biztosítása, illetőleg annak javítása, ennek körében a bírósági informatikai rendszerben a tárgyidőszak, azaz a 2018. év végén 15 518 monitor, 14 359 munkaállomás, 4867 notebook és 1482 tablet biztosítja a munkavégzéshez szükséges informatikai hátteret. A 2018. évben is igyekeztek a bíróságok mindenkor biztosítani az informatikai eszközöket, konk-

rétan a 2018. évben a bírák részére 2833 darab informatikai eszköz került kiosztásra, választásuk szerint tablet, e-book vagy notebook formájában.

A bíróságok kezelésében, mint az önök előtt ismert, jelentős számú épület áll. A 2018. év végéig 113 városban összesen 185, nettó 462 220 négyzetméter alapterületű ingatlan volt, amelyből 154 az ítélkezési célra szolgáló épület. A 2018. évben prioritás volt még a jogszabályi változások miatt felállítandó nyolc kiemelt közigazgatási és munkaügyi bíróság elhelyezési igényeinek a rendezése. A legkiemelkedőbb bírósági épület-átadás, illetőleg -felújítás: az Egri Törvényszék felújított épületének átadására is sor került a 2018. évben.

Fontos kérdés az integritás köre, a külső, illetőleg a belső integritás. A bíróságok ellen indított peres eljárások 2018-ban: 539 új ügy indult a bíróságok ellen, 669 ügy volt folyamatban, ennek a 75 százaléka, jó része kártérítési per volt. 694 ügy került jogerősen befejezésre a bíróságok ellen folyamatba tett peres eljárások közül, ezek közül 8 zárult a bíróságok marasztalásával -következésképpen a bíróságok ellen folyamatba tett kártérítési keresetek 99 százaléka alaptalannak bizonyult -, 4 456 127 forint megfizetésére kötelezték a bíróságokat. Azt hozzá kell tenni, hogy ennek is csökkennie kell, és fokozottan kerülni kell a bírósági jogkörben okozott károkat.

A bírák fegyelmi helyzete is jelentős kérdés: 6 bíró részesült írásbeli figyelmeztetésben, 20 bíró ellen indult fegyelmi eljárás, de ebből egy fő maga kérte annak a lefolytatását az írásbeli figyelmeztetést követően. 6 bíró mentelmi jogát függesztette fel a köztársasági elnök, 5 esetben büntetőeljárás, 1 esetben szabálysértési eljárás folyamatba tétele okán, és 6 bíróval szemben indult szabálysértési eljárás, ezek közötti közlekedéshez kapcsolódó szabálysértési eljárások voltak.

A 2018. évben a bíróságok folyamatosan folytatták a képzéseket; ugye, főleg mondanom, hogy az eljárási kódexek hatálybalépése ennek a jelentőségét emelte. 455 képzés, illetőleg ahhoz kapcsolódó rendezvény lebonyolítására került sor, ezeken 18 654 fő vett részt, 282 központi képzés volt a MIA-n, ezen 9838 fő vett részt. A bírák számára kötelező volt az új eljárási kódexekre történő gyakorlati felkészülést segítő kurzusokon való részvétel. A bíróságok folyamatosan figyelemmel kísérik, és jelentőséget tulajdonítanak a külföldi tanulmányutaknak, ezen belül értelem szerint az uniós jog megismerésének, bírák általi megismerésének is. 2018-ban 323 kiutazás történt, amelynek keretében 199 bíró, bírósági titkár, illetőleg igazságügyi alkalmazott, érttem ez alatt, hogy bírósági fogalmazó vagy kúriai főtanácsadó vett részt külföldi tanulmányúton, illetőleg konferencián.

A bírósági utánpótlás körében megemlítendő még a fogalmazói álláshelyek tárgyidőszakban helyzete. 67 fogalmazói álláshelyre 149 pályázat érkezett, és 101-en tettek eredményes versenyvizsgát. Valamennyi kiírt fogalmazói álláshely betöltésre került a 2018. évben.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, köszönöm a figyelmet, köszönöm a szót. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének, a határozati javaslat előterjesztőjének. Elnök úr, parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt OBH-elnök Úr! Engedjék meg, hogy itt a magyar Országgyűlés plenáris ülésén is nagy tisztelettel köszöntsem dr. Senyei György Barnát, az Országos Bírósági Hivatal elnökét, aki az imént első alkalommal ismertette a hivatal beszámolóját a tisztelt Országgyűlés előtt.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 76. § (8) bekezdés c) pontja alapján az OBH elnöke benyújtotta az Országgyűlésnek az Országos Bírósági Hivatal 2018. évi tevékenységéről szóló B/7208. számú beszámolóját, amelyet a feladat- és hatáskörrel rendelkező Igazságügyi bizottság 2019. november 12-ei ülésén kijelölt bizottságként megtárgyalt.

(11.30)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Alaptörvényben foglalt felhatalmazás alapján az Országos Bírósági Hivatal elnöke látja el a bíróságok központi igazgatásának a feladatait. Ezen körben eljárva kiemelt feladatként jelölte meg a bíróságok ügyfeleinek elégedettsége érdekében a kulturált, kényelmes, egyszerű és gyors ügyintézés körülményeinek a megteremtését, miközben a szervezet 11 ezer dolgozója számára is időszerű és megalapozott ítélkezéshez szükséges munkafeltételek biztosítására is kiterjedt. Az Igazságügyi bizottság a bizottsági vita keretében részletes beszámolót hallgatott meg az OBH 2018. évi tevékenységéről, mely során üdvözölte az elektronikus ügyintézés, a digitális bírósági és távmeghallgatás rendszerének bővítését, az ügyfélközpontú és az ügyfélsegítő rendszerek kialakítását.

Az Igazságügyi bizottság elismeréssel adózik az ügyhátralékok ledolgozásának több mint 50 ezer ügygel való csökkentése iránt, mely a 2012. évi adatokhoz képest közel 40 százalékos csökkenést eredményezett. A bizottság kiemelőnek tartja az ügyek egy éven belüli befejezésének mutatóját is. Volt olyan bírósági szervezet, mely az adott évben indult ügyeinek 95 százalékát sikeresen befejezte.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az új büntetőeljárás és polgári eljárási kódexek, az általános közigazgatási perrendtartásról és közigazgatási bíráskodásról szóló törvények bírósági alkalmazása, a 2018. évben az igazgatási feladatok vonatkozásában is jelentős terhet rótt a bírósági szervezetre.

A zökkenőmentes átállást segítette, hogy az új eljárási kódexek hatályosulását támogató munkacsoportok jöttek létre, továbbá új oktatási struktúrák kerültek bevezetésre, valamint megkezdte működését az új kapcsolattartói hálózat is. Segítette a zökkenőmentes átállást az is, hogy az OBH a bírósági ügyfelek számára számos tájékoztató anyagot készített. Az Igazságügyi bizottság támogatta az OBH digitalizációs erőfeszítéseit, a bírósági határozatok digitális közzététele, a bírósági eljárások iratainak elektronizálása és a bírósági periratok elektronikus betekintésének biztosítása érdekében.

Az Igazságügyi bizottság tagjai számos kérdést tettek fel az Unió előzetes döntéshozatali mechanizmusa és annak a hazai joggyakorlatra tett hatásairól, az ítélkező tevékenység minőségéről, az elektronikus bírósági ügyintézés esetleges nehézségeiről, az új kódexekből adódóan megfogalmazott jogalkotási szándékokról. A bizottság a vitában megállapította, hogy az OBH 2018-ra megfogalmazott szakmai célkitűzései maradéktalanul megvalósultak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján az Igazságügyi bizottság 2019. november 12-i ülésén az Országos Bírósági Hivatal elnökének az Országos Bírósági Hivatal 2018. évi tevékenységéről szóló B/7208. számú beszámolóját 8 igen szavazattal, 4 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta. Az Igazságügyi bizottság a házszabályi rendelkezések 84. § (2) bekezdése alapján benyújtott H/8006. számú határozati javaslatában az OBH elnökének a B/7208. számú beszámolóját az Országgyűlésnek elfogadásra ajánlja.

Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Becsó Károly képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. BECSÓ KÁROLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Alaptörvénye előírja, hogy a rendes bíróságok igazgatásának központi feladatait az Országos Bírósági Hivatal elnöke lássa el. A bíróságok igazgatása azon igazgatási tevékenységek összessége, amelyek nem tartoznak szorosan a bíróságok és a bírák ítélkezési feladatainak ellátásához, hanem az ítélkezés személyi és tárgyi feltételeit biztosítják a bíróságok részére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Előttünk fekszik az OBH elnökének 2018-as rendkívül részletes, áttekinthető és minden lényeges kérdésre kiterjedő beszámolója, amelyet már az Országgyűlés Igazságügyi bizottsága megvitattott, és annak elfogadására javaslatot terjesztett elő, ahogy ezt az elnök úr is az előbb elmondta.

Az előttünk fekvő beszámoló kellő tájékoztatást ad arról a kiemelkedő, magas szintű és hatékony munkáról, amelyet a hivatal dolgozói és a bírák végeztek a 2018. esztendőben.

Tisztelt Ház! Az állampolgárok számára a peres ügyeik kimenetelén és szakszerű megvizsgálásán túl a legfontosabb érdek, hogy minél hamarabb befejeződjön a megítélésre váró ügyük. 2018-ban a perek 86 százaléka, tehát döntő többsége változatlanul az adott ítélkezési szintre érkezéstől számított egy éven belül befejeződött. A tárgyév végére 40 százalékkal csökkent a két éven túl folyamatban maradt peres ügyek száma, az OBH megalakulásának évében mérthez képest.

Ezek a számadatok is alátámasztják, hogy a hazai ítélkezés hatékonysága jelentős javuló tendenciát mutat. Szintén az ítélkezés hatékonyságát kívánta elősegíteni az OBH által elindított vezetői információs rendszer, VEIR néven futó, a bírósági vezetők munkáját segítő informatikai alkalmazás is. Kiemelendő, hogy az Európai Bíróság által közzétett európai igazságügyi eredménytáblának az ítélkezés hatékonyságára vonatkozó mutatói alapján hazánk továbbra is a tagállamok első harmadában foglal helyet.

2018-ban tovább folytatódott és új elemekkel bővült az elnök úr által is részletezett megtartó program, amely a bírósági életpálya kiteljesedését, a jólétet, a többlettudást és az egészséget támogatja, és a szervezet érdekében kifejtett tevékenység elismerését fejezi ki.

A már ismertetett sikerek eléréséhez nélkülözhetetlen az emberi erőforrások optimális elosztása és hasznosítása. Ezen a területen kidolgozásra került a vezetők tevékenységét értékelő módszertan, valamint a régióközponti közigazgatási és munkaügyi bíróságokon igazságügyi alkalmazotti álláshelyek rendszerítésére is sor került.

A képzés területét illetően szeretnék még néhány eredményt kiemelni. A 2018-as esztendőben lezajlott az új eljárásjogi kódexek országos és teljes körű oktatása e-learning és jelenléti képzések formájában is. Szintén kiemelendő, hogy megtörtént az iCorso képzésszervezési szoftver bírósági környezetet szabályozó és országos szintű használatba adása is. A jogtörténeti műveltség elmélyítését célzandóan pedig Visegrádon megrendezésre került az I. Mátyás és az igazságszolgáltatás című bíróságtörténeti tudományos konferencia.

(11.40)

Tisztelt Országgyűlés! A beszámolóban és a gyakorlatban megismert eredmények tükrében köszönet illeti az OBH elnökét és a hivatal munkatársait, hogy a jogszabályokban előírt feladatokat példamutatóan magas szakmaisággal, felkészültséggel és hatékonysággal látták el a 2018. esztendőben is. A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a beszámoló elfogadását, és további jó munkát kívánunk az egész szervezetnek és elnök úrnak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja két vezérszónokot állított. Elsőként megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja egyik vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Senyei György Barna Elnök Úr! Nagy tisztelettel köszöntöm önt, illetve munkatársait. Elég speciális helyzetben vagyunk, hiszen ön jött el megtartani ezt a beszámolót, és ön 2018-ban nem az OBH dolgozója volt, hanem bíróként dolgozott, és az elődjének a munkáját kell itt védenie, nekünk pedig azt kell minősítenünk, hogy hogyan dolgozott 2018-ban, tehát ami itt elhangzik, az nyilván nem önnek fog szólni.

De először is, mielőtt erre rátérnék, szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, minden bírósági alkalmazottnak, a bírácoknak, a bírósági titkároknak, a fogalmazóknak, az igazságügyi alkalmazottnak, az ügyintézőknek, az ügykezelőknek, a tisztségviselőknek és minden bírósági dolgozónak azért a munkáért, amit az elmúlt évben, években és jelenleg is végeznek, azt gondolom, a társadalom meglegedésére. Különös próbatétel elé állítja mind a bírácokat, mind a bírósági dolgozókat az a helyzet, amelyet a Covid-19 vírus okozott, ami nyilván nem kis nehézség. A jelenlegi vezetésnek is nagyon sok problémát kell ezzel kapcsolatosan megoldani, hogy a bíróságok folyamatosan, akadálymentesen tudjanak működni, továbbra is a lakosság meglegedésére.

Rátérve a problémákra, a legfontosabbnak tartom, ami 2018-ban is egy fontos és kardinális kérdés volt, ez pedig a bírác függetlenségének a kérdése. Azt gondolom, hogy ezt minden időszakban kell vizsgálnunk, és mindenkor figyelniünk kell arra, hogy ez maximálisan megvalósul-e, illetve érkezik-e a társadalomban a bírác ellen bármiféle olyan támadás, amely a bírói függetlenséget megpróbálja maga alá gyűrni. Én azt gondolom, hogy a 2018. év kifejezetten olyan év volt, amikor is erre is sor került.

De hogy mik is ezek? Azt gondolom, hogy 2010 óta folyamatosan vannak támadások a bírósági függetlenség ellen. Ez megfigyelhető volt az Orbán-kormány hatalomra kerülése után nem sokkal. Én első lépésként erre azt az időszakot látom, amikor a bírác, a bizonyos életkort betöltött bírác kényszernyugdíjazása megtörtént. Ez már arra volt egy kísérlet, hogy megfélemlítést keltsen a bírácban, hogy mi bármikor tudunk olyan szabályokat hozni, nektek, bírácoknak, tudunk számotokra olyan helyzetet teremteni, ami nektek nem lesz jó, ha nem azt követitek, amit mi elvárunk tőletek. Tehát én azt gondolom, hogy ez már egy súlyos probléma volt akkor.

Aztán 2018-ban a kinevezési rendszerekben voltak botrányok. Ez szintén ezt a megfélemlítést próbálta kelteni a bírácban, hogy gyerekek, nem biztos, hogy belóletek lehet vezető, ha nem álltok be abba a sorba, amit elvárunk tőletek. De beszélhetünk arról is,

hogy fegyelmik is indultak oly módon, amik eléggé megkérdőjelezhetők voltak, és sokszor bizonyos belső leszámolási viták miatt is indult fegyelmi eljárás.

Aztán itt van újra egy kormányjavaslat, az önálló közigazgatási bíróságok felállításának a kérdése, amikor még a 2016-os, Handó Tünde-féle beszámolóval kapcsolatosan még dicséretet is mondtam az elnök asszony tevékenységéről, mégpedig a tekintetben, hogy mennyire kiállt a bírác függetlenségéért, és mennyire bírálta az önálló közigazgatási bíróságok felállítását, illetve azt mondta, hogy bizony ezzel a bírói függetlenség is veszélybe kerül, amennyiben ez bevezetésre kerül. Persze, aztán 2018-ra, 2017-re ez a véleménye már eléggé jelentősen megváltozott, és támogatva az önálló közigazgatási bíróságokat, más kérdés, hogy ez hál' istennek, végül is nem került bevezetésre, bár én azt gondolom, hogy ez mélyen sértette volna a bírói függetlenséget, de ennek az aspektusait már többször megvitattuk a Ház falai között.

Azt gondolom, hogy a bírói függetlenségnek egy fontos alappillére lenne az, ha a bíróságok költségvetési fejezete az Alaptörvény szerint lenne meghatározva, nem pedig minden évben erre javaslatot tenne a kormány, a minisztérium, és az alapján kerülne egy egyeztetés alapján majd az Országgyűlés által elfogadva, hiszen ezzel valamilyen formában mind a végrehajtói hatalom, mind a törvényhozói hatalom tud a pénzcsep megnyitásával, elzárásával valamiféle hatást gyakorolni a bíróságok tevékenységére.

Aztán itt van a bírác javadalmazásának a kérdése, amely 2018-ban nagyon-nagyon napirenden volt. Handó Tünde elnök asszony az értékelésében szinte kiemeli, hogy bizony 2018. január 1-jén is 5 százalékos béremelés volt a bírácnál, és ez egy dicséretes dolog. Természetesen azt gondolom, minden dolgozó, nemcsak a bírácban, hanem bárhol, ahol nézzük, egy béremelésnek mindig örül, de ha azt nézzük, hogy előtte 14 évig, mielőtt három lépcsőben a háromszor 5 százalékos bevezetésre került, semmilyen béremelést nem kaptak a bírác, és ezáltal körülbelül 65-70 százalékkal csökkent a reálbérük ezen időszak alatt, azt gondolom, hogy ez igen minimális javulás volt. Hál' istennek, a későbbiek során, ha ez nem is 2018-ban, hanem a tavalyi évben, de ez valamilyen szinten megoldódott. Igen, tehát én azt gondolom, hogy amikor 14 évig nem volt semmiféle béremelés, bizony az is egy nyomásgyakorlás a bíróságok felé, illetve a bírác munkájára.

Rátérve a jelentésre, az ügybefejezés, mint ahogy elnök úr is kihangsúlyozta, 1 294 081 ügy volt, és ettől szinte még 50 ezerrel kevesebb ügy érkezett, és bizony dicséretes, hogy - ezáltal nyilván kiderül - a hátralékból sikerült lefaragni. Egyébként évtizedek óta problémát jelentett a bíróságokon a hatalmas ügyirathátralék, amit maguk előtt görgettek a bírác. Nyilván ez nagyon megnehezítette a munkájukat nagyon-nagyon sok tekintetben, és így már csak 231 068 ügy maradt folyamatban, ami jóval kevesebb, mint 2017-ben, amikor 305 ezret is meghaladó ügy volt. A peres befejezések jogerőre emelkedése első fokon 91 százalékos.

Tehát civilizisztikai ügyszakban 91 százaléka az ügyeknek első fokon befejeződött. Ezt az elnök úr is kihangsúlyozta. Én azt gondolom, hogy ez nagyon dicséretes dolog.

Mindamelletts lássunk egy kicsit mögé! Nyilván ez jórészt, és reméljük, nagyon-nagyon túlnyomórészt annak szól, hogy elfogadták a bíróság jó döntését a felek. Másrészt viszont egy kicsit az is benne van, hogy erősen megnövekedtek az utóbbi években a bírósági költségek, és azt is meggondolja nagyon gyakran egy-egy bíróságon igazságot kereső személy, hogy egyáltalán elinduljon-e a bíróság irányában. Ez nem a bíróságok hibája, hiszen a törvényhozó hatalom állapítja meg, hogy milyen díjakat kell fizetni. De nyilván ez is közrejátszik abban, hogy sokszor igyekeznek minél rövidebb időszak alatt első fokon érvényt szerezni a joguknak vagy a vélt igazságuknak az ügyfelek, és sokszor már nem akarnak még többet fizetni. De mindenestre nagyon dicséretes dolog, hogy 91 százaléka már első fokon civilizisztikai ügyszakban befejeződött. Ezúton gratulálok a Nyíregyházi Törvényszéknek - a szűkebb pátriám Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, ahonnan én is jöttem -, hiszen ott messze az országos átlagot meghaladóan 93,2 százalékos az első fokon jogerőre emelkedett ügyek száma, és ezzel a második a Nyíregyházi Törvényszék az országban.

Más kérdés az, hogy 86,2 százaléka az ügyeknek egy éven belül befejeződött. Én azt gondolom, hogy ez is egy nagyon jó szám, és nyilván erre kell törekedni. Amikor az ügyfelek az igazságot keresik, vagy a jogukat keresik, akkor nyilván nem mindegy az, hogy egy év múlva, két év múlva, öt év múlva jutnak hozzá, tehát nagyon fontos az, hogy ez gyorsuljon, nem beszélve arról, hogy bizony a magyar állam elég sok kártérítést vagy kártalanítást fizetett ki az elmúlt időszakban azért, mert elhúzódtak a bírósági eljárások. Amikor azt látjuk, hogy ez folyamatosan gyorsul, az mindenféleképpen pozitív dolog.

Olvastam a 2018-as jelentésben azt is, hogy a beszédleíró programok használata valamennyi bíróságon megvalósult, 879 ilyen eszköz van. Hát, én nem tudom, még ma sem nagyon hallom azt, hogy ezeknek tömeges lenne a használata a bíróságokon. Még ma is, akik leírják ezeket, a jegyzőkönyvvezetők, a jegyzők, bizony nagyon le vannak terhelve, és sokszor a napi nyolcórás munkaidőben sem tudják befejezni azokat a munkákat, amelyek ennek következtében rájuk hárulnak. Tehát nagyon jó lenne, ha ezek a beszédleíró programok még jobban elterjednének, ezeket folyamatosan mindenütt használnák, és tudnák hasznosítani.

(11.50)

Képzés, önképzés, hatékony ítélkezés. Ahogy olvastam a jelentésben, nagyon fontos a képzés. Nyilván egy bírónál, ahogy folyamatosan változnak a jogszabályok, ahogy a bírói gyakorlat is adott esetben változhat, ennek a követése nagyon fontos minden magyarországi bíróságra. Handó Tünde időszakában,

én azt gondolom, hogy egy kicsit a hangsúly eltolódott az önképzés irányába. Tehát a bírósági akadémia jól működött korábban, és ott próbálták központosított formában megszervezni ezeket a képzéseket; itt a hangsúly Handó Tünde időszakában az önképzésre, a helyi képzésekre tevődött át, ami, ha megnézzük, akkor nyilván olcsóbb, de kérdés az, hogy hatékonyabb-e, ha önképzéssel próbálkozunk, mint a bevált, régebbi módszerrel.

Új programok kerültek bevezetésre Handó Tünde alatt, gyermekközpontú igazságszolgáltatás, „Nyitott bíróság” program. Ezekkel nekem semmi bajom nincsen, csak úgy érzem, hogy ebben az időszakban túl nagy hangsúly került ezekre, és túlságosan nagy energiát fordítottak erre, talán kevesebb energiával, kevesebb marketinggel is el lehetett volna érni ugyanezt. Én azt gondolom, hogy bíróságon az ítélkezés, az igazságszolgáltatás az elsődleges, és minden másnak ennek alárendelten kell működnie.

A jelentésből kiderül, hogy 219 darab jogszabályvéleményezési ügy került az OBH asztalára. Én ezt is nagyon fontos feladatának látom az OBH-nak, illetve a bírósági szervezeteknek, hiszen ők azok, akik leginkább ezeket a jogszabályokat folyamatosan gyakorolják, hogy hogyan hajtják ezt végre, milyen ítéleteket hoznak, a legjobban látják azokat a problémákat, amik az életben, a társadalmi viszonyokban felmerülnek, és bizony ők tudják sok esetben a legjobb javaslatokat adni a törvényhozásnak arra, hogy merre is induljunk el tovább.

A 2018. évre ha visszagondolunk, mindenkinek eszébe jut az OBH elnök asszonyának a kinevezési gyakorlattal kapcsolatos problémája. A 2018. év ettől is hangos volt, illetve Handó Tündénél ez volt az egyik fő probléma. Illetve a másik fő probléma az, hogy körülbelül ekkorra tehető, amikor megromlott a viszonya az Országos Bírói Tanáccsal, és gyakorlatilag majd ennek az lett a következménye, hogy meg is szakadt az együttműködés a két szerv között, ami, azt gondolom, hogy példátlan az elmúlt 30 évben. Nyilván erre is szükség volt, hogy mind a kinevezési gyakorlatban változás legyen, mind pedig az OBH elnök asszonyának az egyéb szervekhez való viszonyában változás legyen, ezért is üdvözlöttük azt, hogy 2019-ben aztán változás következett be az OBH vezetésében.

A jelentésből megtudtuk, hogy 3016 bírói hely van, amelynek a nagyon-nagyon nagy százaléka be van töltve, 69 százaléka nő, 31 százaléka férfi a bírácoknak. Ez érdekes, hogy mára odajutottunk, hogy szépen lassan elnőiesedett ez a szakma. Ma már bőven több mint kétharmada hölgy az ítélkező bírácoknak.

A bírói illetmény háromszor 5 százalékos emeléséről már szót váltottam, amivel 453 330 forintba nőtt a bírácok illetményalapja. Jeleztem korábbi felszólalásomban Handó Tünde elnök asszonynak azt is, ha már itt tartottunk a javadalmazásnál, hogy ő újfajta jutalmazási, elosztási elveket vezetett be a bíróságon belül, ami viszont számos visszásságra, illetve sértődésekre és haragra adott okot. Én kértem

elnök asszonyt már korábban is, hogy ezen próbáljon meg változtatni, hiszen a régebbi, jól bevált módszerek nem okoztak ekkora problémát.

Az integritási szabályzat is 2018-ban lépett hatályba. Az integritási szabályzat nagyon fontos, elnök úr is beszélt róla, a bíróságok integritása. Itt azonban, én azt gondolom, hogy Handó Tünde elnök asszony egy kicsit elvetette ezen területen a sulykot, és az integritási szabályzat mind a bíróság berkein belül, mind pedig a magyar társadalomban is elég nagy érdeklődést váltott ki és elég nagy port vert föl. Én úgy éreztem, hogy ez az integritási szabályzat a bírakat szinte nem tekinti nagykorú állampolgárnak, bizonyos részleteiben legalábbis, illetve nem olyan nagykorú állampolgárnak tekinti, akik felelősen tudnak gondolkodni, hanem olyannak, akinek minden részletet el kell magyarázni, a szájába kell rágni, és a legalapvetőbb dolgokat, mint például az alsóruházati öltözködést is szabályozni kellene. Azt gondolom, hogy ezzel egy kicsit elvetette a sulykot az elnök asszony, és mind a bíróságon belül, mind pedig a társadalomban is kissé megbotránkoztatást váltott ki, és nem biztos, hogy szerencsés volt.

A konfrontálódásról, ha már beszéltem, akkor nemcsak az OBT-vel konfrontálódott elnök asszony ez időszakban, hanem aztán a MABIE-vel, a bírói egyesülettel is erőteljesen megromlott a viszonya. Én azt gondolom, hogy ez sem szerencsés, hogy akkor, amikor egy ilyen civil szervezet működik, amelynek a legfontosabb feladata az, hogy segítse a bíróságok munkáját, érvényesítse a bírák jogait, a kéréseit, valamilyen színtere legyen annak, akkor, amikor a bíráknak nincsen olyan joguk, mint más, több dolgozónak - ők nem sztrájkolhatnak, politikai tevékenységet nem végezhetnek, az érdekvégyesítésüket nem úgy tudják megtenni, mint adott esetben mások -, akkor legalább erre kellene jobban odafigyelni, hogy aki a bírák érdekeit szolgálja, mint például a bírói egyesület, akkor az ő szavukat jobban vegyük figyelembe. Illetve az a viszony, ami aztán odáig mérgesedett, hogy ki is lettek pakolva a bírósági épületekből, én azt gondolom, hogy ezen a területen is nagyon messzire ment az elnök asszony. Nagyon örültünk annak, amikor 2019 végén ebben változás következett be, és hogy az új elvek alapján a bírósági szervezet működésében a békesség és a rend, ahogy az új elnök úr elmondta, hogy ez lesz az, ami őt vezeti, a magas színvonalú, időszerű és pártatlan ítélkezésnek ez lesz az alapja.

Örültünk annak, hogy a Bíróképző Akadémia szerepe az ő véleménye szerint a jövőben növekszik, illetve annak is, hogy a bírósági pályázati rendszerekben is akar néminemű változást, amit többször bírálunk, én magam is bíráltam itt a korábbi, évekkal ezelőtti felszólalásokban. Nyilván szükség van valamilyen pontrendszerre, amikor van egy bírói pályázat, hogy kit fognak arra kinevezni, nyilván szükség van arra, hogy megállapítsák, hogy kinek van a legjobb, legtöbb végzettsége, nyilván ami a profilba vág, kinek van esetleg nyelvvizsgálója, kinek van tudományos tevékenysége, kinek hogy sikerült az államvizsgálója, meg

kinek hogy sikerült a szakvizsgálója, de nyilván ez nem lehet egy életre meghatározó, akár 20-30-40 évvel a kinevezés után egy pályázat esetén, hogy hogyan sikerült az államvizsga, vagy hogy sikerült a szakvizsgálója valakinek, hanem nagyobb hangsúlyt kell adott esetben tenni arra, hogy milyen szakmai múltja van, hogy milyen gyakorlata van azon a téren, milyen gyakorlati tapasztalatokkal rendelkezik, milyen plusztudást szerzett az a bíró az elmúlt évtizedek gyakorlatában.

Én azt gondolom, hogy akkor, amikor az ítélkezésről van szó, amikor oda kell ülni és konkrét ügyeket eldönteni, amikor meg kell győzni az ügyfelet jobbra-balra arról, hogy bizony, az a döntés, amit a bíró hozott, az jó döntés, és az is, aki számára kedvesebb ez a döntés, ő is fogadja el, ez a legnagyobb dolog. Az, hogy valakinek PhD-fokozata van, és azzal pályázik, nem biztos, hogy ő attól jobb bíró lesz, mint aki 20 éve már ott ül, gyakorolta, és tapasztalata van ebben; nem biztos, hogy az, aki tudományosan publikált, de soha az életében nem döntött el egy ügyet sem, az ebben jobb lesz. Bíróként az lesz a jó bíró, akire hallgatnak a felek, az lesz a jó bíró, akinek elfogadják a döntését a felek, akinél nem merül fel az, hogy bármiféle befolyás alapján hozta meg a döntését, hanem csak a törvényeknek alárendelten, igazságosan és mindenki számára elfogadhatóan. Tehát ezért is örülnék annak, hogy itt a bírói pályázatok rendszerében, a pontrendszer kérdésében lenne néminemű változás a jövőben.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Fontosnak tartom a bürokrácia csökkentését is. Én húsz évig dolgoztam ügyvédként, és láttam azt, hogy a bíróságokon - elsősorban a polgári ügyszakban dolgoztam - a polgári kollégiumvezetőknek a legfontosabb feladata a szakmai irányítás volt, a szakmai problémák végigbeszélése, azoknak a megbeszélése, azokban iránymutatás, adott esetben az alsóbbrendű bíróságok számára is valamilyen iránymutatás, hogy tudják, mit hogyan kell megoldani, és ez a szakmai segítség volt a legfontosabb.

(12.00)

Mára oda jutottunk, hogy a kollégiumvezetőknek gyakorlatilag nem marad erre idejük, hiszen annyi formában kell bürokratikus intézkedéseket végrehajtaniuk, statisztikákat elkészíteniük, kitölteniük, összegyűjteniük, hogy gyakorlatilag arra a munkára, amire hivatottak lennének, szinte alig marad idejük, vagy nekik 20 órából kell hogy álljon egy 24 órás nap, amiből alvásra, pihenésre már nem jut idő, ha minden tekintetben meg akarnak felelni. Nagyon örültem annak, hogy az elnök úr e tekintetben is változásokat jelentett be, de szomorúan konstátálom, hogy a Covid-vírusra tekintettel ezt még nem sikerült megoldani, hiszen a Covid-vírus miatti otthoni munka miatt a

rengeteg jelentés elkészítése, az otthoni munkavégzéssel kapcsolatos jelentések továbbra is nagyon lekötik a kollégiumvezetőket. Tehát a bürokrácia egyelőre nem csökkent, de belátjuk, hogy ez elsősorban most ennek a kialakult egészségügyi helyzetnek köszönhető, és bízunk benne, hogy ebben is változás lesz.

Úgy éreztük, hogy Handó Tündénél a statisztikai szemlélet nagyon előtérbe került. Nem biztos azonban, hogy számokkal meg lehet ítélni, hogy a bíróság jól végzi-e a munkáját vagy sem. Persze, nyilván első ránézésre az a bíróság a jó bíróság, ahol a leggyorsabban elintéződnék az ügyek, ahol a legrövidebb határidővel a legtöbb ügy elintéződik, ahol nincs nagy ügyirathátralék, az nyilván jó. Más kérdés, hogy minőségi vagy mennyiségi szemlélet van. Azt gondolom, hogy a kettőnek párhuzamosan kell működnie. Nyilván szükség van a mennyiségi szemléletre, de mellette nagyon oda kell figyelni a minőségre. Azt gondolom, hogy a 2018. év kifejezetten olyan év volt, ahol előtérbe került az OBH részéről az a nyomás, hogy a mennyiségi szemlélet uralkodjon a magyarországi bíróságokon, és ezzel én nem tudok egyetérteni.

Ugyanilyen probléma a két éven túli ügyek csapdája is, amikor nagyon sok bíró azért fejezte be gyorsabban az ügyét, mert nem akarta, hogy két éven túlra húzódjanak, mert akkor jelentéseket kell leírni, mert vizsgálatot fognak ellene folytatni. Lehet, ha még fél évet rászánt volna, jó döntést hozott volna, de inkább vállalta annak az ódiáját, hogy összecsapja az ügyet, a megfelelő bizonyítékokat nem biztos, hogy előteremtették, de be fogja fejezni, mert akkor mennyiségileg van egy befejezése. Kérdés, hogy ez minőségi munka-e, ha egy év múlva újra vissza fog kerülni és újra fogják tárgyalni ezt az ügyet. Azt gondolom, ebben a változás is nagyon fontos lenne.

A végén egy kérdést szeretnék feltenni elnök úrnak, nyugdíjas bírák kértek meg arra, hogy tegyem fel ezt a kérdést. Amikor kényszernyugdíjazásra kerültek a bírák, és sokan nem tudták kitölteni azt az időt, amit terveztek vagy a korábbi jogszabályok lehetőségként megadtak nekik, ez azt jelentette, hogy a kényszernyugdíjazás után a jövedelmük körülbelül egynegyedére vagy kevesebb mint harmadára esett vissza a korábbi jövedelmükhöz képest. Azt gondolom, hogy ez elég méltánytalan, és jóval kevesebb összegről beszélünk, majdnem feléről, mint az az összeg, amennyivel ma mennek a bírák nyugdíjba. Esetleg tervez-e az OBH valamiféle javaslatot a kormány, a minisztérium felé, hogy ezen bírák - viszonylag kevés számú bíróról van szó, de nekik nagy segítség lenne - valamilyen formában méltányosságot kapjanak e tekintetben, hogy ne lenne feleannyi a nyugdíjuk, mint azoknak, akik öt évvel később mentek nyugdíjba.

Mindezek alapján még annyit szeretnék elmondani, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem fogja elfogadni az OBH elnöki beszámolóját, de ez nem elnök úrnak szól. Amikor az Igazságügyi bizottságban meghallgattuk Senyei elnök urat, mi az igen gombot nyomtuk meg és ma is bizakodóak vagyunk, hogy nagy javulás lesz. Ez a 2018. évről szól, a 2018-

as beszámoló, Handó Tünde elnök asszony munkájának, nem pedig az ön munkájának.

Önnek és minden bírónak, bírósági dolgozónak jó munkát és nagyon jó egészséget kívánok. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk a munkánkat. Ahogy ezt a korábbiakban már jeleztük, a Jobbik két képviselője mondja el vezérszónoki gondolatait. Varga-Damm Andrea következik. Tisztelt képviselő asszony, felhívom a figyelmét, hogy öt perc áll rendelkezésre, akkor is, ha nem látom, de remélem, hogy hall engem. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Köszöntöm önt, tisztelt elnök úr. Nem a saját jelentését adta elő a Házban, hiszen ön 2019 decembere óta tölti be ezt a tisztséget Handó Tünde volt elnök asszony után. Ezért nagy tisztelettel mondom, hogy ha kritikát hall, az nem önnek szól, hanem annak a rendszernek, amit ő kialakított.

Igen, nagyon üdvözítő, amikor arról olvasunk, hogy azonos szinten egy éven belül fejlődnek be 86 százalékban az ügyek, de az „azonos szinten” kifejezést kell nagyon fontos tényezőnek tekintenünk, mert ez azt jelenti, hogy akár három évig is elhúzódhatnak az ügyek, ha például felülvizsgálat is van. Az „azonos szinten egy éven belül” ezt jelenti; különösen annak tükrében, hogy az érkezett ügyekből mindössze 18 százalék a peres ügy. Ha ebből az aspektusból nézzük, akkor nem is biztos, hogy a '18-as eredmény olyan csodálatos.

Elnök asszony azt is nagy vívmánynak tekintette, hogy az OBH megalakulásától számítva 40 százalékkal csökkent a két éven túli ügyek száma, de ez hat év alatt sikerült és nem egy-két év alatt. Azt azért természetesen én is szeretném hangsúlyozni, hogy ez a két év, ahogy a tisztelt elnök úr a meghallgatásakor előadta, ez ilyen „két év fóbiává” vált, és ahogy előttem képviselőtársam mondta, sokszor a végén úgy csapták össze a bírák az egyébként még sajnos ítéletre nem érett ügyeket. Az is nagyon üdvözítő, hogy az első fokon 91 százalékban véget érnek az ügyek, csak két tényezőt szeretnék még ehhez hozzátenni. Az egyik az, hogy nem látjuk a statisztikában, hogy mennyi születik egyezséggel. Csak hangsúlyozni kívánom, hogy például majdhogynem a legtöbb a családügyi perek száma, és a családügyi perekben igen nagy számú az egyezés eleve. Ki kell emelnem még két körülményt, amely javította a statisztikát. Az egyik az, hogy 8 százalékra felemelték a fellebbezési illetéket. A másik, hogy egyre drágább a pereskedés, nemcsak az illetékek nőttek meg, hanem bizony a jogi képviselők díjai is.

Szeretnék elnök úr meghallgatásakor pár kérdést ideidézni, amit említett, és természetesen, ahogy emlékszik rá, üdvözlöttük is. Mert a 2018-as beszámoló

valóban 212 oldalon maga a csoda és a mennybemenetel, csak éppen az a lényeges kérdés maradt ki, hogy az Országos Bírósági Hivatal tekintélyét rombolóan tombolt az OBT és az OBH közötti háború ugyanebben az évben. Tehát ha egy olyan ember olvasná ezt, akinek Magyarországról az égedta világon semmilyen információja nincs, akkor azt mondja, hogy ennél tökéletesebben igazságszolgáltatást támogató szervezet nem létezhet. Közben bizony a háttérben ott volt napi szinten a sajtóban is megjelenő háború.

Ennek kapcsán örültünk és üdvözlöttük, hogy békeséget, rendet ígért, magas színvonalú, időszerű, pártatlan ítélkezést. Enyhüljenek a jelzők: ez volt a legkiválóbb, a történelmi, a korszakalkotó és az egyedülálló. Igen, nem a jelzők kellene, hanem a minőségi munka. Rendkívüli módon egyetértettünk. Instriktorbírók bevezetése elengedhetetlen a kezdő bírókhoz. Nagyon örültem, hogy azt mondta, a modernizáció nem mindenekelőtt való.

Fontos az ember és a gondolkodás, a modernizáció legyen eszköz mindehhez. Alapoktól kell kezdeni a bírák oktatását, a pontrendszerben nagyobb hangsúlyt akar tenni a gyakorlatra természetesen. Azt remélem, hogy ha mindezeket az ígéreteit a munka során beváltja, akkor a legközelebbi beszámolónál már nemcsak azt mondhatjuk, hogy színes, szagos és csodálatos, hanem tényleg a mindennapokban is ezt az előremutatást és ezt a kiváló munkát tapasztaljuk.

Viszont egy kérdéssel szeretnék önnek beszélni. Handó Tünde elment, de bizonyos fokig a kinevezési gyakorlat körüli anomáliák szellemisége bizonyos helyi bíróságokon maradt. A koronavírus-járvány miatt több pályázatot nem bíráltak el, több elnöki tisztség járt le, pályázók voltak, és azért, hogy miután nem tudtak dönteni ebben a helyzetben, meghosszabbították ideiglenes kinevezéssel több bíróságon a régi elnök státusát. Tényleg ne vegye rossz néven, hogy konkrét bíróságokat nem mondok, de ön pillanatok alatt fogja tudni, hogy mely bíróságokról beszélek. Még az is megtörtént, hogy a kandidáló bírák ellen a feljebbvalója, az eddigi vezető fegyelmi eljárást kezdeményezett azért, hogy hátha akkor a pályázatot majd nem kell elbírálni.

Azt kérem nagy tisztelettel elnök úrtól, hogy most ebben a helyzetben nagyon-nagyon figyeljen arra, hogy az a fajta szellemiség még csírájában sem maradjon meg, ami pont a kinevezési gyakorlatok anomáliáit generálta és ezt a háborút, hogy úgy mondjam, kialakította az Országos Bírósági Hivatal életében. Köszönöm szépen. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

(12.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga László képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtár-

saim! Hadd szögezzem le rögtön, hozzászólásom elején, hogy nagyon fontos alapértéknek tekinti frakcióm és én magam is a bírói függetlenséget, a hatalmi ágak elválasztását, és nagyon mélyen hiszek, hiszünk a demokráciában.

Pontosan ezért, amikor bármikor is korábban az OBH elnökének tevékenységével kapcsolatban kritikát fogalmaztunk meg, azt ezeknek az alapelveknek a megvalósulása érdekében tettük, és őszinte aggodalommal tettük, hiszen komoly problémákat és közéleti problémákat látunk mi is ennek kapcsán. Ugyanakkor most zavarban vagyok nyilván, ezt elmondták itt más ellenzéki képviselőtársaim is, hogy 2018. évi beszámolót tárgyalunk, amelyet még az előző OBH-elnök nyújtott be, Handó Tünde. Nagyon világos, hogy ez az év már azoknak a vitáknak a jegyében telt, amelyeket többek között az OBT-vel folytatott, és világos volt, hogy ez az állóháború semmiképpen nem szolgálja a bírói függetlenségbe vetett bizalom, közbizalom érvényesülését. Tehát jelen beszámoló tárgyalásánál azért egy ellenzéki képviselő komolyan korlátozva van, hiszen a 2018. év tekintetében nyilvánvalóan elutasítóan tud reagálni a beszámolóra, amelyet még Handó Tünde nyújtott be, de már az új elnöknek, Senyei Györgynek kellett ezt itt előadnia.

Az új elnök személyével kapcsolatban szakmai körökben, az OBT-ben, de egyébként a közéletben is azt tapasztalom, hogy rendkívüli bizakodás van. '19 novembere-decembere arról szövegezett, hogy nagyon sokan fogalmazták meg abbéli véleményüket, hogy ez a fajta állóháború befejezésre kerül, és egy komoly, szakmai alapokon nyugvó béke köszönhető be a bíráskodás tekintetében és a bírók kapcsán, a hatalmi ág kapcsán Magyarországon, amely nagyon régen kívánt dolog mindannyiunk számára.

Előttém szóltak már itt az OBT-konfliktusról, de a MABIE-konfliktusról is. Hadd mondjam itt el, hogy elnök úr megválasztásának idején már odáig jutottak ezek a problémák, hogy a MABIE budapesti elnökének, Fazekas Sándornak egy nyilatkozatában már azt is olvastam, hogy a bírák eljutottak a tűréshatárhoz. Tehát ilyen helyzetben történt ez a személyi változás, ami általunk is üdvözölt személyi változás az OBH élén, hiszen Handó Tündét az Alkotmánybíróság tagjai közé megválasztották. És ez a történet nagymértékben határozza meg tehát ennek a beszámolónak is a vitáját, hiszen ezek az események vezettek álláspontunk szerint a személycseréhez is, és mindez tehát meghatározza a '18-as évről alkotott véleményünket is.

Handó Tünde ugyanis a bírói kar jó része szerint is olyan hatalomkoncentrációval élt az OBH élén, amely ha finoman fogalmazok, akkor rengeteg szakmai és közéleti vitát váltott ki, de egyébként a független és pártatlan törvénykezés alkotmányos követelménye kapcsán is problémákat vethet fel. Emlékeztünk rá, hogy a beszámoló évenkénti vitájában az ellenzék mindig feltette a kérdéseit érvénytelenül nyilvánított bírói vezetői pályázatokról, fegyelmi eljárás alá vont bírókról, és mindez a helyzet csúcson állt az

OBT-vel való konfliktusokig, odáig, hogy az OBH elnöke kvázi illegitimnek minősítette a testületet. Pont azt a testületet egyébként, amelynek alkotmányos feladata az OBH-elnök működésének ellenőrzése.

Számunkra, az MSZP számára kifejezetten ijesztőek azok a sajtóban is megjelent elemzések, kimutatók, kutatások, melyek szerint a magyar bírák már nem vagy csak részben tekintik függetlennek a bírói munkát, az ítélezést. Nagyon sok ilyen típusú kritikát, észrevételt, segélykiáltást lehetett olvasni az elmúlt években. Volt egy átfogó felmérés is, amelyet az Amnesty International készített, amely régebben komoly iránytűje volt a mai kormánypártoknak; ez nyilván már változott. De abból a szempontból érdekes mind a sajtóban megjelent információkat, mind az ebben az elemzésben is megjelent néhány megállapítást elmondani, hogy ezek közvetlenül a bírák véleményét tartalmazzák, tehát ebből a szempontból azt hiszem, hogy jelenthetnek egyfajta képet. Ha nem is egy teljesen általánost, de egyfajta képet arról, hogy mi a helyzet ma a bírói szervezetben, és mi az a helyzet, amin elnök úrnak nyilván megfeszített munkával változtatnia kell, és nyugalmat kell teremtenie.

Az Országos Bírói Hivatal elnökének kezében koncentrálódó hatalom rendszerszintű problémákat okoz - ezt nyilván még az előző érában állapította meg az elemzés. Az OBH elnöke igazgatási szempontból közvetlen és közvetett nyomást gyakorolhatott, tud gyakorolni a bíróságokra. A megkérdezett bírák általános véleménye volt ebben az elemzésben - csakúgy, mint az előző mondatok -, hogy egy egyéni bíró általában még közvetlen külső befolyás nélkül tud ítélezni, ugyanakkor ez a szabadsága komoly veszélyben lehet. Ma a bíró integritásán és erkölcsi irányítóján múlik szinte minden. Tapinthatóan dermesztő légkör uralkodik a bírák körében a bírói függetlenséget érő támadások miatt, a különböző bíróságokon dolgozó bírák egyöntetűen rossz hangulatról számoltak be, a 2018. év tekintetében is sok ilyen sajtóhír is látott napvilágot, és sok közéleti vitában, itt a Házban is sok megnyilatkozás volt ebben a tekintetben. Olyan környezetről számoltak be, amelyben a legtöbb bíró nem mer nyíltan és szabadon beszélni, klikkek formálódtak és bizalmatlanság uralkodott. A dermesztő légkör miatt a bírák nem mernek felszólalni a saját véleményük megvédéséért, amely azt eredményezi, hogy a bírák közti, illetve a bírák és más jogászszakmák közti szolidaritásnak a gyengülése is tapasztalható. Nyilván nem lehet teljesen általánosítani, még egyszer hangsúlyozom, de nagyon sok ilyen álláspont és vélemény fogalmazódott meg.

A dermesztő atmoszféra egy szemléletes példája, hogy a bírák néha nem is tudják igazán, hogy mitől félnek, egy absztrakt, jövőbeli lehetséges következménytől, sokszor talán az ismeretlentől. A dermesztő légkörnek ez a közvetett és kifinomult eredménye azonban befolyásolhatja a gondolkodásukat és a döntéshozatalukat is - állapítja meg az elemzés.

Az ügyleosztási rendszer nagy mozgásteret enged az ügyleosztást végzőnek abban, hogy melyik bíróra

szignálja az ügyet, és több elemzés is arra jutott, hogy a külső tényezők - ideértve a médiában megjelenő támadásokat, az újonnan bevezetett intézményi és jogi fejleményeket - erősödő külső nyomást helyezhetnek az igazságszolgáltatásra.

Azt látjuk azóta is, a tárgyévén túlmutatóan is, itt a parlamenti munkában is, ősszel, hogy a kormányzat új eszközökkel próbálja a bírói függetlenséget meggyengíteni. Korábban a közigazgatási bíróságok terve volt az, amely ennek eszköze lehetett - erről már az előző napirend során beszélni voltam kénytelen -, és egy 2019 decemberében elfogadott törvény, amelyet szintén volt szerencsénk itt megtárgyalni, és ahhoz is volt szerencsém hozzászólni, megnyitotta az utat az Alkotmánybíróság tagjai előtt, hogy könnyen tanácselnöki pozícióba kerülhessenek át a Kúriára. Ez azért is problémás, mert nyilvánvalóan ott megnyílt az út, hogy olyan személyek kerüljenek be, akik a kormánytöbbséghez lojálisak. Talán egyébként Handó Tünde kinevezése is ilyen kinevezés. Tehát nagyon világosan megsértheti ez így a bírói függetlenséget.

Ezek azok a körülmények, és még ezt hosszan sorolhatnám, de azt gondolom, nagyon sokan elmondtak előttem ezzel kapcsolatos aggályaimból sok mindent, és az elmúlt években nagyon sok közéleti vita szólt az OBH elnökével kapcsolatban; és az őszinte aggodalmunk motiválta ezeket a megnyilatkozásainkat a bírói függetlenség és a hatalmi ágak elválasztása kapcsán. Ha azt mondtam, hogy az őszinte aggodalmunk volt ez, akkor azt kell mondanom, hogy most az őszinte reményünkről szeretnék beszélni, és egészen biztos vagyok benne, hogy nyilván ha más nem, Vejkey képviselőtársam fog ezekre az észrevételekre reagálni.

(12.20)

De hadd mondjam azt, hogy én nagyon remélem, hogy új időszak kezdődött el itt az elmúlt hónapokban valóban, és egy egészen más hangulatú beszámolót fogunk majd tárgyalni akkor, amikor a 2020-as tárgyévhöz ér majd az Országgyűlés. Ez a fajta bizalom nagyon nagy a közélet minden területén az újonnan megválasztott elnök irányába. Ez a bizalom különböző okokból az előző OBH-elnök irányába már a 2018-as évben, tehát a tárgyévben sem volt meg.

Mi álláspontot elfoglalni nyilván erről a beszámolóról és a tárgyévről tudunk, tehát azt tudom mondani, hogy a 2018-as beszámolót ezért nem tudjuk elfogadni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arató Gergely képviselő úr, a DK vezérszónoka következik. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha az ember csak a beszámoló szövegéből indul ki, ha csak azt olvassa, vagy éppen csak azt hallgatja meg, hogy Vejkey képviselő úr hogyan nyilatkozott erről az évről az Igazságügyi bizottság nevében, pontosabban - bár ezt

elfelejtette említeni - az Igazságügyi bizottság többsége nevében, amelyik elfogadásra javasolta ezt a beszámolót, akkor azt hihetné, hogy 2018 egy szokásos, békés, munkás év volt az Országos Bírósági Hivatalban, az egy olyan éve volt a magyar bírói szervezetnek, mint a többi, fejlődött, növekedett, reagált a problémákra, és ez persze részben igaz is, mert természetesen akár az Országos Bírósági Hivatalban szűkebben, akár pedig tágabban a bírói szervezetben dolgozók döntő többsége 2018-ban is végezte a munkáját, igyekezett úgy dolgozni, hogy az igazságszolgáltatás a jognak megfelelően és ilyen értelemben, tágabb értelemben a polgárok érdekében működjön. De ez csak egy része az igazságnak.

Az igazság másik fele - és sajnos ebből a szempontból fontosabb fele, ha tetszik, a parlament ellenőrző szerepe szempontjából fontosabb fele -, hogy 2018 minden valószínűség szerint az Országos Bírósági Hivatal és általánosságban is a magyar igazságszolgáltatás legrosszabb éve volt a rendszerváltás óta. Én remélem, hogy nem lesz még ilyen, erre persze garanciát a Fidesz jelenlegi működése mellett nehéz vállalni. Ez egy borzasztó év volt az Országos Bírósági Hivatal részéről, egy olyan év volt, amikor az Országos Bírósági Hivatal vezetője egyértelműen jogszabályokat sértve és a saját jogkörét messze túllépve próbálta közvetlen politikai irányítás alá vonni a bírói szervezetet.

Olyan ügyek jellemezték ezt az évet, mint az a törekvése az Országos Bírósági Hivatal vezetőjének, hogy működésképtelenné tegye az Országos Bírói Tanácsot, ami egy teljes jogi képtelenség, hiszen ez a konstrukció, amely egyébként nem egy jó konstrukció, arra épül, hogy az OBT-nek van egyfajta ellensúlyozó, ellenőrző feladata az OBH tevékenységével szemben. Az OBT-nek az a dolga, hogy megvédje az OBH túlhatalmától a bírói szervezetet, hogy lehetlenné tegye azt, hogy az OBH kilépve a szerepéből, abból a fajta háttérszerepéből, amit ez a szervezet betölt normális esetben, lényegében a politikai irányítás eszköze legyen a bíróságok felett. 2018-ban erre tett kísérletet az OBH elnöke, és csak azért nem sikerült neki, mert a bírói szervezet, a bírók jelentős része ennek ellenállt, mégpedig tulajdonképpen hatékonyan, hiszen a Fidesz kénytelen volt meghátrálni és kimenekíteni az OBH elnökét alkotmánybírónak, ahol persze nagyon sok kárt fog majd csinálni, de legalább az OBH megmenekült ettől a helyzettől.

Az a helyzet, hogy egy olyan beszámoló, amelyik nem foglalkozik ezekkel a konfliktusokkal, akár a kinevezés körüli ellentmondásokkal, vagy kinevezések körüli ellentmondásokkal és konfliktusokkal - hogy még egyet mondjak: nem kétséges, hogy a bíróságok szervezeti függetlenségének megtöréséhez a leghatékonyabb út az, ha a vezető kiválasztásánál nem szakmai szempontok, nem a bírói kar véleménye érvényesül, hanem egyfajta hivatali szemlélet, vagy mondhatnám azt is, hogy politikai szempont, ugye, ez volt az az ügy, ez volt az a casus belli, ami miatt kitört tulajdonképpen az OBT és az OBH közötti háború -, tehát

egy olyan beszámoló, amelyik akár az OBH szempontjából sem ad részletes magyarázatot, és nem ad indoklást, nem ad leírást ezekről az eseményekről, ezeknek az okáról, az nem elfogadható tartalmilag, és nem elfogadható formailag sem, mert nem számol be a helyzet teljességéről. Az az értelme az OBH parlamenti beszámolójának, hogy tájékoztatást kapjon az Országgyűlés, és dönteni tudjon arról, hogy egyébként az OBH hogyan felel meg az alkotmányos feladatainak.

Ha van egy olyan konfliktus, amelyik az OBH alkotmányos feladatait alapvetően érinti - az OBT és az OBH konfliktusa politikai-hatalmi szempontból arról szólt, hogy a Fidesz megpróbálta megszállni a bíróságokat, alkotmányos szempontból pedig arról szólt, hogy finoman fogalmazva is vita volt abban, hogy mire van joga az OBH elnökének, és mire van joga az OBT-nek -, azt kell mondanom, hogy ha erről nem számol be a beszámoló, márpedig nem számol be, akkor ez a beszámoló a teljesség követelményének sem felel meg.

Mi magunk is nagyra értékeljük azt, hogy amióta elnök úr hivatalban van - ez a 2018-as évet nem érinti - más felfogásban és más stílusban vezeti az OBH-t. Ez szerintem megnyugvás minden jogkereső magyar polgárnak, és megnyugvás a parlamentnek is. De az a baj, hogy nem jó az az alkotmányos rendszer - erre föl hívtuk a figyelmet akkor, amikor létrejött a mostani bírósági struktúra -, ahol csak a vezető jóindulatán múlik az, hogy a bíróságok szervezeti függetlensége, tehát a bírói függetlenség szervezeti garanciái megvannak vagy nem. Az nem jó rendszer!

Tehát azt kell mondanom, hogy azon túl, hogy a beszámolóval 2018 kapcsán azok a problémáink vannak, amelyeket említettem, tudniillik, hogy nem számol be a konfliktusos pontokról, ráadásul egy olyan évről számol be, ahol az OBH messze-messze nem azt csinálta, ami a dolga lenne, ezen túl azt is ki kell emelnem, hogy sajnos ez az év azt is bizonyítja, hogy ez a fajta konstrukció nem garantálja a bíróságok függetlenségét, nem garantálja a bírói függetlenség szervezeti megvalósulását, szervezeti feltételeit.

Ezért - nyilván nem önök alatt, mert önöknek ez nagyon is megfelel, önök, most a kormánytöbbségre gondolok, ezt a bizonytalan helyzetet boldogan kihasználja annak érdekében, hogy a bíróságokat megpróbálja sok más módon is, de ezen a módon is politikai irányítás alá vonni ismét, de - majd ha lesz Magyarországon egy olyan többség, amelyik a bírói függetlenséget, az igazságszolgáltatás függetlenségét és az alkotmányos kiszámíthatóságát értéknek tekinti, akkor majd egy más, erősebb garanciákat tartalmazó, jobban működő modellt kell bevezetni, okulva azokból a tanulságokból is, amiket a 2018-as év hozott. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (Nincs jelzés.) Megállapítom, hogy nem.

Mint hogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az együttes általános vitát lezárom, és megkérdem Senyei elnök urat, kíván-e válaszolni, reflektálni az elhangzottakra. (Dr. Senyei György Barna: Köszönöm, elnök úr, röviden igen.) Parancsoljon, öné a szó.

DR. SENYEI GYÖRGY BARNA, az Országos Bírósági Hivatal elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Képviselő Urak! Mindenekelőtt köszönöm a hozzászólásaikat, köszönöm, hogy ilyen fokozott figyelemmel kísérték a beszámolót. Engedjék meg, hogy időrendi sorrendben egy nagyon rövid mondatot fűzök az elhangzottakhoz, próbáljak meg válaszolni a felvetett kérdésekre. Mindenekelőtt tájékoztatom a felszólalókat - hiszen többen érintették az OBH és az OBT nexusát -, egy perc múlva késésben vagyok, mert Skype-OBT-ülésen veszek részt; én is fontosnak tartom az együttműködést, ezt teljesítjük, és az Országos Bírói Tanács és az Országos Bírósági Hivatal között a nexus, úgy gondolom, hogy megfelelő, és kölcsönösen igyekszünk tiszteletben tartani egymás hatásköreit, és együttműködünk, együtt tudunk működni.

(12.30)

Köszönöm Becsó Károly képviselő úr hozzászólását, az elismerő, méltató szavait, illetőleg azt, hogy ilyen részleteiben is megismerte a Gyüre Csaba képviselő úr által kiemelten hosszú beszámolót. A hosszúsággal összefüggésben igyekszem ezen változtatni, hogyha a jövő tendenciáját vizsgáljuk.

Több képviselői hozzászólás is említette a bírók függetlenségét. A bírói függetlenséget én is prioritásként kezelem.

Gyüre Csaba képviselő úr említette a fegyelmi eljárásokat. A fegyelmi eljárásokat a szolgálati bíróságok bírálják el. Ezeknek az objektív és pártatlan elbírálása, én úgy gondolom, a szolgálati bíróságok által biztosított.

A bírósági költségek emelkedéséről is említést tett képviselő úr. A bírósági költségek magasak, ez nyilván egy relatív fogalom, de a költségkedvezmények rendszere talán választ ad. Én úgy gondolom, hogy a bírósági költségek, a személyi, illetőleg a tárgyi költségkedvezmények, költségfeljegyzési jog és így tovább biztosítják a jogkereső közönség lehetőségeit, hogy az igazságszolgáltatáshoz forduljanak.

A befejezésekkel összefüggésben: pont említette a több évtizedes jogi képviselői tevékenységet. Ezt valamennyien tudjuk, hogy a befejezhetőségénél nyilván az időszerezés kiemelt jelentőségű, de a dinamikus egyensúly a befejezhetőség körében azért kívánja azt, hogy figyelembe vegyük az ügy bonyolultságát, terjedelmét, összetett jellegét, a szükséges bizonyítás összetett, illetőleg többirányú jellegét, adott esetben a szakértő bevezetését, amely esetenként nyilvánvalóan az ügy azonnali befejezését vagy a jogkereső közönség által elvárt befejezését kizárja.

A képzettségekkel összefüggésben: nyilvánvalóan dinamikus egyensúlyt kell teremteni az önképzés és a szervezett képzés között, mert azért ne felejtsük el, hogy a digitalizáció mellett önmagában a Kúria határozatainak adatbázisától kezdve valamennyi bírósági dolgozó felé, különösen bírák, bírósági titkárok, de mindenki felé elérhető a jogszabályok, a teljes hatályos jogszabályok gyűjteménye, fűződő kommentárral, de valóban a képzéssel összefüggésben jelentősége van a közvetlen előadás jellegű képzéseknek is.

Azt mindenkor ki kell hangsúlyoznunk valóban, hogy a bíróságoknak, mondhatom, hogy talán kizárólagos szerepe az ítélkezés, következésképpen az egyéb irányú társadalmi szerepvállalás minimalizálása szükséges.

A nyitott bíróság valóban, ahogy képviselő úr is kiemelte, abban a körben fontos, hogy az általános és középiskolás gyermekek megismerjék a bíróságokat, a bíróságok működését és az igazságszolgáltatás szerepét.

Több alkalommal is a bírák függetlenségével összefüggésben több képviselői hozzászólás érkezett. E körben a bírói függetlenség prioritása mellett a minőségi ítélkezést is fontosnak tartom.

Finomhangolása történik a pontrendszernek. A pontrendszerrel többször is beszéltünk, ez 2018-ra is vonatkozik. A pontrendszer nem elvetendő. A pontrendszernek valóban meg kell tartanunk az értékeit, mert a folyamatosan változó jogszabályi környezetben elengedhetetlen a többletképzettség, fontos, de nem hagyható figyelmen kívül a szakmai múlt és a gyakorlat jelentősége sem.

Képviselő úr említést tett még a nyugdíjazással összefüggésben; ez 2018-on kívüli. E körben külön írásos választ fogok önnek küldeni az előírt határidőn belül.

Képviselő urak és a képviselő úrhölgy is az OBH-OBT-viszonyt említette. Erre már egyszer kitértem, ezt e helyütt megismételni nem kívánom.

Varga-Damm Andrea képviselő asszony a koronavírus-járvány hatását elemezte a kinevezési gyakorlattal összefüggésben. 2018-on kívüli kérdés, erre külön majd kitérek írásban.

Varga László képviselő úr a bírói függetlenséggel kapcsolatosan említette az elemzést. Nem volt szignifikáns a megszólalók száma. Természetesen elképzelhetőnek tartom, hogy vannak ilyen vélemények, miért ne lennének. 2018-ban tanácselnök voltam, én nem éreztem dermedtséget és befolyást se egyetlenegy határozatom vagy határozatunk - hiszen tanácsban járunk el - során.

Arató Gergely képviselő úr szintén a bírói függetlenséggel összefüggésben, illetőleg az OBH szerepével kapcsolatosan tett észrevételeket. Fenntartom az álláspontomat, amit kifejtettem a bírói függetlenség prioritásával, illetőleg fontosnak tartom az OBT-vel való kapcsolat normalizálását, amely, úgy gondolom, hogy bekövetkezett, illetőleg a fenntartását. Az Országos Bírósági Hivatal túlhatalmát én személyesen nem érzékelem.

A lehetőségek az igazgatásban rendelkezésünkre állnak, amelyeket az adott jogszabályi környezetben én is alkalmazni kívánok és fogok, természetesen mindenkor a véleményező testületek szavára odafigyelve.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni a véleményező testületek gondolatait és álláspontját, de azt is meg kell említenünk e körben, hogy ahogyan a neve is mutatja, ahogy a képviselői felszólalásban elhangzott, véleményező testületekről van szó, és a hangsúlyt mindenkor meg kell tartanunk. A véleményezés nem jelent választást.

Tisztelt Képviselő Urak! - már képviselő asszony nincs itt. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen. Én ennyit szerettem volna. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Vejkey bizottsági elnök úr jelezte, hogy szeretne válaszolni a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt fontosnak tartom leszögezni azt, hogy az Országos Bírósági Hivatal az alkotmányos feladatait a 2018. évben is teljesítette. Ezt tények bizonyítják.

Az OBH-OBT-nexus álláspontom szerint egyoldalúan lett bemutatva az ellenzéki vezérszónokok részéről, ezért az alábbi tényeket tartom szükségesnek elmondani.

Az OBT legitimációja kérdésessé vált, így maga az ombudsman fordult ezzel a kérdéssel az Ab-hez, az Alkotmánybírósághoz, hogy egy vizsgálatot folytasson le. Ezen rendkívül speciális helyzetben maga az OBT indított egy jogfosztási eljárást Handó Tünde OBH-elnökkel szemben. Az OBT olyan tagjai is megszavazták a jogfosztási eljárás kezdeményezését, akik köztudomású tényként perben, haragban voltak elnök asszonnyal, tehát nekik nem szavazni kellett volna, hanem sokkal inkább egy elfogultsági kifogást bejelenteni.

Én nagyon örülök, hogy - ahogy elnök úr mondta - az OBH-OBT közötti nexus rendeződni látszik.

Az Amnesty Internationalnek a bírói függetlenséggel kapcsolatos anyagával kapcsolatban is hangzott el, ha jól emlékszem, éppen Varga László képviselőtársam által egy vélemény. Azt kell mondanom megint csak tényként, hogy 14 bírót hallgatott meg az Amnesty International, ezek között kettő csak volt bíró volt, tehát nem több százat. Így ezt a szakvéleményt nem lehet semmiképpen álláspontom szerint a bírák szignifikáns véleményének tekinteni.

Ha jól emlékszem, ugyancsak Varga László képviselőtársam volt az, aki az ügyelosztások rendjével kapcsolatban vetett fel kérdést. Itt azt tudom mondani képviselőtársamnak, hogy nyitott kapukat döngget. A 2019. évi CXXVII. törvény elfogadása által a

Bszi. 10. §-át módosítottuk, és ennek alapján én úgy gondolom, hogy ez a kérdés teljes mértékben rendeződött. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps.)*

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a következő törvényjavaslat tárgyalását megkezdenénk, öt perc technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 12.40 - 12.45)

Elnök: dr. Hiller István

Jegyzők: Földi László és dr. Lukács László György)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a munkánkat. Soron következik az **ügyészség 2018. évi tevékenységéről** szóló beszámoló, valamint az **ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat** együttes általános vitája a lezárásig. Üdvözlöm dr. Polt Péter legfőbb ügyész urat.

A legfőbb ügyész úr által benyújtott beszámoló B/7481. számon, az Igazságügyi bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/7916. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Most pedig megadom a szót a beszámoló előterjesztőjének, Polt Péter legfőbb ügyész úrnak. Parancsoljon! Tájékoztatom, hogy maximum 30 perc áll rendelkezésére.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész, a napirendi pont előadója: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Alkotmányos kötelezettségemnek eleget téve megtiszteltetés számomra, hogy az Országgyűlés plenáris ülése előtt is beszámolhatok Magyarország ügyészségének 2018. évi tevékenységéről.

Az írásban elkészített és digitális formában is létező beszámoló rendelkezésére áll valamennyi képviselőnek, ezért engedjék meg, hogy szóbeli kiegészítésben csak néhány, általam fontosnak vélt részletet emeljek ki belőle.

A beszámolási időszak közepén, 2018. július 1-jén lépett hatályba a büntetőeljárásról szóló 2017. évi CX. törvény, amely jelentős hatással volt az ügyészség 2018. évi büntetőjogi szakági tevékenységére. Egy fél-évet még a korábbi törvény hatálya alatt dolgoztunk, egy másik fél-évet viszont már az új törvény hatálya alatt, ami nyilvánvalóan az új jogintézmények következtében statisztikailag bizonyos nehézségeket okozott a munka elszámolásakor.

Egyes változásokat a törvényből külön is érdemes megemlíteni, így eltérően kell kezelni a törvény alapján azokat az ügyeket, amelyekben a terhelt beismer, és a büntetőpolitikai hangsúlyok áttevődtek a hagyományos vádemelésről az elterelő, illetve a sértetti reparációt eredményező intézmények alkalmazására.

Az új jogpolitikai célokat szolgálja, hogy a korábbi egységes nyomozást a büntetőeljárás törvény két eltérő funkciót szolgáló szakaszra bontotta fel: a felderítésre és a vizsgálatra. Fontos szempont, hogy a felderítés során a nyomozó hatóság a továbbiakban önállóan jár el, míg a vizsgálatot az ügyészség vezeti. Azt lehet mondani, hogy összességében egy olyan új büntetőeljárás szabályrendszer jött létre, amelynek keretei között a korábbi eljárási gyakorlatok már nem voltak alkalmazhatók automatikusan. A számos új jogintézményt bevezető törvény alkalmazása mindekenélőtt az ügyészség szakmai felkészülését, ennek részeként jelentős számú szakmai iránymutatás kialakítását és az ügyészek képzését tette szükségessé. Megítélésem szerint ezt a feladatot az ügyészség sikeresen teljesítette.

Részben a változásoknak is köszönhetően az ügyészi szervezet ügyiratforgalma az addig már hosszú évekre visszatekintő tendenciával szemben 2018-ban jelentősen megnőtt. Ez annak ellenére történt így, hogy a bűncselekmények számának 2013 óta tapasztalható csökkenő tendenciája 2018-ban is folytatódott, és az ismertté vált bűncselekmények száma hosszú évek óta először 200 ezer alá csökkent. Szinte valamennyi bűncselekmény-kategóriában kevesebb elkövetést regisztráltak, mint a korábbi években, és ugyanez igaz az elkövetők számára is. Mindez alól csak igen kevés kivétel volt, amelyek közül ki kell emelni itt szóban is - írásban is megtettem - a korrupciós bűncselekményeket, amelyeknek száma 2018-ban az előző évihez képest majdnem kétszeresére emelkedett, és megközelítette a 2014-es csúcserősséget. A bűncselekménycsoporton belül a regisztrált hivatali vesztegetések száma mutatott jelentős növekedést, de a regisztrált gazdasági vesztegetések száma is az előző két év folyamatos csökkenéséhez képest ugrásszerűen nőtt, az előző évnél majdnem háromszorosára. Joggal vetődik fel a kérdés, hogy vajon mi volt ennek a jelenségnek az oka. Ezt több vizsgálatunk is megnézte, és ezek szerint az elmúlt években, a 2018-at megelőző években is a nyomozó hatóságok és az ügyészség újabb fontos erőfeszítéseket tettek a korrupcióellenes harcban.

(12.50)

A korrupciós ügyek ügyészségi nyomozásának szervezeti megerősítésével, a megbízhatósági vizsgálatok új alapokra helyezésével sikerült egy bizonyos áttörést elérni. A növekedés mögött ezenfelül a hivatali korrupciós bűncselekmények felderítésében létrehozott szolgálatok tevékenységét kell külön megemlíteni. Így nőhetett az ismertté vált korrupciós bűncselekmények száma, csökkentve az egyébként valószínűsíthetően magasabb látenciát.

Az ügyészség a bűnügyi területen a törvények alapján továbbra is nyomoz, nyomozásfelügyeleti tevékenységet végez, vádat emel és vádképviseleti tevékenységet lát el.

Az új büntetőeljárás törvény változtatott a kizárólagos ügyészségi nyomozás hatáskörébe tartozó bűncselekmények körén, és az ügyészség kizárólagos hatáskörébe utalta a hivatalos személyekkel összefüggésben elkövetett korrupciós bűncselekmények nyomozását. Kivette viszont az igazságszolgáltatás elleni bűncselekményeket ebből a körből. Az eljárásokat ezen a területen a Központi Nyomozó Főügyészség és annak regionális osztályai végezték. Ha megnézzük a statisztikai adatokat, akkor azt látjuk, hogy ebben a körben, tehát a korrupciós nyomozások körében 2018-ban több nyomozás indult, mint 2017-ben, de az ügyek bonyolultságánál fogva kevesebb fejeződött be.

A nyomozásfelügyeleti területen az új törvény megváltoztatta - ahogy erre már korábban utaltam - a nyomozó hatóságok és az ügyészség eljárási kapcsolatát, a felderítés a nyomozó hatóság teljes önállóságával, törvényességi ügyészségi kontroll mellett jellemezhető, míg a vizsgálat ügyészségi irányítás mellett a konkrét személlyel szembeni vádemelés vagy egyéb ügyészségi intézkedés eldöntésének vizsgálatára és az ehhez szükséges bizonyítási eszközök beszerzésére irányul. Széles körű jogosítványai csak a nyomozás vizsgálati szakaszában vannak az ügyészségnek, a felderítési szakban arra van lehetősége, hogy a törvényt sértő határozatot hatályon kívül helyezze, illetve a megállapított törvényt sértés orvoslására a nyomozó hatóságot felhívja. Érdemes felhívni a figyelmet arra, hogy a nyomozó hatóság határozata elleni panaszok száma 2018-ban a korábbi évekhez hasonlóan, a törvényi változás ellenére, tovább csökkent. A panaszok ügyészségi elbírálása során egyébként a korábbi évekhez hasonlóan adtak helyt az ügyészségek arányukban a panaszoknak, illetve utasították ezt el. Ez szám szerint legfeljebb annyit jelent, hogy 2699 panaszt fogadott el helyesnek az ügyészség, míg 22 831 panaszt elutasított.

Meg kell jegyeznem, hogy az új törvénnyel megszűnt az ügyészség fokozott felügyeleti jogköre a nyomozások felett. A vizsgálati szakban a gyanúsított kihallgatását követően az ügyész viszont már teljes jogkörrel irányítja a nyomozást, bármilyen nyomozati cselekményre utasítást adhat, vagy azt maga is elvégezheti. A nyomozás befejezéseként az ügyészség dönt a legjelentősebb intézkedésről, a vádemelésről.

A korábbiakhoz képest új feladata volt az ügyészségnek a tárgyéven, hogy mérlegelje, elkerülhető-e a tárgyalás például a terhelttel kötött egyezség következtében, illetve befejezhető-e az ügy a bíróság által tartott előkészítő ülésen az ügyész úgynevezett mértékes indítványt tartalmazó vádirata alapján. Ezek a lehetőségek jelentős mértékben megnövekedtek az ügyész munkaterhét és egyben felelősségét a sikeres büntetőeljárás lefolytatásában.

A statisztika szerint a nyomozati ügyek 62,5 százalékában emelt vádat az ügyészség, 17,9 százalékában az eljárást megszüntette, 11,5 százalékában feltételes ügyészi felfüggesztést, illetve vádemelés elhagyását alkalmazott, míg 4,6 százalékban az ügyet közvetítői eljárásra utalta. Az ügyészség törekedett

arra, hogy az ügyek minél nagyobb számban gyorsan és törvényesen befejezhetőek legyenek. Ennek érdekében több mint 9 ezer terheltet bíróság elé állított, míg tárgyalás mellőzésével történő elbírálásra 22 ezer ügyben tett indítványt. Első ízben kerültek alkalmazásra egyezségek is, amelyek bár hasonlítanak az úgynevezett vádalkuhoz, de mégsem azonosíthatók ezzel, a tényállást és a minősítést - és ezt hangsúlyoznunk kell - ugyanis kizárólag az ügyész állapíthatja meg, és ez nem lehet alku tárgya.

Mindezen eszközök alkalmazása jelentős mértékben tehermentesítette a bíróságokat. Hagyományos vádiratot csak a vádra kerülő ügyek mintegy 35 százalékában nyújtott be az ügyészség. Ennek következtében is, és nyilván az általános ügyszámcsökkenés következményeként is mintegy 6,9 százalékkal csökkent a bíróság által jogerősen elbírált ügyek mennyisége, és 7,4 százalékkal csökkent az érintett vádlottak száma.

Az ügyész a bíróságok előtt is jelentős tevékenységet fejtett ki, részt vett az előkészítő üléseken, illetve első-, másod- és harmadfokú tárgyalásokon. Különösképpen ki kell emelni az előkészítő ülésen való részvételt, ahol meghatározzák az eljárás további alakulását, és esetenként az eljárást - ahogy ezt említettem a korábbiakban - be is lehet fejezni.

Az adatokból megállapítható, hogy az ügyészség eleget tett annak az új törvényi követelménynek, hogy a funkciómegosztás fokozott érvényesítése érdekében a korábbinál jóval aktívabb szerepet játsszon. Erre nem csupán a tényállás és a minősítés megállapítása, hanem a kiszabott joghátrány befolyásolása érdekében is szükség volt.

Sajnos - számomra sajnos - tényként kell megállapítani, hogy a bíróságok büntetéskiszabási gyakorlata tovább enyhült, sokszor a középmértéket sem érte el. Túlzottan enyhe büntetés kiszabása esetén az ügyész minden esetben kötelező módon fellebbezett, azonban e körben - és csak e körben, meg kell hogy jegyezzem - fellebbezési eredményessége a korábbi évekhez hasonlóan változatlanul alacsony, a tárgyévekben mindössze 27,5 százalék volt. Ezzel szemben viszont az ügyészség váderedményessége tovább nőtt, 2018-ban az utóbbi tíz év legmagasabb értékét érte el 98,1 százalékkal.

Az ügyészség az állam büntetőigényének érvényesítése mellett a közérdek védelmezőjeként további feladat- és hatásköröket is gyakorol és gyakorolt 2018-ban is. A megújult eljárási kódexek az ügyész közérdekvédelmi tevékenységére is jelentős mértékben hatottak. Így a közérdekvédelmi szakterületen iktatott ügyek száma 2018-ban az előző évi ügyforgalomhoz képest 8,5 százalékkal csökkent. Az iktatott ügyek számának csökkenése legnagyobb részben a civil szervezeteket érintően hatályba lépett jogszabályváltozás továbbgyűrűző hatására, a bíróságtól e körben érkezett ügyek számának a visszaesésére vezethető vissza. Jóval kisebb mértékben csökkent a közigazgatási tárgyú ügyészi intézkedések aránya, az

idevonatkozó kérelmek száma majdhogynem azonos maradt.

(13.00)

A környezetvédelmi ügyekben kiadott intézkedések száma ugyanakkor nem csökkent, hanem 10 százalékkal növekedett - erre nyilvánvalóan jelentős társadalmi igény is volt. A szabálysértési ügyekben folytatott ügyészi tevékenység lényegében az előző év szintjén maradt.

A közjogi hatáskör fontos része a megbízhatósági vizsgálatokban történő ügyészi közreműködés. 2018-ban az ügyészség 1103 megbízhatósági vizsgálatban vett részt, és az elvégzett ellenőrzések alapján 9 büntetőeljárás indult, de a megbízhatósági vizsgálatoknak általában is nagy jelentősége van a korrupciós cselekmények megelőzése terén.

Az új szabályok alapján a közjogi tevékenységben a civil szervezetekkel szemben az ügyész már nem nyújthatott be 2018-ban keresetet, helyette nemperes bírósági törvényességi felügyeleti eljárás megindítására volt jogosult. 2018-ban összesen 1539 ilyen eljárást kezdeményezett az ügyészség. Ugyanakkor változatlanul keresettel léptünk fel a környezet- és természetvédelmi törvények alapján, a fogyasztóvédelmi ügyekben, illetve az általános szerződési feltételek tisztességtelensége miatt. Sikerral alkalmaztuk a perrelhárító felhívásokat is.

A közjogi területen tovább emelkedett az ügyész törvényességi felügyeleti jogkörének területe a büntetés-végrehajtás területén, itt jelentős feladatnövekedés következett be. Az ellenőrzések során igyekeztünk feltárni az esetleges jogszabálysértéseket, és azok megszüntetése vagy megelőzése érdekében határozottan felléptünk - ennek nemzetközi jelentősége is volt, van mind a mai napig. A 2018-ban végzett országos vizsgálat szerint egyébként hazánkban a fogvatartottakkal való bánásmód megfelelt a nemzetközi jogi normákban és ajánlásokban megfogalmazott elvárásoknak.

Szólni kell az ügyészség erőfeszítéseiről a jogegység megteremtésében. A „legfőbb ügyészi kizárólagos hatáskörbe tartozó jogorvoslat a törvényesség érdekében” elnevezésű jogintézményt 11 alkalommal vettük igénybe 2018-ban, a Kúria valamennyi ügyben osztotta a legfőbb ügyész véleményét. A büntető szakágban 4, a közérdekvédelmi szakterületen 3 jogegységi eljárásban működöttünk közre.

Az ügyészség nemzetközi tevékenysége igen sokrétű, az ügyész fontos szerepet vállal a nemzetközi jogsegélyforgalomban. Külön ki kell emelni az Európai Unió ügyészi szervezetében, a Eurojustban való tevékenységünket, amely szervezetben egyébként a magyar ügyészség az utóbbi években rendkívül aktív. 2018-ban a Eurojust magyar szekciója az előző évekhez képest 35 százalékkal több koordinációt igénylő ügygel foglalkozott, Magyarország pedig a hetedik helyre jött fel a megnyitott ügyek számát tekintve. Na-

gyon fontos a nemzetközi együttműködésben az ügynevezett közös nyomozó csoportok működtetése, 2018-ban 16 magyar részvétellel működő közös nyomozó csoport volt, amelyeket a Eurojust koordinált.

Nagyon röviden, egy mondatban a személyzeti és a gazdasági helyzetről. Az ügyészség személyi ügyi helyzete és gazdálkodása szilárd, az volt 2018-ban is, a feladatok ellátására alkalmas. A magas szintű szakmai képzés és továbbképzés az ügyészi szervezetben továbbra is biztosított, mind a Magyar Ügyészképző Központ, mind pedig az Országos Kriminológiai Intézet közreműködésével. Ez utóbbi egyébként komoly tudományos bázisa az egész magyar jogéletnek, széles körű nemzetközi ismertséggel és megbecsültséggel.

Összességében ki tudom jelenteni, hogy 2018-ban Magyarország ügyészsége a törvényi feltételek és előírások maximális betartásával teljesítette az állam és a társadalom elvárásait, véleményem szerint magas szakmai színvonalon és megfelelő időszzerűséggel dolgozott. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Most pedig a határozati javaslat előterjesztője, Vejkey Imre úr, az Igazságügyi bizottság elnöke következik. Elnök úrnak is felhívom a figyelmét, hogy maximum 30 perc áll a rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Engedjék meg, hogy mindenekelőtt megkülönböztetett tisztelettel köszöntsem én is az Országgyűlés plenáris ülésén Polt Péter legfőbb ügyész urat és kollégáit.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarország Alaptörvényének 29. cikk (5) bekezdése alapján a legfőbb ügyész úr benyújtotta az Országgyűlésnek az ügyészség 2018. évi tevékenységéről szóló B/7481. számú beszámolóját, amelyet a feladat- és hatáskörrel rendelkező Igazságügyi bizottság 2019. november 6-ai ülésén kijelölt bizottságként megtárgyalt. Az Igazságügyi bizottság megállapította, hogy a beszámoló a jogszabályoknak megfelelő tartalommal és formában, részletesen tájékoztatta az Országgyűlést az ügyészség büntető igazságszolgáltatáshoz kapcsolódó szerkezetű feladatairól, közjogi tevékenységéről, a törvényességi ellenőrzési munkájáról, valamint a büntetés-végrehajtási eljárásokkal összefüggő munkáiról is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Alaptörvény szerint Magyarország ügyészsége a magyar állam tekintetében a büntetőjogi igény kizárólagos érvényesítője, továbbá ellát más, törvény által hatáskörébe utalt feladatokat is. Az ügyészi szervezet a 2018. évben is kifejezetten a törvényes keretek között és az időszzerűség követelményeinek is megfelelően végezte munkáját. Ezúton is gratulálok Polt Péter legfőbb ügyész úrnak, valamennyi ügyésznek, valamennyi ügyészségi dolgozónak ahhoz, hogy ilyen kiválóan tevékenykedtek a 2018. évben is.

2018-ban egy rendkívül jelentős változás történt a háttérjogszabályoknál, mivel 2018. július 1-jén hatályba lépett az új büntetőeljárás törvény, amelyhez alkalmazkodnia kellett az ügyészi szervezetnek. Ez az alkalmazkodás az ügyészi szervezet részéről rendkívül sikeresen megtörtént, zökkenőmentes volt az átállás.

A tárgyévben is folytatódott az a tendencia, hogy egyre kevesebb bűncselekményt regisztráltak a statisztikákban. A szándékos emberölések száma tovább csökkent, és a vagyon elleni bűncselekmények száma is nagyarányú csökkenést mutatott. A fentiekben általam elmondott két példa is jól jelképezi azt a tényt, hogy Magyarországon a közbiztonság helyzete szilárd, sőt egyre szilárdabb, a bűnözés visszaszorulóban van, a hatóságok urai a helyzetnek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Van azonban néhány bűncselekmény-kategória, ahol az általános csökkenés nem jelentkezik. Egy kategóriát, amelyet a legfőbb ügyész úr is említett, a fokozott érdeklődés miatt én is szeretnék kiemelni, ez pedig a korrupciós bűncselekmények kategóriája. Hangsúlyoznom kell, hogy nem a korrupciós helyzet változott negatív irányba, hanem a korrupciós tevékenység felderítési aránya emelkedett meg jelentős mértékben, köszönhetően az ügyészség tevékenységének is. Tudni kell azt is, hogy az ilyen jellegű bűncselekményeknél rendkívül magas a látencia, így ennek a számnak a növekedése egyértelműen azt mutatja, hogy az ügyészség még eredményesebben dolgozott, mint ahogy azt a korábbi években tette.

Elmondható még, hogy az ügyészség egyre többet és egyre hatékonyabban alkalmazza a gyorsító intézkedéseket. A 2018. évben az egyik leghatékonyabb eszköz a bíróság elé állítás volt, amely az összes vádemelések több mint 19 százalékát tette ki.

(13.10)

A másik hatékony eszközük a büntetővégzésre irányuló indítvány. Ez a régi tárgyalás mellőzése jogintézmény, mely az összes vádemelés 44,1 százalékát tette ki.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Egy újdonság is megjelent, az egyezség, mely a hagyományos vádemelést, illetve a hagyományos tárgyalást váltotta ki. Ennek száma rendkívüli emelkedést mutat, azaz az összes hagyományos vádemeléssel az ügyeknek csak a 36,6 százalékában kellett élni, főtárgyalásra csak ennyi perben került sor. Ez is mutatja, hogy rendkívüli módon lerövidültek az eljárások a korábbiakhoz képest. Úgy tűnik, az egyezség beváltotta a hozzá fűzött reményeket, viszont tudni kell, hogy ez nem az amerikai típusú vádalku, itt nem lehet a tényállásban és a minősítésben egyezkedni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A váderedményességről is engedjenek meg egy mondatot, ami megint csak azt mutatja, hogy az ügyészség milyen kiválóan végezte munkáját, sőt azt kell mondanunk, hogy az új Be. hatálybalépésével a váderedményességi mutató

98,1 százalékra emelkedett, ami a legjobb értéket jelzi az elmúlt évtizedben.

A közérdekvédelmi ügyszakról szólva átalakult az ügyszak tevékenysége, ügydöntőből ügyjelző lett inkább, és a büntetőjogon kívüli kategóriákban inkább figyelemfelhívó és törvényesség betartására figyelmeztető szervezetként működik, így az ügyészségnek ebben a körben kevesebbet kellett bírósághoz fordulnia a törvénytértek esetében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A büntetés-végrehajtás felügyeletéről is említést kell tennem. Azért is lényeges terület ez, mert a magyar büntetés-végrehajtást nemcsak Magyarországon belül, hanem Magyarországon kívül is vizsgálják, többek között az Emberi Jogok Európai Bírósága is. Döntően a legtöbb EJEENegatív megítélés a büntetés-végrehajtási ügyekben a cellák mérete miatt történt, és nem a fogvatartottakkal való bánásmód miatt.

Fontos hangsúlyoznom, hogy az ügyészség az Európai Unió ügyészi szervének, a Eurojustnak kiemelkedően teljesítő tagja, az egyik legtöbb közös ügyet kezdeményező ország Magyarország, és így a magyar Legfőbb Ügyészség, és így nagyon sok közös nyomozó csoportban vesz az ügyészség részt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az elmondottak alapján az Igazságügyi bizottság 2019. november 6-i ülésén az ügyészség 2018. évi tevékenységéről szóló B/7481. számú beszámolóját 8 igen szavazattal, 3 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta. Bizottságunk a házszabályi rendelkezések 84. § (2) bekezdése alapján benyújtott H/7916. számú határozati javaslatában legfőbb ügyész úr 2018. évi beszámolóját a tisztelt Háznak elfogadásra ajánlja. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem most Hajas Barnabás államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. Ebben az esetben, tisztelt Országgyűlés, a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként Bajkai István képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka mondhatja el véleményét. Parancsoljon!

DR. BAJKAI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Dr. Polt Péter Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Európai létünk és európai kultúránk, amelynek része a jogi kultúránk is, három nagy erkölcsi, világnézeti, jogi talapzaton nyugszik. Az egyik a görög filozófia szabadságesszménye és demokráciafelfogása, a másik maga a kereszténység, annak minden fogalmunkra, gondolkodásunkra és intézményeinkre kiható sugárzó ereje, a harmadik pedig a római jog. Éppen ezért, ha megengedik, a beszédemhez egy római jogi mondatot fűznék, amely egyfajta jelmondata, vezérlő fonala mindannak, amit szeretnék ma elmondani a tisztelt legfőbb ügyész úr beszámolójával kapcsolatban. Így szól: „Justitia est regnum

fundamentum”. Modern, mai fordításban: minden állam, minden államiság alapja a jog. Ahogy ez ma elhangzott, a Magyarország Alaptörvényének 29. cikkében foglaltak szerint a legfőbb ügyész és az ügyészség független, az igazságszolgáltatás közreműködőjeként mint közzádló az állam büntetőigényének kizárólagos érvényesítője, és az ügyészség üldözi a bűncselekményeket, fellép más jogsértő cselekményekkel és mulasztásokkal szemben, valamint elősegíti a jogellenes cselekmények megelőzését.

Alaptörvényünk 29. cikkének (5) bekezdése szintén, ahogy ez ma már elhangzott, rögzíti, hogy a legfőbb ügyész éves beszámolási kötelezettséggel tartozik az Országgyűlésnek az ügyészség tárgyévi működéséről.

Ahogy az szintén ma elhangzott, az Igazságügyi bizottság megtárgyalta és megvizsgálta az előttünk fekvő beszámolót, amely rendkívül részletes, alapos és áttekinthető, és azt a legfőbb ügyész úr kiegészítésével együtt elfogadásra alkalmasnak találta.

Tisztelt Ház! Szeretném kiemelni és az önök figyelmét felhívni arra, hogy az ügyészség a legfőbb ügyész úr vezetésével a lehető legnagyobb gyorsasággal és eredményességgel tudott alkalmazkodni a 2018. július 1-jén hatályba lépett új büntetőeljárás kódex teremtette jogi környezethez, amely jelentős hatással volt az ügyészség 2018. évi büntetőjogi szakági tevékenységére.

A törvény főbb célkitűzéseit és koncepcionális újításait a következőképpen foglalnám össze, természetesen röviden. Egyfelől választ akart adni arra a széles társadalmi igényre, amely az eljárások időszerű befejezése, valamint a büntető igazságszolgáltatás hatékonyabb működése iránt mutatkozott, másrésztől a lényegi célja az volt, hogy a bűncselekmények elkövetőit az eljárási garanciák magasabb szintje mellett is rövidebb idő alatt és kevesebb társadalmi ráfordítás, társadalmi veszteség mellett vonják felelősségre. Az új eljárás ennek szellemében kiemelt jelentőséget tulajdonít a terhelt együttműködésének, amelyre önkéntes beismerése ad lehetőséget.

Mindebben az eljárás valamennyi résztvevője és a társadalom egésze is érdekelt, mivel a büntetőeljárás során eljáró hatóságok oldalán idő- és költségmegtakarítást, a terhelt oldalán enyhébb szankcionálás kilátásba helyezését, a sértett számára pedig biztosabb jóvátételt eredményezhet.

Mindezek mellett fontosnak tartom megemlíteni az ügyészség egységes jogalkalmazást elősegítő munkáját, mivel az e célt szolgáló iránymutatások, állásfoglalások kibocsátása különös jelentőséget kapott a tavalyi évben, hiszen az új büntető eljárásjogi kódex számos kérdést vetett fel a törvény megváltozott szemléletével és új jogintézményeivel kapcsolatban. A büntető jogalkalmazás során pedig alapvető, hogy az ügyészi szervek a vitatható kérdésekben azonos jogi álláspontot képviseljenek, amely a jogbiztonság és a jogegyenlőség egyik jelentős jogállami garanciája.

Az ügyészség hatékony elemző munkáját és cél tudatos tevékenységét mutatja, hogy az új törvény hatálybalépésétől számítva 2018-ban 116 elvi jellegű állásfoglalást adott ki. Az új kódex alkalmazásával összefüggésben kiadott számos szakterületi állásfoglalás közül leginkább kiemelésre méltó jogi tartalom azokhoz fűződik véleményem szerint, amelyek a fiatalok érzékenységevel folytatott büntetőeljárásban a vonatkozó szabályok értelmezésére adtak iránymutatást.

(13.20)

Ez az irány a Fidesz képviselőcsoportja számára is különösen támogatott, mivel a családok és a gyermekek védelme, egészséges testi, lelki, szellemi fejlődésük biztosítása kiemelten fontos mind Magyarországon, mind pedig képviselőtársaim számára.

Tisztelt Országgyűlés! Kellő hangsúllyal szeretném kiemelni, hogy a legfőbb ügyész úr tevékenysége nem csupán belföldön, hanem határon túl is kiemelkedő, diplomáciai jelentőségű is, hiszen a 2018-as év során dr. Polt Péter legfőbb ügyész úr többek között tárgyalást folytatott az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala korlátozott választási megfigyelési missziójának küldöttségével. Emellett fogadta David B. Cornsteint, az Amerikai Egyesült Államok Budapestre akkreditált nagykövetét, és nem utolsósorban tárgyalásokat folytatott az Európai Tanács korrupció elleni államok csoportja 67. plenáris ülésén elfogadott jelentős magyar ügyészségre vonatkozó ajánlásainak végrehajtásáról, a korrupciós bűncselekményekben folytatott büntetőeljárásokról, valamint az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekményekről.

Ebben a körben személyes nemzetközi tárgyalásaim és külföldi igazságügyi szervekkel való találkozásaim kapcsán fontosnak tartom tapasztalati tényként önökkel megosztani azt, hogy a magyar ügyészség, a legfőbb ügyész úr tevékenysége nagy nemzetközi megbecsülésnek és tiszteletnek örvend, ezáltal a hazánkban folyó ügyészségi munkát, a büntetőjogi együttműködést minden általam ismert szomszédos vagy távolabbi, vagy éppen más földrészen való igazságügyi szervek is kiemelkedőnek és példaértékűnek tartják. Azt gondolom, mindannyian büszkék lehetünk arra, hogy az ügyészség munkájának nemzetközi elismertsége egyúttal hazánk jó hírnevének, jogállami működésének megbecsültségéhez is jelentős mértékben hozzájárult. Az ügyészség nemzetközi tevékenységén belül nagy hangsúlyt fektetett a nemzetközi kapcsolatainak a fenntartására és megerősítésére, amelyek közül jelentős a képzési jellegű, tapasztalatcsere célú nemzetközi rendezvényeken való ügyészi részvétel, szakértőként, előadóként való meghívás, valamint konkrét ügyekben külföldi partnerekkel való szakmai egyeztetés érdekében teljesített külföldi kiküldetés.

Az ügyészségi kommunikáció a 2018-as évben összességében megtartotta a 2017. évben elért kimagasló eredményeit. Tiszteletre méltó az is, hogy a főügyészségek többsége a 2017-es rekordévhez képest is növelni tudta vagy szinten tartotta sajtóaktivitását, amely nagymértékben hozzájárult az állampolgárok állami intézményrendszerbe vetett bizalmának a megerősítéséhez. Ahhoz, hogy az ügyészség továbbra is az állampolgárok érdekeit képviselje, a sajtómunka során egyéni tréningeket tartottak, és átfogó képzési rendszert alakítottak ki a beosztottak és alkalmazottak számára. Mindezek összességében nem csupán mennyiségi, de az írásbeli kommunikáció és a televíziós, rádiós interjúk esetében tartalmi, tájékoztatás-hatékonyasági, illetve kommunikációs emelkedést is eredményeztek.

Jó szemmel tekintjük, személy szerint a szívemhez is nagyon közel áll, hogy az ügyészség a gyakorlati munkavégzés mellett kellő időt és figyelmet fordít a jogi hagyományok és a jogi tudás emelésére, művelésére, a tudományos és elméleti, teoretikai tevékenység gyakorlására. Ebben a körben szeretném kiemelni, hogy az ügyészek megbecsült résztvevői a jogi, tudományos, oktatási közéletnek, rendszeresen jelennek meg cikkeik, tanulmányaik, továbbá személyesen is szerzői szakkönyveknek, egyetemi tankönyveknek és más felsőfokú oktatási kiadványoknak. Az ügyészség felső vezetésében mindenki rendelkezik tudományos fokozattal, 27 ügyész és 18 más ügyészségi alkalmazott tudományos fokozatot, közülük 4 fő habilitált, 2 fő akadémiai doktori címet szerzett, 61 ügyész, alügyész és ügyészségi fogalmazó különböző doktori iskolák hallgatója.

A tárgyévben az intézet kutatói összesen 81 publikációt jelentettek meg, ebből 19-et idegen nyelven megírva. A kollégák különböző konferenciákon és szakmai fórumokon összesen 111 előadást tartottak, amelyekből 18 hangzott el idegen nyelven, és 16 külföldi konferencián. Ugyanebben az évben összesen 40 kutatási program zajlott. Ezek közül pedig 33 kutatás fejeződött be. Mindez a magyar ügyészséget, más nemzetek ügyészségeivel való összevetésben, a világ tudományos közösségében is kiemelt helyre helyezte, ezzel is megmutatta a nagy múlttal rendelkező magyar jogi gondolkodásunkat, és tovább erősítette a tudományos képességeikből eredő jó hírünket.

Tisztelt Ház! A beszámolóban foglaltakat a Fidesz képviselőcsoportja támogatja. Erre kérjük a többi frakciót is, arra tekintettel, hogy az ügyészség tevékenysége a 2018-as évben is az állampolgári elvárásoknak magas színvonalon tett eleget. Feladatai ellátásával hazánk a világ egyik legbiztonságosabb országa lehet, ahol a legkülönbözőbb közösségek, ethnák, nemzetiségek, civil szervezetek békében élnek egymással, és ahol családi eszményeink szerint biztonságban nevelhetjük gyermekeinket, családjainkat biztonságban tudhatjuk, és itt, ebben a hazában kiszámítható, biztos jogi, illetve biztos jogalkalmazói környezetben élhetünk emberhez méltó életet.

Köszönjük a legfőbb ügyész úrnak, helyetteseinek, az ügyészi szervezet valamennyi kollégájának, munkatársának a munkáját. Az ügyészség számára és mindannyiuk számára további jó munkát, sok sikert és jó egészséget kívánunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr és Munkatársai! Hát, szerintünk kettős megítélése van az ügyészségnek Magyarországon, és két részre bontanám a munka megítélését. Egyrészt van a szakmai része ennek a munkának. Azt gondolom, azokat az ügyészeket, akik lelkiismeretesen, a jogszabályoknak alárendelten, politikától függetlenül, annak nem alárendelten végzik a munkájukat, elismerés illeti meg, és tényleg köszönet azért a munkáért, amelyet nap mint nap végeznek folyamatosan.

De nyilván van egy másik árnyalata is ennek az ügynek, amire szeretnék kitérni, és ez nagyon sok kérdést vet fel. Hová tűnnek a közpénzek Magyarországon? Ez egy nagyon fontos kérdés. Hogy növekedett meg ily mértékben a korrupció Magyarországon az elmúlt években? Hűtlen kezelés, vesztegetés - hová tűnnek a pénzek, a közpénzek? Miért került Magyarország oly mértékben hátra a korrupciós világranglistán? Miért mondja mindenki azt, hogy Magyarországon az egészségügy problémái mögött a legfontosabb probléma a hihetetlen mértékben elszaporodott korrupció? Mekkora ebben a politikai elit felelőssége, a kormánypártok felelőssége? De akár az ellenzéki pártoknak is van ebben felelőségük. De mekkora a felelőségük a bűnüldöző szerveknek ebben? Egyes vélemények szerint a teljes magyar államadósság többszörösét tüntették már el ebből az országból a közvagyonból. És hol van a hatékony felderítés? Beszélhetünk-e hatékony felderítésről ezen a téren? A korrupció felderítése hatékony-e? A közpénzek elsíbolásában van-e hatékony felderítés?

A legfőbb ügyész úr 2000-2006 között már betöltötte ezt a posztot, 2010-től mostanáig szintén. Ha jól számolom, ez már 16 év. A rendszerváltás óta 30 év telt el. Ön több mint a felében volt legfőbb ügyész Magyarországon. Mivel magyarázza azt, hogy ily mértékben nőtt meg a korrupció Magyarországon? Milyen intézkedéseket tettek ez ellen? Mi történt? Miért van az, hogy ma Magyarországon rendszerszintű korrupcióról beszél mindenki? Mi lett a Kehi-feljelentések sorsa, az OLAF-feljelentések, az ellenzéki pártok feljelentéseinek a sorsa?

Ön mindig el szokta mondani, meg a kormánypártok képviselői is elmondják mindig, hogy hát, ha bűncselekményről szereznek tudomást, tegyenek feljelentést. Igen, teszi feljelentést, tettünk feljelentéseket, mindenki tesz feljelentéseket. És mi történik?

Ezeket szépen, szépen elutasítják, és nem történik velük semmi. Más kérdés az, hogy egy országgyűlési képviselőnek, egy ellenzéki országgyűlési képviselőnek nincs nyomozati jogköre, nincsen erre csapata, segédeiről, nincs lehetősége, hogy nyomozásokat folytasson le, úgyhogy ebből is csak a probléma van, tehát ne hárítsák át ránk e tekintetben a felelősséget.

(13.30)

Az Alaptörvény 29. cikke kimondja, hogy az ügyészség az állami büntetőigények kizárólagos érvényesítője. Ebből is következik az a probléma, hogy ha az ügyészség nem emel vádat, akkor senkit nem lehet elítélni. Nyilván van a pótmagánvád intézménye, de ez megint nehézkes, nagyon kis százalékban lehet alkalmazni, illetve hiányzik az a nyomozati jogkör, amivel a pótmagánvádát fel lehetne építeni egy fontos korrupciós ügyben, amelyiknek ráadásul a számai messzire nyúlnak, és nem lehet egyszerű eszközökkel ezeket kinyomozni. Tehát ez is nagy probléma, hogy csak azt tudják Magyarországon a bíróságok elítélni, aki ellen az ügyészség vádat emelt. Nyilván a bíróságoknak pedig nincsen nyomozati jogköre, ők hozott anyagból dolgoznak, így nyilván lehetőség van arra, hogy adott esetben bizonyos személyek ellen ne kerüljön sor vádemelésre, így nem követhetnek el nyilván bűncselekményt, mert a bíróság nem mondja ki róluk, hogy ők elkövették.

Nyilván ez egy tendencia a jogalkotó részéről, mert a jogalkotó sok tekintetben szűkítette azt a jogkört, hogy egyszerű halandó emberek is a nyomozati szervekhez forduljanak és/vagy maguk is nyomozást folytassanak le. Mi ezen belül az egyik legfontosabb? És ez nem az ügyészség felelőssége, hanem a törvényhozó hatalomé, mégpedig az Országgyűlésé. Alig alakult meg az Orbán-kormány 2010-ben, az egyik első intézkedése az volt, hogy a vizsgálóbizottságok felállítási lehetőségét megszüntette abban az esetben, ha bűncselekmény gyanúja merül fel. Hiszen ha akár visszagondolunk a régen nagy port felverő ügyekre, mint például az olajbizottság megalakult az olajszókitésekkel kapcsolatban, és igenis, volt lehetősége, alkalma, jogi kerete, jogi lehetősége, akár még pénzügyi kerete is, hogy nyomozást folytasson le valamilyen szinten, hogy föltárja, hogy milyen olajszókitő maffia működik Magyarországon. Ezt valahogy 2010 után az Orbán-kormány szépen eltüntette, ne legyen bizottsági lehetőség a nyomozásra, ne legyen más szerv arra alkalmas, hogy nyomozzon, csak akire befolyást tud gyakorolni.

Aztán itt van egy másik nagyon fontos kérdés, amely megint a törvényhozó hatalom felelőssége, a parlament felelőssége, mégpedig ez a panaszjogkör beszűkítése volt. Ezt is számtalanszor felhoztuk már itt, hogy abban az esetben, ha nem mi vagyunk az ügy sértettjei, akkor nem emelhetünk panaszt, mert elutasítják a feljelentésünket. És ki az ügy sértettje akkor, amikor az állam ellen követnek el bűncselekményt, akkor, amikor a közpénzeket, az adóforintokat síbolják el?

Első fokon a feljelentésünket elutasítják, másodfokon nincs helye panaszunknak, mert nem mi vagyunk a sértettek. Hát, hogyan lennénk?! Az a 10 millió ember mind a sértettje, aki itt él Magyarországon, aki magyar állampolgár, aki adót fizet be, aki valaha is adót fizetett be, mindenki. Nyilván ez megint nem az ügyészség és különösen nem a legfőbb ügyész úr felelőssége, ez bizony a parlament felelőssége. Ezzel csak azt próbálom éreztetni, hogy nincsen politikai indíttatás arra a kormánypártok részéről, hogy Magyarországon a korrupciót felszámolják, hogy a korrupciót egyáltalán bármilyen formában is visszaszorítsák, ennek nincsen meg az igénye a kormányzó pártok között, sőt arra van igény, hogy ezt minél szélesebb formában lehessen Magyarországon művelni.

Ennek köszönhető, hogy ma már mindenki Magyarországon rendszerszintű korrupcióról beszél, olyan rendszerszintű korrupcióról, ahol éppen központi irányítás mellett végzik ezt a korrupciós tevékenységet, és így tűnik el az állami bevételeknek egy jó része, az európai uniós támogatásoknak egy jó része. Hiányzik sok esetben az átláthatóság, a közbeszerzéseknél túlárazott pályázatokról beszélhetünk, pénzvisszaosztásokról, kedvezményezve a kormányközeli oligarcháknak, elosztják az uniós és az állami pénzeket. Tegyük feljelentést? Nincs nyomozati jogkör, a feljelentésünket elutasítják, vizsgálóbizottságot nem hozhatunk létre. A politikai akarat hiánya, csak ezt emlegethetjük, hogy ez van ebben az esetben. Így jutunk el oda, hogy ma Magyarországon az emberek túlnyomó része úgy gondolja, hogy az egészségügyi ellátás színvonalának romlása mellett a korrupció elhárapózása az egyik legnagyobb probléma. Az emberek úgy vélik Magyarországon, hogy a kormányoldali politikusok törvénytelenül állnak, ők bármit megtehetnek. Erről majd még egy kicsit bővebben is fogok beszélni, de most egy picit a jelentésről, amit kaptunk.

Azt látjuk, hogy a betöltetlen álláshelyek száma 7,6 százalékos jelenleg az ügyészségnél, ez korábban is hasonló volt. Erre igazán nem kaptunk magyarázatot, hogy miért nem töltik be ezeket az álláshelyeket. Az ügyiratforgalom az ügyészségen 2018-ban nőtt 10 százalékkal, de ami érdekes volt és megragadó, hogy nyilván mit néz egy ellenzéki politikus, azt, hogy hol nőtt a regisztrált bűncselekmények száma, melyik területen. A kábítószerrel visszaélésnél 25 százalékos emelkedést figyelhetünk meg. Ezt már korábbi felszólalásaim során is szóvá tettem, ami egyébként a társadalom által érezhető is, hogy ez egy súlyos problémát jelent Magyarországon, különösen a legelmaradottabb, szegregált területeken a kábítószer-fogyasztás problémája, illetve az a probléma, ami a kábítószer-fogyasztásból másodlagosan következik, a több agresszív cselekmény és bűncselekmény, ami ennek következtében kerül végrehajtásra. Itt érezhető egy kicsit, hogy itt vannak problémák, tehát nagyobb erővel kellene talán ezen a területen dolgozni.

A legnagyobb emelkedés a korrupciós bűncselekmények területén van, mégpedig itt 2016-hoz képest több mint 100 százalékos az emelkedés, hiszen míg

2016-ban 985 regisztrált bűncselekmény volt, 2018-ban már 2046. Ezen belül a hivatali vesztegetések száma is duplájára nőtt 2016-2018 között, a gazdasági vesztegetések száma pedig gyakorlatilag egy év alatt megháromszorozódott. Illetve még egy gazdasági terület, ahol ugyanilyen mértékű a növekedés, ez pedig a pénzmosás területe, ahol egyetlen év alatt 90-ről 259-re nőtt az esetek száma. Tehát azt látjuk, hogy a gazdasággal, a korrupcióval kapcsolatos bűncselekményeknél jelentős emelkedést figyelhetünk meg a regisztrált bűncselekmények esetében. És még egy érdekesség, ami nem idetartozik, illetve idetartozik nyilván, de nem annyira a gazdasági részhez, ez a természetkárosítás, ahol a legnagyobb mértékben nőtt a regisztrált bűncselekmények száma. Itt gyakorlatilag 550 százalékkal, tehát sokszorosára nőtt, több mint ötszörösére, 81-ről 450-re nőtt az elkövetett természetkárosítások száma.

Az ügyészségi nyomozási adatokból is egy-két elmentmondásra szeretnék majd rákérdezni. 2017-ben 9 ezer feljelentés volt, 2018-ban már csak 12 ezer, tehát körülbelül 30 százalékkal nőtt a feljelentések száma. Az ez alapján elindult nyomozások száma is 20 százalékkal nőtt, 4400-ról 5330-ra, ezzel szemben a befejezett nyomozások száma csökkent 22 százalékkal. Tehát ez vagy megnehezült ügyeket jelez, amelyeket hosszabban kell nyomozni, és ezért elhúzódik a nyomozás, vagy esetleg más oka van, erre rákérdeznék legfőbb ügyész úrnál.

A nyomozás megszüntetése ellen bejelentett panaszok - és itt nem arról van szó, mint amit képviselő tesz és elutasítják, mert nem őt érinti - 20 százaléka viszont eredményes volt, ez valamilyen szinten akár minősítheti a nyomozó hatóságot. Itt az elsőfokú nyomozó hatóságról beszélek, hogy talán azt érdemes lenne megvizsgálni, hogy ilyen esetekben, ha ez 20 százalékos mértékű, nem szabadulni akarnak-e a munkától. Nyilván felvetődik egy ilyen nagy számnál, számaránynál ennek a problémája is.

Az ügyészségi elsőfokú határozatok ellen már sokkal kisebb a panaszok aránya, ez már sokkal elfogadhatóbb, itt 10 százalék volt csak eredményes, ez már sokkal jobb arány. A vádemeléseknél, kiemelte legfőbb ügyész úr, kiemelkedő, hogy egyrészt van a vádemeléseknél egy jelentős csökkenés, 33 százalékos csökkenésről beszélhetünk 8 év alatt. Tehát 2010 óta a vádemelések számában jelentős csökkenés állt be, míg a váderedményesség jelentősen javult, és kimagasló a 98,1 százalékkal a jelentés szerint.

(13.40)

Ezzel szemben nyilván ez a váderedményesség, tehát amikor a váddal egyezően állapítja meg a bíróság a büntetőjogi felelősséget, nem tükrözi, hogy teljes egészében az ügyészség akaratának, szándékának megfelelően születnek ezek az ítéletek. Nem mondhatjuk el, hogy ez évben is csaknem százszázalékos, hiszen nagyon sok a fellebbezés. Az ügyészség részéről 50 százalékat megfellebbezik az elsőfokú bírósági

ítéleteknek. Ennek a fele csak ügyészségi fellebbezés, másik fele pedig, ahol kölcsönös fellebbezésről beszélhetünk. Tehát itt a 14 ezer ügyből több mint 7 ezer ügyben volt fellebbezés. Ez azt jelenti, hogy 50 százaléka ellen fellebbezést jelent be az ügyészség.

Itt is kis ellentmondást látok a számokban, mert a 2018-as jelentés szerint a fellebbezés eredményessége 52,5 százalékos. Ezt a 43. oldalon jegyzi meg a beszámoló. Majd a következő részen: a fellebbezések 85 százaléka a kiszabott büntetések súlyosbítását indítványozta, és megjegyzi a jelentés, hogy a bíróságok joggyakorlata elég enyhe, ezért 85 százalékban súlyosbításért fellebbez az ügyészség. Ennek az eredményessége viszont csak 27,5 százalékos. Nem tudom, hogy jön ki a fellebbezés összeredményességében az 52,5 százalék, ha a fellebbezések 85 százalékánál csak 27 százalékos az eredményesség. Tehát itt némi ellentmondást látok ebben a jelentésben.

A nemzetközi kapcsolatokról is volt szó. Majdnem megdicsőült a legfőbb ügyész úr az eddigi felszólalásokban, hogy micsoda nemzetközi tekintély, micsoda nemzetközi kapcsolatok és nemzetközi jó megítélés van. Látjuk, a jelentésből kiderül, hogy vannak nemzetközi kapcsolatok folyamatosan. Például 2018. szeptember 3. és 5. között a V4-ek találkozáján vett részt a legfőbb ügyész úr, párizsi konferencia volt május 16-18. között. Mind a kettőnek témája volt - ezt azért emeltem ki - az európai ügyészség felállításának kérdése, ez is felmerült ezeken. Azt gondoljuk, hogy az európai ügyészség felállítása és elfogadása azért lenne fontos Magyarországon, hogy pont azok területén, amikről a felszólalásom elején beszéltem, a korrupció visszaszorítása, a közpénzek eltüntetése, az európai uniós támogatások egy jó részének lenyúlása, lehetne bármilyen előrelépés. Azt gondolom, az európai ügyészség mindenképpen hozna, főleg nyilván az európai uniós pénzek elköltésének ellenőrzése terén lenne lehetőség arra, hogy visszább szoruljon a korrupció, és ezzel is Magyarország előrébb léphetne, hiszen sajnos a korrupciós világranglistán rendkívül rossz Magyarország megítélése.

Miért is mondom ezt? Azért is beszélek erről, mert Magyarország a korrupciós világranglistán - mit ne mondjak - a béka feneké alatt van. Soha nem látott mértékben romlott Magyarországnak e tekintetben a nemzetközi megítélése. Magyarország az az egyetlen ország a térségben, amely folyamatosan romlik e téren, míg a térségünk többi országa 2012 óta folyamatosan javít a korrupció nemzetközi megítélésében. Ha egy százas listát nézünk, mert így osztályozzák, Csehország 7 pontot javított 2012 óta, Szlovákia 4, Bulgária 2, Horvátország 1 pontot javított, míg Románia, Lengyelország nulla pontot, tehát ők stagnálnak ebben a 6-8 éves időszakban, sem nem romlott a korrupciós megítélés, sem nem javult. Szlovéniában 1 pontot romlott. Magyarország? Tizenegy pont a romlás! Hihetetlen mértékű romlás, és ez teljes mértékben az alatt az időszak alatt következett be, míg legfőbb ügyész úr betöltötte a legfőbb ügyészi posztját.

Megítélés szerint a legnagyobb korrupciós kockázat Közép-Kelet-Európában Magyarországon van, itt a legnagyobb a korrupció. EU-s szinten, az Európai Unióban utolsó előttiük vagyunk Romániával holtversenyben, mögöttünk csak egyedül Bulgária van egyetlenegy pontra. Azt gondolom, hogy jövőre, ha így folytatjuk, sikerül Bulgáriát is lekörözni, és sikerül majd egyedül a korrupciós világranglista, illetve az európai uniós ranglista legutolsó helyére kerülni. Nem tudom, hogy erre büszkék lehetünk-e. Pedig hallottuk, hogy milyen jók a bűnüldözési szervek Magyarországon. Nem vagyok benne biztos, hogy ez olyan jó eredmény, illetve Magyarországnak olyan jó lenne a megítélése. Ha megnézzük, Bulgária folyamatosan javul, ha nem is nagyon, de azért 2 pontot sikerült javítania, a tendencia felfelé mutat, nekünk pedig hihetetlen mértékben lefelé. A legfőbb ügyész úr kinevezése óta folyamatosan romlik Magyarország megítélése, 2012 óta már 24 helyet estünk vissza a világranglistán. Itt is megállapítják, hogy a korrupció Magyarországon rendszerszintű és központosított, közpénzszivattyú révén az adófizetők pénze magánvagyonná válik Magyarországon. Ezek a megállapítások Magyarországra.

Persze, valamiféle korrupcióellenes tevékenység van az ügyészség részéről is, csak úgy véljük, hogy sok esetben ez egy látszatevékenység. E téren megemlítem Mengyi, Simonka, Boldog István ügyét, ami csak egy nagyon-nagyon-nagyon pici szeletke. Ez szerintünk csak arra hivatott, hogy tudjanak hivatkozni rá a médiában, hogy kormánypárti politikusokat is utolérhet Magyarországon a felelősségre vonás, amennyiben elkövetnek valamit, utolérheti őket az igazságszolgáltatás. Azt gondolom, hogy ez egy-két százalékos szelete, vagy annyi sincs.

Az is megállapításra kerül, hogy az EU-s pénzek felhasználása jórészt a korrupciós rendszer fenntartására fordítódik. Magyarország GDP-jének 6,5 százaléka a közbeszerzésekre megy el. 2018-ban az összes közbeszerzési pénz csaknem 4 százaléka Mészáros Lőrinc érdekeltségébe került. Az EU-s pénzek közel 20 százalékát nyerték el a Mészáros Lőrinc által érintett cégek.

Milyen hatással van a korrupció? Nagyon rossz hatással van mindenre. A gazdaságra, rombolja a gazdasági lehetőséget, gátja a fejlődésnek, kontraszelekciót eredményez, de még a demográfiára is hatással van, és a kivándorlásra is erős hatással van. Ezért kellene ennek megálljt mondani Magyarországon, ezért kellene korrupciómentessé tenni az országot. Ma elmondhatjuk, hogy Magyarország Suriname-mal és Dél-Afrikával van egy szinten a korrupciót tekintve. Azt is elmondhatjuk, hogy előz bennünket Szenegál, Belorusszia, Kuba, Ruanda, de még Namíbia is. Azt gondolom, hogy erre nem lehetünk nagyon büszkék.

Még egy ügyet szeretnék kiemelni, és erre is várnék magyarázatot a legfőbb ügyész úrtól, ez pedig a plakátrongálások ügye. 2017-18-ban több ezer jobbikos plakátot, illetve ellenzéki plakátot rongáltak meg

Magyarországon. Ezek szervezeten történtek. Nagyon sok esetben fideszes aktivisták követték el ezeket a cselekményeket, és bármikor feljelentést tettünk vagy bármelyik ellenzéki párt feljelentést tett, ügyészség, rendőrség egyöntetűen állt ehhez a dologhoz, mégpedig úgy, hogy ez a szabad véleménynyilvánítás része Magyarországon. Ha valaki így akar véleményt nyilvánítani, megteheti, nem fér bele a rongálás bűncselekményébe ez a tényállás.

Majd, amikor elfogták Kálló Gergely képviselő-társamat, aki feliratozott néhány fideszes plakátot, akkor éppen legfőbb ügyész úr volt az, aki kikérte a mentelmi jogát Kálló Gergely képviselőtársamnak rongálás címen, amit a tisztelt Országgyűlés ki is adott. Akkor elgondolkodom: itt vannak egyenlők és egyenlőbbek ebben az országban? Mert ha ezt nézzük, két lehetőség merül fel bennem, mert úgy lett minősítve korábban, hogy ez nem bűncselekmény, a szabad véleménynyilvánításba bőven belefér.

(13-50)

Legfőbb Ügyész Úr! Itt két megoldás lehetséges: vagy az, hogy a jogszabályban az van, hogy a fideszes, KDNP-s politikusok, illetve azoknak a támogatói, segítői nem követik el rongálás bűncselekményét akkor, ha az ellenzéki párt plakátjait lerondítják, vagy a másik megoldás az, ha valamiféle politikai irányítás van, hogy kik ellen kell büntetőeljárást indítani. Nyilván, ha fideszes rongál plakátot, azt szabad, ha ellenzéki, akkor azt nem szabad. Kérdezem legfőbb ügyész urat, hogy ha ez eddig nem volt bűncselekmény, vagy ha eddig is bűncselekmény volt, akkor ő indít-e fegyelmi eljárást azok ellen a rendőrök ellen, azok ellen az ügyészek ellen, akik leírták azt, hogy a plakátrongálás belefér a szabad véleménynyilvánításba. Vagy különbség van ember és ember között, vagy politikai irányítás alatt áll az ügyészség? Ez a kérdésem. Ez egy nagyon fontos kérdés, azt gondolom, mindenki eldöntheti a választ ezekből. Vagy megkérdezném azt, hogy a cigány szervezeteknek juttatott állami támogatások ügyében történt-e előrelépés, történtek-e felelősségre vonások ezen a téren.

Tehát számtalan olyan dolog van, amiben, ha megnézzük, akkor azt látjuk, hogy nincsen előrelépés, sőt nemhogy előrelépés nincs, hanem folyamatos visszalépés van, és itt a kormánypártok sikerpropagandaként élnek meg az ügyészség teljesítményét, kapjuk a dicsőítéseket, holott azt látjuk, hogy a nemzetközi megítélése Magyarországnak, ezekből kiderül, pedig katasztrofális, katasztrofális rendszerszintű korrupció van, és ebben nemhogy előrelépés nincsen, hanem folyamatos a romlás, folyamatos a visszalépés. Ezért semmilyen formában nem tudjuk elfogadni a 2018. évi jelentést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most pedig Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik, aki innen, a pulpitusról mondja el gondolatait. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselő-csoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Legfőbb Ügyész Úr! A 2018-as beszámolóval kapcsolatban nem sok újat lehet elmondani. Nem sok újat lehet elmondani az előző éves beszámolóhoz képest, hiszen rendszerszerűen semmi nem változott az elmúlt években. Rendszerszerűen azt látjuk, hogy az ügyészség tevékenységét, ha meg akarjuk ítélni, nem lehet egységesen kezelni.

Valóban, ahogy elhangzott az előttem felszólaló ellenzéki képviselőtársamtól is, az ügyészségi szervezetben dolgoznak nagyon sokan, akik politikától mentesen, tisztességgel nap mint nap teszik a dolgukat, érvényre juttatják a törvényeket, és felelősségre vonatják azokat, akik ezeket megsértették. Az ő munkájukat innen is nagy tisztelettel köszönjük.

Úgy nem melleleg szeretném megjegyezni, amit már a múltkor is szóvá tettem, hogy azért a 98,1 százalékos nyomozási eredményesség, nem akarok szóviccekkkel élni, kicsit kezd már erősnek tűnni, akkor inkább így fogalmaznék. És tessenek nem elfelejteni, hogy emögött nem biztos, hogy csak és kizárólag az ügyészség szinte tökéletes munkája van, ami ugye, az élet területén nem nagyon képzelhető el sehol, hanem igenis az a jelenség is mögötte van, hogy azokban az ügyekben, amelyeket, mondjuk, a rendőrség vagy maga az ügyészségi nyomozás az eljáró ügyész szerint nem megfelelően, nem százszázalékos bizonyítottsággal tesz le elé az asztalra, egyszerűen nem emel vádat.

És nyilván ez a belső verseny, a belső értékelés, a teljesítményértékelés és a parlamenti beszámolóban elmondható fantasztikus százalékoknak is köszönhető, de ezen ügyek mögött, ha van ilyen - én tudok ilyenről konkrétan, amit rendőr panaszolt el nekem -, mindig sértett marad, igazságát kereső, igazságától megfosztott sértett marad, és ezen ügyek mögött mindig felelősségre vonást nem kapó bűnöző marad; mind a kettő alapjaiban ássa alá a társadalom nemcsak igazságérzetét, hanem működésének szabályait is.

Ezért azt kérem, vagy arra szeretnék figyelmeztetni, hogy ne százalékverseny és ne működés szerinti szorgalmi verseny legyen ez, hanem valóban az ügyek végigviteléről szóljon ez a munka. Mindezzel együtt, még egyszer, köszönjük azoknak a munkáját, akik azt tisztességgel nap mint nap végzik.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ellenben az ügyészséget mint független igazságügyi szolgáltatási szervet nem lehet megnevezni - nem az, legfőbb ügyész úr. Sokan gondolnák, hogy a politikai rendszer kiszolgálója, de még csak nem is az. Jelenleg az ügyészség az ön vezetésével Orbán Viktor és a Fidesz állampárti rendszerének legfontosabb tartópillére, és ezt nem én mondom, legfőbb ügyész úr, hanem Orbán Viktor, a Fidesz elnöke, Magyarország jelenlegi miniszterelnöke mondta a saját szájával az ön

megválasztásának napján; a rendszer legfontosabb tartópillére, nem független igazságszolgáltatási szerv.

És látjuk is, hogy egyszerre fedezi a korrupciót a kormányzó pártok akár soraiban, akár vezetői és gazdasági holdudvarával kapcsolatban, biztosítja nekik a büntetőjogi védelmet, az érinthetlenséget, és egyszerre tölti be a politikai furkósbot szerepét a politikai vagy akár gazdasági ellenfeivel szemben; mármint a kormányzó pártnak, de leginkább a miniszterelnöknek. Az utóbbi tipikusan és kifejezetten, legfőbb ügyész úr, az ön személyéhez kötődik, és az ön szűkebb környezetéhez. Politikai megfontolásokról beszélek, vezető ügyészi körrel beszélek, és a Központi Nyomozó Főügyészség tevékenységéről beszélek. És az, hogy ön 16 éve legfőbb ügyész - az elmúlt 10 évben is számtalanszor elmondtuk, hogy egyetlenegy ügyben valódi előrelépés nem volt soha -, csak azt erősíti, amit az előbb elmondtam, és már évek óta minden alkalommal elmondunk.

De ha visszatekintünk az ön 16 éves tevékenységére, akkor mondom, hogy milyen kis kövekkel van ez az út szegélyezve. Kaya Ibrahim, Josip Tot: az az ügy, ahol a Fidesz holdudvarának és környezetének pénzmosó cégeit eltüntették, és örökre lezárták azokat az ügyeket a Legfőbb Ügyészség segítségével. A Millenáris Kft. ügyére talán emlékszünk még, a 12 állami gazdaság egyik napról a másikra való hazalopására talán még emlékszenek. Ezek mind olyan ügyek, legfőbb ügyész úr, ahol semmilyen kivetnivalót a magyar független igazságszolgáltatási szervként működő, ön által vezetett ügyészség nem talált. Deutsch Tamás kárpubeszerzési ügye. Elios-ügy, csak hogy az utóbbi időről beszéljünk.

(Dr. Lukács László Györgyöt a jegyzői székben dr. Varga László váltja fel.)

A trafikmutyi Szekszárdon hangfelvételestül, mindenestül nem ugrotta meg az ügyészség ingerküszöbét. A csornai napelemgyár: állami és európai uniós pénzek százmillióit, talán milliárdjait veszi fel egy cég, a Magyar Köztársaság jelenlegi elnöke odamegy szalagot vágni, hogy itt egy általa is rettenetesen támogatott szuper kis beruházás lesz, a pénz meg eltűnik, a gyár a mai napig nincs. Ön szerint és az ön által vezetett ügyészség szerint ebben az ügyben nem vetődik fel bűncselekmény gyanúja.

Pharaon-ügy: hadd ne részletezzem, hány ponton hágták át a jelenlegi szabályokat és büntetőszabályokat ebben a kérdésben a kormány különböző szintű vezetői. Portik-Rogán vesztegetési vádja: azt mondták, Portik nem szavahihető, nem foglalkoztak vele; nekem úgy tűnik, hogy van azért néhány ügy, ahol szavahihetőnek tekintik azt az embert, és mások büntetőügyében felhasználják a vallomását. A moszkvai vízumgyár: talán emlékszünk még rá, ahol nemcsak az volt a kérdés, hogy hány milliárd forint tűnik el, hanem az is, hogy az egész Európai Unió és benne Magyarország nemzetbiztonsági érdekeit veszélyez-

tették azzal, hogy nagyüzemben adogatták arra teljesen méltatlan, akár szervezett bűnözői körök tagjainak a magyar vízumot és ezen keresztül az európai uniós mozgási lehetőséget. Vagy a kopaszügy, ami minket különösen személyesen is rettenetesen zavar, de azt gondolom, a korrupciós ügyeket félretéve, hogy tipikusan a politikai alappillér funkcióját mutatja meg az ügyészségnek.

Legfőbb Ügyész Úr! Hogyan lehet azt - hogyan lehet azt?! - egyszerű jogászként válaszoljon nekem szemmel vagy demokratiként, ha akként tekint magára, csukott szemmel végignézni, hogy egy bármilyen állampolgár legalapvetőbb alkotmányos jogának a gyakorlását, azt hogy ő népszavazási kérdést adjon be, fizikai erőszakkal egy állami épületben kigyúrt, kopasz verőlegények megakadályozhatják?!

(14.00)

Hogyan nincs következménye ennek ebben az országban? Mi alapján mondják önök, hogy ez demokrácia, és akár ön és az ön által vezetett szervezet tisztességgel végzi a dolgát, ez az egy ügy alapján is? - kérdezném öntől.

Az Egyesült Államok kitiltási botrányában, ahol számtalan USA-hatóság különböző eljárást lefolytatott, és saját amerikai, Magyarországon működő cégével szemben is büntetést szabott ki, önök nem találtak semmilyen problémát.

A letelepedésikötvény-ügyben, ahol százmilliárdokat lapátoltak ki a költségvetésből, önök nem találtak semmilyen gyanút.

A Microsoft-botrányban, amelyben az ön ügyészsége konkrétan érintett, hiszen beszerzője volt abban az időszakban ezeknek a licenceknek, amelyre szintén az amerikai kereskedelmi hivatal, illetve az igazságügyi minisztérium büntetést szabott ki, mert megállapította, hogy korrupción jár el a saját cége Magyarországon, a cég magyarországi vezetőjét leváltották, mindenki megtalálta a felelőst, mindenki beismerte, hogy az nincsen rendben, hogy túlárzott szoftvereket állami szervezetekhez juttatnak, és közpénzmilliókat, -milliárdokat tüntetnek el, ön és az ön ügyészsége szerint ebben az ügyben sincs mit keresni, nincs vádemelés, nincs gyanúsítás.

És mondhatnám Farkas Flórián ügyét, aki nagyon-nagyon kedvesen ül itt a parlamentben, és nyomogatója a gombokat a 133 bátor ember közül egy nagyon fontos kulcsszereplőként, ahol világosan megállapították, hogy milliárdokat tüntettek el az uniós forrásokból, és ahelyett, hogy valóban a romák felzárkóztatására, a nyomorból meg a kilátástalanságból való kilábalásra költötték volna a pénzt, vagy éppen arra, hogy jogkövető, tisztességes állampolgárok legyenek minél többen azok közül is, akik ma még nem, azt ellopta. Most meg itt ül, és nyomogatója a gombokat. És nem vetődik fel bűncselekmény gyanúja önben.

Ugyanezen időszakban furkósbotként meghúzták-vonták Hiszékeny Dezső képviselőtársunkat. De

mondjuk, nagyon súlyos nemzetellenes bűncselekmény miatt áll bíróság előtt Demeter Márta országgyűlési képviselő is, aki egyébként egy nem nyilvános minisztériumi iratból idézett, vagy éppen nem idézett, majd a bíróság eldönti. Ezek tényleg csúnya bűnügyek, legfőbb ügyész úr. Vagy éppen az imént említett jobbikos képviselőtársunk, aki országgyűlési képviselőként plakátrongálásért fog mentelmi joga hiányában bíróság előtt állni. Nevetséges, legfőbb ügyész úr.

Viszont van egy olyan ügy, amely egy kicsit sem nevetséges, az pedig az MTVA, és az, ami ott történt, és az, amit ezek után önök ezzel az ügygel művelnek. A független magyar bíróság, amelynek a döntéseit még önnek is tiszteletben kell tartania meg a szervezetének, első és másodfokon is egyértelműen kimondta, hogy magyar országgyűlési képviselőként jogszerűen, hivatalos személyként tartózkodtunk abban az épületben, velünk szemben ott fizikai erőszak alkalmazásának semmilyen lehetősége nem volt. Annak kellene bíróság előtt állni, aki a parancsot kiadta, hogy országgyűlési képviselőket taszigáljanak meg rugdossanak meg lökdöjjenek. Hát, milyen világban élünk?

A felvételeken, amelyek Varju Lászlóról készültek, tökéletesen látszik, hogy öten ugranak rá, egy országgyűlési képviselőre egy közintézményben! Akkor, amikor a bíróság is kimondta, hogy jogszerűen tartózkodott ott. És még ha olyan területére is ment az épületnek, ahová azt kérték, hogy ne menjen - maximum kérhették, hogy ne menjen -, ennek nem lehet következménye az, hogy öten ráugranak, a földre teperik, mint egy bűnözőt. Egészen elképesztő. És ezek után Varju Lászlót büntetőbíróság elé állítani, az már tényleg egy észak-koreai tempó.

Legfőbb ügyész úr, azzal tudom befejezni, amit Bárándy képviselőtársam 2017-ben az akkori vita végén mondott, azt idézném önnek, most is aktuális: „A történelmi bűnök, minthogy azokat általában a hatalom képviselői követik el, természete az, hogy az utókor ítéli meg és ítéli el, van, hogy olyankor, amikor az érintettek már nem is élnek. Később kerülnek fel a fotók a múzeumok falára, az utókor pedig nem általában vagy nemcsak a büntetőjog dogmatikája alapján ítél, hanem történelmi, társadalomtudományi és politikai alapon. Kívánok önöknek ezért jó egészséget és hosszú életet, hogy ériék meg ezt!” Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm legfőbb ügyész urat.

A következő felszólaló lesz a DK képviselőcsoportjának vezérszónokaként Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Hölgyeim és Uraim! Azt kell mondanom, hogy furcsa időgépben ülünk, hiszen a sajátos házszerkezési okok miatt - mondhatnám úgy

is, hogy a Ház önkényes döntése alapján - a '18-as beszámolót 2020-ban van módja csak az Országgyűlésnek tárgyalni, ami persze egy ügyes módja annak, hogy a felelősséget és a parlament ellenőrző szerepét csökkenteni lehessen ebben az ügyben is. De nem vagyunk abban a boldog helyzetben, hogy ne tudnánk, hogy mi történt 2019-ben és mi történt 2020 elején az ügyességgel, és nyilván ki is fogok erre térni, mert csak egészében látható a kép, különösen azért, mert a 2018. év is fontos mérföldkő azon az úton, ahol az egykori jogállami ügyesség pártállami ügyességgé vált - mára ez már befejezett tény -, amelyik nem az állam és az államon keresztül az állampolgárok büntető és egyéb jogi igényeit képviseli, hanem egy párt jogi igényeit. Elnézést kérek a KDNP-től, hogy ebből a szempontból nem tekintem önálló szereplőnek. Azt kell tehát mondanom, tisztelt képviselőtársaim, hogy a 2018. évről nem mondhatjuk el azt, amit az Országos Bírósági Hivatalnál elmondhattam, hogy az volt az Országos Bírósági Hivatal legrosszabb éve eddig, mert az ügyesség azóta is tudott mélyebbre sülyedni a következő években.

De azért 2018 is szégyenletes, botrányos és szomorú volt az ügyesség és tágabban a magyar jogállam szempontjából. Ennek az évnek az állatorvosi lova az Elios-ügy, az az ügy, amikor kiderült, hogy vannak Magyarországon olyanok - főleg, ha megfelelő rokonai kapcsolatokkal rendelkeznek, például a miniszterelnök családjához tartoznak -, akikhez minden józan ész, bizonyíték és tény ellenére sem érhet el az igazságszolgáltatás keze. És ugyan legfőbb ügyész úr erre mindig könnyedén azt mondja, hogy a rendőrség zárta le az eljárást az új büntetőeljárás szerint, ez igaz, csak éppen előtte fél évig nyomozott benne az ügyesség, és úgy tűnik, hogy fél év alatt nem sikerült megalapozni ezt az ügyet, mert egyébként aligha tehetne volna meg a rendőrség, hogy megszünteti az ügyet. És természetesen lett volna módja az ügyességnek korrigálni ezután is.

(A jegyzői székben Földi Lászlót Móring József Attila váltja fel.)

Mi a helyzet? Ugye, van egy olyan ügy, ahol alaposan megfogalmazódik az a gyanú - hogy nagyon udvariánosan fogalmazzak - az ügyben, hogy uniós pénzekből beszerzett világítótestek egyrészt nem világítanak, másrészt viszont jóval többre kerültek, mint ami az áruk. Nézz rám furcsán államtitkár úr, jelzem, hogy jöjjön el hozzánk Gyálra, majd megmutatok egy-két, az Elios által kivilágított utcát, talán megváltozik a véleménye; mondhatnám úgy is, hogy az Elios által elcsőtétített utcát, és akkor majd megváltozik a véleménye arról, hogy valós-e vagy nem ez az állítás.

Azt pedig, hogy ez az uniós pénzfelhasználás nem volt szabályos, nemcsak onnan tudjuk, amit elolvashattunk erről a sajtóban - tudjuk persze, hogy az ügyesség nem olvas újságot, onnan nem szerez információkat, bár talán hasznos lenne, különösen azért, mert az ügyesség töretlen gyakorlata viszont, hogy

maga szivárogtat ki információkat a sajtónak olyan ügyekről, amelyek egyébként még nincsenek olyan szakaszban, ahol ez jogszerűen megtehető lenne; hogy, hogy nem, az ellenzéki képviselők vagy ellenzékhez más módon köthető személyek esetében valahogy az ügyészségi munka részletei mindig kikerülnek a sajtóhoz, természetesen egyoldalú, az ügyészség álláspontját tükröző módon, mert úgy tűnik, hogy az ügyészség írja az újságot, ámde nem olvassa hivatalból. De visszatérnék az Elios-ügyre. Elios-ügyben tehát nemcsak az újságokból tudjuk, hogy probléma van, és nemcsak tapasztalatból tudja, aki járt már ilyen településen, hanem az OLAF, az Európai Unió csalás elleni szervezete is egy hosszú jelentésben mutatta be azt, hogy milyen típusú szabálytalanságok vannak ebben az ügyben. Az OLAF-vizsgálat nem egyszerűen arról szól, hogy nem elég fényes a lámpa, vagy nem arról szól, hogy mennyibe kerül egy világítótest, ha az Elios számolja el az Európai Unió felé, és mennyibe kerül abban az esetben, ha egyébként csak valaki egyszerűen megvásárolja, tehát nemcsak a túlárazásról szól, hanem elsősorban arról szól, hogy szervezeti és lebonyolítási értelemben milyen összeférhetlenségek és kétségek merültek föl.

(14.10)

Az a helyzet, hogy úgy tűnik, az ügyészségnek nem állt szándékában az, hogy ebben az ügyben valódi vizsgálat legyen. És persze én értem, hogy kétszer is vizsgálták, mert egyszer lezárták, aztán jött az OLAF, akkor úgy döntöttek, hogy mégiscsak kínos lenne az OLAF-vizsgálat által kezdeményezett vizsgálatot lefolytatni. Az az ügyészség taktikája, hogy az OLAF által kezdeményezett ügyekben azokat az ügyeket lefolytatja és eredményesen lezárja, amelyek nem érintenek kormánypárti politikusokat, nem érintik a kormányt, nem érintenek kormánypárti kapcsolatosokat, azokban az ügyekben pedig ugyan elindítja a nyomozást, néhány hónapig fekteti az aktákat, majd utána megszünteti. Ilyen módon lehet azt mondani, hogy hát, minden OLAF-ügyben nyomoztunk, csak sajnos nem minden ügyben sikerült. Pont azokban az ügyekben nem sikerül valahogy, amelyekben olyan érintettség van, amely politikai érintettségnek tekinthető.

Mi a következmény Elios-ügyben? Elios-ügyben az a következmény, hogy egyébként a kormány ki is vette az uniós támogatási csomagból az Eliosnak nyújtott uniós támogatást, tehát a magyar adófizetők kifizetik a bulit, uniós ügy nincs, és innen kezdve akkor már nincs ügy, a vizsgálat lezárult, el lehet felejtetni.

Nem akarom ezeket egyenként végigvinni, de hasonló a csornai napelemgyár ügye, képviselőtársam már említette. Hasonlóak a letelepedési kötvénnyel kapcsolatos ügyek. Itt értesülhettünk arról, hogy az ügyészség nem olvas újságot. Hasonló Kósa Lajos kiváló képviselőtársunknak a csengeri örökös nővel folytatott üzlete és az ezzel kapcsolatos szerződések.

Ezek mind olyan ügyek, amik valahogy az ügyészség szerint nem ütik meg a bűncselekmény mértékét, ezekben nincs bűncselekményre utaló konkrét adat, hogy az ügyészség kedvenc sztenderd válaszát ismeressem.

Azt kell tehát mondanom, hogy 2018-ra is jellemző az, hogy az ügyészség nagyon finoman és udvariasan fogalmazva nem bizonyult hatékonynak a kormányt, a kormánypárti politikusokat, a kormányhoz közel álló üzletembereket érintő nyomozásokban. Ezekben a területeken az ügyészség valamilyen ok miatt, valahogy sosem tudott eredményes munkát végezni.

Nagyon hasonló képet mutat egy másik érdekes jelképes történet is, ezek pedig a választási csalásokkal kapcsolatos visszaélések. 2018-ról beszélünk. Például az a bevett gyakori visszaélés, amikor hogy, hogy nem egyik párt jelölőívéről egy másik párt jelölőívére ugranak át az aláírások. Nyilván ez nem meglepetés, tudjuk, hogy azért hozták létre ezt a típusú ajánlási rendszert a korábbi ajánlási rendszer előtt, hogy megnyíljon az út az ilyen típusú visszaélésekre.

De hogy, hogy nem, itt is az történik, hogy számos ügy van, nagyon sok ügy van, tényleg így van, és ezeknek egy jelentős része vádemeléssel zárul, csak pont azok az ügyek nem tudnak vádemeléssel zárulni, mint például az erzsébet- és terézvárosi ügy, a 314 aláírás esete, ami furcsa módon föltűnt a Lendület Párt és a Fidesz választási ívében is. Abban az ügyben a rendőrség ugyan nyomozott, de hát nem tudott semmit megállapítani. Bűncselekmény történt, tettes nincs.

Hasonló a helyzet a zuglói ügyben is. Ugyanez a sajátos jelenség történt, hogy a Fidesz és ugyanannak a másik kis pártnak a jelölőívén ugyanazok az aláírások tűntek föl. Ebben az ügyben sem sikerült megállapítani, hogy ki pontosan mit csinált.

Nagyon nehéz szabadulni attól a gyanútól, hogy ezekben az ügyekben azért nem történt érdemi nyomozás, tudom, a rendőrség nyomozott, de azt nem kell ugye újra elmondanunk egymásnak, hogy az ügyészségnek megvannak az eszközei arra, hogy egy rendőrségi nyomozást megfelelő módon irányítson, tehát valamilyen módon, valahogy ezekben az ügyekben nem tudott sikeres lenni az ügyészség. Pont azokban az ügyekben, ahol a Fidesz érintett, például pont abban az ügyben, ahol a most is jelen lévő Bajkai képviselő úr volt a fideszes jelölt, nahát, ezeken a helyeken valahogy pont nem sikerültek ezek a nyomozások.

Bezzeg más ügyekben nagyon is hatékony a választás kapcsán az ügyészség. Például nem okozott gondot az, hogy az Állami Számvevőszék egyébként meglehetősen egyoldalú állításai nyomán nyomozást indítson a választási költségek kapcsán. Nem okozott gondot az, hogy egy DK-s politikussal szemben eljárást indítsanak egy régi, jól bevált BM-es szakember által készített állítólagos hangfelvétel ügyében, igaz, jó egy év késéssel. Erről majd később egy kicsit szeretnék még szólni, hogy miért ilyen furcsák az időzítések. És folytathatnám tovább. Tehát vannak olyan ügyek,

amikben az ügyészség hatékonyan nyomoz; valahogy pont azokban nem, amikben a kormánypártok érdekeltek.

Vagy említhetném magam is ezt a plakátrongálási ügyet, bár ez nem 2018-as ügy. Hogy, hogy nem, a plakátrongálásnál pont abban az ügyben sikerült le-sújtani a törvény kezével az elkövetőre, amiben az illető ellenzéki országgyűlési képviselő. Egyébként azért, ha nagyon óvatosan és udvariasan fogalmazok, akkor úgy tapasztaltam, hogy ellenzéki pártok plakátjait is rongálták a 2018-as választás kapcsán is, iparszerűen is, közmunkásokkal is, önkormányzati tisztviselőkkel is, de úgy tűnik, hogy ez semmilyen gondot nem okozott az ügyészség vagy a rendőrség számára, ez nem probléma, hacsak nem Kálló Gergő volt az, aki egyébként álruhába öltözve a jobbikos és a többi ellenzéki plakátot is tépkedte már 2018-ban is. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból.*) Ezt az egyet tudom én is elképzelni.

Szóval, azt kell mondanom, hogy nagyon furcsán mér az ügyészség ezekben az ügyekben is.

Végül természetesen én sem tudok elmenni szó nélkül az MTVA-ban történetekkel kapcsolatban. Ha van próbája annak, hogy egyébként hogyan működik a jogállam Magyarországon, akkor ez az. Ez az a terület, ahol már továbblépünk 2019-re és 2020-ra, mert bár az ügy 2018-ban kezdődött, de a későbbi fejlemények ezt a két évet jellemzik.

Azt kell mondanom, hogy az ügyészség ismét szintet lépett ebben az ügyben. A korábbi ügyészségi gyakorlattól eltérően, pontosabban: ezt megtartva, de ezen továbbhaladva azzal a gyakorlattal szemben tehát, amikor az ügyészség bizonyos bűnügyekben a látszat szerint legalábbis aszerint nyomozott eredményesen vagy eredménytelenül, hogy egyébként érintettek-e ezek kormányzati vagy fideszes érdekeket, az MTVA-ügyben a kormány... Bocsánat, az ügyészséget összekevertem a kormánnyal, előfordul ez néha, és nem véletlen. (*Derűlttség az ellenzéki sorokból.*) Szóval, bocsánat, az ügyészség teljesen nyilvánvaló módon egyértelmű koncepciók politikai döntéseket hozott.

Azt kell mondanom, hogy nincs észszerű indok arra az ügyészségi döntésre, hogy egy olyan helyzetben, amikor később bíróság által is megállapított módon országgyűlési képviselők egy állami intézmény területén tartózkodtak, velük szemben nyilvánvalóan túlzott erőszakkal léptek föl a biztonsági őrök, semmi sem indokolta egyébként sem jogilag, sem pedig az odavonatkozó szabályok szerint - jellemző, hogy azóta egyébként már éppen előtűntek van az a módosítás, ami számos ponton pontosítaná a fegyveres biztonsági őrsekre vonatkozó szabályokat -, egy olyan helyzetben, amikor nagyon határozottan felvethető az, hogy hivatalos személyekkel szembeni erőszakra került sor, tehát bűncselekmény áldozatává váltak a képviselők, ebben a helyzetben az ügyészség egyetlen esetben tartotta szükségesnek a vádemelést, azzal az országgyűlési képviselővel, Varju Lászlóval szemben, akivel szemben erőszakosan léptek föl, akinek ráültek

a hátára, akit a földre tepertek. Azt kell mondanom, hogy ez teljes abszurditás, emellett jogi érvet nem lehet mondani. Nyilván volt mögötte másfajta, politikai szándék.

Amit pedig említettem az időzítésnél, azt szerettem volna jelezni, hogy nagyon érdemes megfigyelni, hogy mikor lépett az ügyészség ebben a dologban. Egy évet gondolkoztak rajta. Vagy az van, hogy egyébként egy évbe telt, mire megnézték a videofelvételeket. Itt nehéz elképzelni, biztos majd megtudjuk később a vádiratból, hogy milyen bonyolult bizonyítási cselekményekre volt szükség. Vagy az van, tisztelt legfőbb ügyész úr, hogy önök politikailag időzítettek.

Amikor a Fidesz év elején úgy döntött, hogy végképp föladja minden olyan típusú elképzelését, amely arra vonatkozna, hogy valamifajta normális működés irányába vigye el az országot, vagy valamifajta jogállami működés irányába vigye el az országot, és azt a politikai döntést hozta, hogy a 2020-as politikai elképzeléseit a konfrontációra és a jogállammal szembeni további lépésekre alapozza, akkor lett az ügyészségnek is hirtelen sürgős az, hogy vádat emeljen Varju László ellen.

(14.20)

Nagyon nehéz nem észrevenni az összefüggést a kettő között, és azt kell mondanom, hogy ez a fajta gyakorlat engem az '56-os forradalom utáni megtorlások gyakorlatára emlékeztet. Az akkori hatalom volt az, amelyik a Nagy Imre elleni perrel, de számos más perrel is kivárt 1-2 évet a forradalom után, amikor már biztosnak érezte a helyzetét. Nagyon nehéz megszabadulni attól a gyanútól, hogy ez az időzítés nem szakmai, hanem politikai döntés volt.

Végül azt kell még elmondanom, hogy nyilván egyetértek az ellenzéki képviselőtársaimmal, hogy természetesen az ügyészségen dolgozók döntő többsége lelkiismeretes és szakszerű munkát végez. Így volt ez a magyar ügyészség legsötétebb időszakában is, a történelem legsötétebb óráiban is, '51-ben vagy '58-ban is egyébként az ügyészek jó része olyan köztörvényes ügyekkel foglalkozott, amelyeknek nem volt politikai vonatkozása. Ez azonban nem menti föl az ügyészség vezetését, és nem menti fel az ügyészi szervezetnek azokat a tagjait, akik nem az esküjüknek megfelelően tevékenykednek.

Azt, hogy hogyan bánnak önök a saját ügyészeikkel, és hogy milyen módon tartanak fegyelmet az ügyészségen belül, és hogy mit tartanak értéknek az ügyészségi munkában, remekül mutatja annak az ügyésznek az esete - szintén 2018-as ügy -, akit fegyelmi úton távolítottak el az ügyészi munkából, állítólag néhány kormányt kritizáló facebookos poszt miatt. Ez az ügy, ha jól értesültem vagy jól emlékszem, még mindig folyamatban van, első fokon, ha jól emlékszem, az illető ügyész megnyerte ezt a pert, tehát bebizonyosodott, hogy az ügyészség jogtalanul járt el; meg fogjuk látni, hogy mit fog hozni a másodfok. Őszintén szólva, azt gondolom, ez remekül mutatja

azt, hogy mit gondolnak önök az ügyészi munkáról és mit gondolnak az ügyészi munka függetlenségéről.

Összefoglalóan azt tudom tehát mondani, hogy sajnálatos módon nem tudjuk támogatni az ügyészség beszámolóját, ugyanakkor ennél sokkal súlyosabbnak érzem a helyzetet. Azt kell mondanom, hogy az ügyészség tekintetében a köztársaság helyreállításánál az ügyészség tekintélyének és jogszerű működésének helyreállítása egy fontos feladat lesz, amit az akkori többségnek meg kell majd oldania. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzék sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőnek jelentkezett független képviselői felszólalásra kerül sor. Megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, aki a helyén mondja el a felszólalását. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Választópolgárok! Tisztelt Polt Péter Úr! Mindannyian tudjuk, hogy nem egy demokráciában élünk, és ez a meghallgatás vagy beszámoló, ahogy önök hívják, mindképpen csak arra teremt alkalmat, hogy közvetlenül is konfrontálódjunk önnel mi, akik rengeteg feljelentéssel élünk, és napi szinten éljük meg, ahogy önök szabotálják, sok esetben bűnpártolást elkövetve, a kormányzati visszaéléseknek azt az egekig érő módját, amit a Fidesz-KDNP megvalósított ebben az országban.

Intitiának a keze önre is le fog sújtani, abban biztos lehet, ez a világ úgy működik, hogy egy darabig lehet ezt csinálni, tisztelt legfőbb ügyész úr, de aztán el fog jönni az igazság pillanata az ön számára is.

Szó volt itt ma már a teremben a népképviselői szerv munkáját akadályozó kopaszokról, amivel önöknek nem volt problémája; Mészáros Lőrinc rengeteg bizniszéről, Mátra adásvétele, kíváncsian várom a fejleményeket; Viresol, most tettem meg a büntetőfeljelentésem, szintén várom az önök reakcióját; de a Microsoft-botránytól a Pharaon-ügyig, az Elios-ügyig rengeteg olyan minden ment el már az ön szárnyai alatt, ami, azt gondolom, a magyar állampolgároknak az igazságérzetét mélyen bántja.

Mai eredmény az is, lehet olvasni, hogy Magyarország már nem számít demokráciának, hanem hibrid rezsimnek számít. Ön ennek a hibrid rezsimnek az egyik legfőbb alapja, ugyanis ön gondoskodik arról, hogy ezek a bűnügyek megtorlás nélkül maradjanak, és ezek a politikuskok meg az a párt, amit ők képviselnek, büntetlenül nyerészkedjenek a magyar polgárok, szétrohasztva az egészségügyet, tönkretéve az oktatást. Ez az ön tevékenységének, munkájának az eredménye, tisztelt legfőbb ügyész úr.

De van egy olyan dolog, ami személyesen engem is érint, és nagyon kíváncsi vagyok az ön véleményére. Úgy látszik, hogy a Pesti Srácokat kell olvasgatni

azért, hogy megtudjuk, hogy mi történik a nagyvilágban. Mert teljesen véletlenül bukkantunk rá arra, hogy április 6-án megírták egy cikkben ebben a bizonyos Pesti Srácokban - amit oly sok ellenzéki képviselő oly közletről ismer, hiszen rendszeresen széttrollkodják a sajtótájékoztatóinkat -, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség megszüntette a 2018. december 16-17-ei MTVA-s akció nyomán a közérdekű üzem működésének megzavarása és más bűncselekmények miatt indított nyomozást.

Kicsit unjuk már, tisztelt legfőbb ügyész úr, hogy a propagandamédia hamarabb értesül ügyészségi határozatokról, folyamatosan szivárogtatják ki az ügyészségről a propagandamédiába a különböző anyagokat, és azt is tudjuk, hogy ezt önök nem vizsgálják ki. Kérdezem, hogy ön most hogy fog eljárni ebben az esetben. Mert nagyon érdekes a történet. Tehát egy kicsit ellentmondásos, hogy így fogalmazzak. 2018. december 17-én több képviselőtársammal együtt feljelentést tettünk hivatali személy elleni erőszak miatt azért, mert az MTVA válogatott fegyverekkel rendelkező biztonsági őrrei erőszakos módon bántak országgyűlési képviselőkkel a közmédiában. Kapásból, nagyjából egy hónap után tanúmeghallgatás nélkül elutasították a feljelentésünket, mondván, hogy önök szerint én passzióból sétáltam oda, Szél Bernadettként, és nem Szél Bernadett országgyűlési képviselőként. Ez persze már csak azért sem állta meg a helyét, mert a képviselői kártyám bemutatása nélkül be se juthattam volna az intézménybe, de ez önöket nem zavarja. És miközben a mi feljelentésünket elutasították, az MTVA és dolgozói sérelmére állítólagosan elkövetett cselekmények miatt, közérdekű üzem megzavarásának és egyéb bűncselekmények gyanúja miatt, mind mondtam, elrendelték a nyomozást; 94 esetről tudunk.

Mint a Pesti Srácokban olvasható, a napokban közel másfél év után most megszüntették az összes eljárást bűncselekmény hiányára hivatkozva. Állítólag ebben a bizonyos határozatban, ami az ön által vezetett intézményből szivárgott ki, az ellenzéki képviselők viselkedése az épületben zavaró volt, de nem volt alkalmas arra, hogy a közüzem működését jelentősen megzavarják. Jó. A következőt kérdezem öntől.

Hogy lehet az - és egy formállogikai levezetés fog következni, Bajkai úr is figyeljen, mert ő nagyon szeret kekeckedni velem jogi ügyekben, de ez most formállogika lesz, józan paraszti ésszel rendelkező közgazdászok és szociológusok is értik -, hogy miközben az ügyészség szerint az élő műsor megszakítása, vagyis a közérdekű üzem megzavarása volt a mi célunk, és emiatt elutasították a mi feljelentésünket, most az MTVA-s feljelentést arra hivatkozva utasították el, hogy az MTVA-ban végzett mozgásunk nem volt alkalmas arra, hogy megzavarja a közérdekű üzem működését?

Tehát akkor az ügyészség szerint mégsem zavarunk a közérdekű üzemnek a működését? Nincs ellentmondásban ön szerint a kettő határozat? És kérdezem öntől, hogy mégis hogy szivárgott ki ez az irat

az intézményből, és miért pont a Pesti Srácokhoz. Nem költői a kérdés.

És ott van a másik specialitás, a kamupártok ügye, ami, azt gondolom, a demokrácia lepusztításában alapvető szerepet játszott. Szeretném az adófizetőknek elmondani, hogy a párttámogatás 2,4 milliárd, a valódi pártoké, a kamupártokra 2,6 milliárd forintot költöttek. Ez azt jelenti, hogy többbe kerül ennek az országnak ezeknek a pártoknak a fönntartása, mint a valódi pártoké. Ezeknek a pártoknak egy célja van, tisztelt legfőbb ügyész úr és tisztelt Országgyűlés: hogy szavazatokat raboljanak az ellenzékétől. '18-ban elemzések szerint ez konkrétan kétharmadot is eldöntött, mert egy mandátumon múltott a kétharmad, és kettő mandátumot kapott a Fidesz kamupártoktól. Tehát ez nagyjából eldöntötte az akkori választásokon a kétharmados erőfölényt. 2010-ben 6, '14-ben 18, '18-ban már 23 párt tudott országos listát állítani, és a 2018-as 23-ból minden jel szerint 14 kamupárt volt.

Na most, azt kell még tudni, hogy az összes szabály úgy van kialakítva, a kampányfinanszírozás szabályai úgy lettek kialakítva, hogy segítse ezeknek a kamupártoknak a tenyésztését akkoriban. Nem idézem most ezeket a számokat, de arról beszélni akarok, hogy a 2017-es törvénymódosítás óta már az ÁSZ sem vizsgálja a kamupárt-támogatásoknak a felhasználását, ugyanis az 1 százalék alatt végzett pártoknak az utolsó fillérig vissza kell fizetniük az állami támogatást, pontosabban kellene. És itt jön az, amiről én beszélni akarok. Legutóbb tavaly novemberben kikértem a NAV-tól, hogy mennyi pénzt sikerült behajtani a kamupártoktól; a válasz az volt, hogy a '18-as választások óta 2,6 milliárd forintot próbálnak behajtani, '19. november 15-éig 16,7 millió forint tartozás folyt be. Vagyis ez a tartozások 0,63 százaléka másfél évvel a választásokat követően.

(14.30)

S ugyanez a helyzet az ügyészségek esetében is, nincs következménye a kampánytámogatásokkal való visszaélésnek sem. A '14-es választások után három évvel az eljárások nagy részét önök egyszerűen megszüntették. Tavaly novemberben önnél kérdeztem rá, tisztelt Polt úr, hogy hogy állnak a felelősségre vonások a '18-as választásokat követően indult eljárásokon. Akkor az volt az ön mondása a '19. november 14-ei válaszban, hogy 47 nyomozás indult, ebből 8 ügyben volt vádemelés, 4 ügyben pedig jogerős elítélés volt, szintén másfél évvel a választások után; tehát 47, 8 és 4. Rákérdeztem önnél az ajánlóívekkel való visszaélések kapcsán indult eljárásokra is. 208 ügyben nyomozás, 96 ügy van még folyamatban, 10 ügyben vádemelés, 8 esetben jogerős ügydöntő határozat, jelenlenség ez bármit is.

Azt kérdezem öntől, s legyen kedves, erre is válaszoljon, hogy ez idáig pontosan hány ügyben volt jogerős elítélés a '18-as kampánytámogatások szabálytalan felhasználása ügyében, hány esetben volt jogerős elítélés az ajánlóíves csalások ügyében, pontosan mit

takar ez a jogerős ügydöntő határozat, és ha nem volt jogerős elmarasztaló ítélet, akkor miért nem, mi az oka. Hogy látja ön ezt a kérdést?

Szintén szeretném kérdezni önt a tranzitziós éheztetések kapcsán, már csak azért is, mert egyszer már én nyomoztam önök helyett, és egy kicsit pofátlanságnak érzem azt, hogy egy országgyűlési képviselő - aki nem is hatóság és nincs annyi embere, mint önnek meg a kormánynak - végezze el nyár közepén az önök munkáját. Szívesen elvégzem, csak akkor át kéne ülnöm abba az intézménybe, és akkor azt hiszem, az nem úgy működne, mint most.

De nézzük 2018-at! Egyébként felháborítónak tartom, hogy 2020 májusában 2018-at beszéljük meg. Ez is egy példa arra, hogy hogyan üresítik ki önök a demokráciát. De semmi gond, fölkészülünk, jövőnk és megkérdézzük, csak egy kicsit majd fölpörgetjük hamarosan ezeket a beszámoltatásokat és elszámoltatásokat, remélhetőleg a választópolgárok aktív együttműködésével.

Szóval, 2018 volt a tranzitziós éheztetések első éve. Mint tudjuk, '18. júliusban léptek életbe az új szabályok, és akkortól mondja ki a törvény, hogy nem kell ellátást biztosítani az idegenrendészeti eljárás alatt lévő elutasított menedékkérőknek. Ez a törvény nyilvánvalóan ellentmond az emberi jogok európai egyezményének, a kínzás és az embertelen bánásmód tilalmának. Tudom is, hogy a rendszer hogy működik. Ez egész pontosan úgy néz ki, hogy ha észreveszik, hogy valakit éppen éheztetnek, akkor szólnak az ügyvédek Strasbourgnak, Strasbourg fölhívja önöket, mármint a megfelelő intézményeket, és akkor kapnak ezek az emberek enni, s attól függően, hogy milyen gyorsan csörögnek a telefonok, egyedileg elbírálva akkor kapják meg ezek az emberek a táplálékot. Ez azért fölháborító, mert ha valakit ki is raknak ebből az országból, az is idő, amíg fölrakják egy repülőre vagy kitoloncolják. Azt gondolom, hogy addig is lennének bizonyos kötelezettségeink, nem ezen múlik a magyar állami költségvetés sorsa, Mészáros Lőrincen annál inkább.

Ennek ellenére '18. augusztus 8-21. között nyolc esetben megtagadták az ételt, sőt azt is megakadályozták, hogy egyházi és civil szervezetek táplálékot juttassanak ezeknek az érintett embereknek. S az is előfordult, hogy étkezési időben a gyerekeket elválasztották a szüleiktől, nehogy a családtagok meg tudják osztani az ételt. Csak mondom, ez konkrétan úgy nézett ki, hogy a gyerekeket kiterelték onnan, leültették egy külön szektorban, odaadták nekik az ételt, a kekszet és az üdítőt, de a gyerekek a rendőröktől körbe véve nem bírtak enni, mert egy kicsit feszültnek érezték magukat. Bedugták a zsebükbe a kekszet, de akkor mondták nekik, hogy nem, nem, azt ki kell dobni oda a szemetesbe, nem viheti haza. Ez így néz ki. Csak azért mondom, hogy egy kicsit a valóság is szembejött itt mindenkinek.

A lényeg az, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága mind a nyolc személy esetében elrendelte, hogy haladéktalanul kapják meg az ételt.

Feljelentést tettem az éheztetések ügyében, s mint említettem, nyomoztam is az ügyben. Viszont a Nemzeti Nyomozó Iroda végül elutasította a feljelentésemet arra hivatkozva, hogy „az idegenrendészeti eljárás alatt álló személyek élelmezésének elmulasztása nem lehet a magyar jog szerint jogellenes, hiszen nincs olyan jogszabályi rendelkezés, ami ilyen arányú kötelezettséget a hatóságok részére előírna”. Jó.

Kérdezem öntől, hogy az ügyészség miért nem vonta magához a nyomozást, ahogy ezt egyébként bármely ügyben megteheti, és mi a legfőbb ügyész úr álláspontja a tranzitónás éheztetésekkel kapcsolatban, és úgy egyáltalán az embertelen bánásmóddal kapcsolatban. Tudjuk, hogy folyamatosak az éheztetések, '18 augusztusa óta 34 emberrel tették meg ezt, legutóbb pedig - most május van - áprilisban kötelezte élelmezésre az Emberi Jogok Európai Bírósága a magyar államot. Tisztelettel kérem, hogy ebben az ügyben is válaszoljon. A kamupártok ügyében, az MTVA ügyében, a tranzitónás éheztetések ügyében minden kérdésre választ várok.

S természetesen folytathatnám én is az Elios-botrányral, mint már oly sokan megtették előttem, hiszen az aztán végképp egy különleges eset, tekintve, hogy a kormányfőig és a családjáig nyúlik ennek az ügynek a hatóköre. Itt gyakorlatilag még a nyomozást is megtagadták, még a tanúmeghallgatásig sem jutottak, az egészet úgy szabotálták, ahogy volt, pedig ha ön rendesen működtetné azt az intézményt és nem a kesztyűs bábja lenne Orbán Viktornak, akkor egy bünszervezetben elkövetett költségvetési csalás és hűtlen kezelés lenne ez az egész ügy. Ez az, amit a magyar népnyelv maffiának hív, körülbelül ez a színvonal. Ehhez képest, mint említettem, még tanúvallomás sem volt. A Nemzeti Nyomozó Iroda tulajdonképpen elszabotálta a nyomozást, és ehhez készségesen asszisztált a Pest Megyei Főügyészség, ami az ő esetükben hivatali visszaélés és bűnpártolás lenne, ha itt rendesen működne a jogrend.

Én senkinek nem fogok színházat játszani, tisztelt urak ott a kormánypárti padsorokban. Én pontosan tudom, hogy Polt Péter az egyik bástyája annak, hogy a Fidesz-KDNP hatalmon lehet, hiszen sorra adjuk be a feljelentéseket, és ő sorra utasítja el. Viszont tisztelettel üzenem innen a magyar választópolgároknak, hogy ha egyszer Polt Péter bejön ebbe a Házba, akkor én köteleységemnek érzem, hogy megkínáljam őt azokkal a kérdésekkel, amiket mi folyamatosan felteszünk egymásnak különböző közösségeken, most a járványveszélyhelyzetben leginkább a Facebookon, egyébként pedig folyamatosan lakossági meghallgatásokon az utcán, rengeteg bosszúságot okozva ezzel nagyon sok igazságszerető és törvénytisztelő magyar állampolgárnak. Az ön szerepe a mostani maffiaállamban és egyre inkább diktatúrában mindenképpen az, hogy tartsa a frontot a kormánypártoknak, hogy senkit ne tudjanak úgy lesittelni, ahogy megérdemelné.

A magam részéről én a legmélyebb felháborodással figyelem az ön teljes munkáját és tevékenységét, de egyáltalán nem vagyok hajlandó ezt szó nélkül

nézni, és ha itt van, felteszem önnek azokat a kérdéseket, amiket nekem tesznek fel nagyon sokan. És szeretném megkérni, hogy legalább válaszoljon ezekre a kérdésekre. El fog jönni az az idő, amikor ön nem fog többet ebben a székben ülni, hanem teljesen más pozícióban lesz egy teljesen más helyen. Adja meg a jóisten mindannyiunknak, hogy végre tisztesség, igazságosság és egyéb olyan polgári erények legyenek ebben az országban mérvadók, amelyek között nem így néz ki egy legfőbb ügyész beszámolójának a megvitatása a magyar parlamentben, és nem úgy végzi a munkáját ön, ahogy teszi, gyakorlatilag a kormánypártok részeként, gyakorlatilag egy kormánypárti politikusként, nem pedig független és tisztelt, igazságszerető emberként ebben az országban.

Nem tudom az ön munkáját megköszönni, a beszámolóját semmilyen szinten nem támogatom. Azt gondolom, hogy ellenzéki képviselőként kutya kötelességem figyelmeztetni önt arra, hogy fejezze be, nyilván tudom, hogy nem tudja megtenni, hiszen akik önnek ezt a megbízást adták, azok nem ezt várják el öntől. De eljön még az az idő, amikor Magyarországon másfajta rendszer fog működni. Köszönöm. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kétperces hozzászólásokra. Kérdezem önöket, hogy kíván-e valaki két percben szót kérni. *(Nincs jelentkező.)* Nem. Akkor normál képviselői felszólalások következnek. Elsőnek Bósz Anett képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony! Képviselő asszony szintén a helyéről mondja el a felszólalását. Parancsoljon!

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, engedjék meg, hogy az előttünk fekvő beszámoló egyik legfontosabb mondatát felolvassam önöknek, ami egyúttal mintha nem pusztán a Legfőbb Ügyészség beszámolója lenne, hanem valamifajta országjelentés is. A mondat így hangzik: „A regisztrált korrupciós bűncselekmények száma 2018-ban az előző évihez képest majdnem a kétszeresére emelkedett, amely már megközelíti a 2014-es csúcserőket.” Ezt azt jelenti, tisztelt képviselőtársaim, hogy a valaha volt második legkorruptabb állapotában találjuk ezt az országot úgy, hogy egy olyan beszámolót tárgyalunk, amelynek évében a NER már a nyolcadik éve gyakorolja a hatalmat a magyar polgárok fölött.

Ezt tudta nyújtani a nemzeti együttműködés rendszere. Tisztelettel felhívom a kormánypárti képviselő figyelmét arra, hogy az előző csúcscsúcsadat is az önök kormányzása idején keletkezett, 2014-ben már negyedik éve voltak önök kormányon. Tehát a két szégyenteljes, kiugró korrupciós adat az önök kormányzása alatt volt látható ebben az országban. S nagyon nagy örömmel vettem tudomásul, hogy ezt a legfőbb ügyész úr nem is rejtette véka alá az anyagban. Nem pusztán a kormánytöbbség vastag, de az

önkormányzatok többségében is jelentős Fidesz-KDNP-s túlsúly van, és ennek megléte mellett tud ekkora korrupciós rátája lenni ennek az országnak; ellenzéki képviselőtársaim már többször beszéltek erről.

(14.40)

Ez tehát az ügyészségi beszámoló egyik legfontosabb tanulsága.

Az anyag meglepetést kelt ugyanakkor, amikor - némiképp ellentmondva önmagának - él azzal a megállapítással, hogy a magas szintű korrupció fogalma szakmai értelemben nem létezik. Tisztelt főügyész úr, úgy tűnik, hogy ugyan büntetőjogi fogalomként nem tudjuk értelmezni, de a hazai gyakorlat nagyon is tudja, indokolatlanak tartom tehát a beszámolóban az Európai Bizottság megállapításait kritizáló bekezdését, amely szerint szakmaiatlan volna, hogy hazánkban megállapítható a magas szintű korrupció.

Beszélnék még egy kicsit ezekről az ügyekről, mert a Legfőbb Ügyészség munkája gyakorta találkozik a legfelsőbb politikai és gazdasági körök hivatali visszaélésével, korrupciós ügyeivel, mégis felmerül a gyanú, hogy az érintettek személye erősen befolyásolja az eljárás lefolytatásának gyorsaságát, sőt az ügyek kimenetelét is. Mondok erre néhány példát.

Tisztelt Főügyész Úr! A „Híd a munkába” elnevezésű program, amelyet az Országos Roma Önkormányzat Farkas Flórián vezetésével elindított, 1,6 milliárd forintot tüntetett el, és egyetlen kézzelfogható eredményt sem tudott felmutatni. Az OLAF már részletes jelentést közölt az ügyről, amelyben lényegében megállapították, idézem: a Munkaerő-szervező Országos Foglalkoztatási Szövetkezet bejegyzésre került, de érdeemben sosem működött. Még egyszer: 1600 millió forint lett oda a semmibe.

Egyébként megjegyzem, hogy roma honfitársaink változatlanul teljesen méltatlan társadalmi-gazdasági körülmények közt élnek, tehát különösen aljasnak tartom ezt a húzást, és azt, hogy önök nem voltak motiváltak abban, hogy ki a felelős azért, hogy eltűnt ez a pénz, és hogy nem indult be ez a program. Ez az ügy nem pusztán a 2018-as, de a 2019-es, tehát majd a későbbi beszámolóra is árnyékot fog vetni, ugyanis 2019-ben már négy éve húzódott ez az ügy, ugyanakkor azt látjuk, hogy négyévnél nyomon követés után tavaly nyáron még egyetlen gyanúsítottat sem sikerült kihallgatni.

Szeretnék áttérni azonban egy relatív sikerrel végződött történetre, ez Simonka György története, akinek az ügyét az anyag ugyan relativizálni próbálja azzal, hogy miután megjegyzi, hogy: „2018-ban arról lehetett értesülni, hogy bünszervezetben elkövetett költségvetési csalás és különféle korrupciós bűncselekmények miatt a legfőbb ügyész indítványára az Országgyűlés felfüggesztette egy országgyűlési képviselő mentelmi jogát”, gyorsan siet hozzátenni, hogy nem

sokkal később egyébként nyomozás indult egy polgármesterrel szemben is hasonló bűncselekmények ügyében.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Én ismerem egyébként a kormánypártok és a kormány azon magatartását, amelyben egy kormánypárti képviselő zavaros ügyei mellé igyekszik felépíteni valamifajta ellenzéki botrányt is, hogy ilyen módon árnyékot vessen az önök képviselőtársai bűncselekményeire, azonban egy szakmai anyagtól ezt nem hogy nem várnám, hanem kifejezetten gyalázatosnak tartom, tisztelt legfőbb ügyész úr, hogy önök is éltek ezzel a módszerrel, ráadásul önök úgy tesznek ebben az anyagban, mintha Simonka György ügyét kizárólag a sajtó fújta volna fel, és nem lenne itt semmi látnivaló. De ettől függetlenül egyébként azért előrelépésnek látom, hogy a képviselőtársunknak a mentelmi joga már odalett, azt azonban szomorúan látom, hogy a képviselő úr változatlanul itt ül, ebben a patkóban, tehát nem halad ez a nyomozás túl gyorsan.

Jó kérdés, hogy a tisztelt legfőbb ügyész úr miért asszisztál ahhoz, hogy rendre elbukjanak ezek a nyomozások, vagy legalábbis annyira lelassuljanak, hogy véletlenül sem tudják rossz helyzetbe hozni a kormánypárti képviselőket - nem úgy az ellenzéki képviselőket, ahogyan itt már Arató Gergely képviselőtársam említette Varju László ügyét! Hadd idézzem ide a Mentelmi bizottság elnökének az akkori felszólalását, aki azt mondta, hogy Varju László bűne az, hogy megfogta egy ember vádlóját. (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Hát, nem tudom, énszerintem életfogytiglani börtönbüntetést is kérhetnének Varju László képviselőtársunkra egy ilyen büntetés után, de majd meglátjuk, hogy milyen eredményre jutnak. Mindenesetre nagyon igyekeztek rabszíntani a képviselő urat, még a kampányidőszakban igyekeztek felmutatni a magyar társadalom számára, hogy micsooda gazemberek ülnek itt ezekben az ellenzéki padosorokban - nem úgy a kormánypárti képviselők között!

A beszámoló következő figyelemre méltó pontja, idézem: „A korrupciós bűncselekmények felderítésének speciális jellegére figyelemmel a Központi Nyomozó Főügyészség különböző nyomozó hatóságokkal, felderítő szervekkel és a Nemzeti Védelmi Szolgálattal való hatékony együttműködése elengedhetetlen. A főügyészség munkatársainak helyszíni nyomozati cselekmények elvégzéséhez jelentős támogatást nyújtanak a Terrorrelhárítási Központ műveleti egységei, illetve a különböző rendőri egységek, elsősorban a Készenléti Rendőrség.”

Tiszteletre méltó és becsületes, tisztelt főügyész úr, hogy két erőszakszervezet is együttműködésben dolgozik önökkel, azonban hadd világítsak rá néhány további esetre, ahol mindössze íróasztali döntéseken múltak sorsok, amelyek már nem visszafordíthatók, az ilyen beszámolóknak ugyanis fontos a leírt tartalom, de még fontosabb az a tartalom, amely kimaradt belőle. Mert jól értem én, hogy például Boldog István képviselőtársam és kollégái ügyének hatékony és

gyors felderítéséhez a TEK páncélosai sem elegendők, de azt már nem, hogy egy ügyész kollégájuk három, egyébként nem nyilvános Facebook-posztja hogyan eredményezhette egy 13 éves ügyési karrier végét. Kimaradt ugyanis az előttünk fekvő anyagból annak dokumentációja, hogy egy korábban többszörösen kitüntetett ügyész kollégájukat szégyenletes körülmények között fosztották meg hivatalától. A döntést a volt ügyész bíróságon támadta meg, a pert indító Papp Balázs 13 éve dolgozott ügyészként, ebből 5 évig kerületi ügyészként, vezetőhelyettesként, gazdasági perekben, illetve köznyugalom elleni bűncselekményeknél szolgált.

Hadd jegyezzem meg, hogy a sajtó rendelkezésére bocsátott anyagból nem derül ki egyértelműen, hogy a Főügyészség a három nem nyilvános Facebook-poszthoz vajon egyáltalán jogszerűen jutott-e hozzá, és az sem egyértelmű, hogy a budapesti főügyész, aki végül javaslatot tett Papp Balázs hivatalvesztésére, vajon mennyire volt elfogult korábbi kollégájával szemben, hiszen a tárgyalási anyagból is világosan kiderül, hogy már korábban is volt kettejük között nézeteltérés. Ez bizonyára önnek is szemet szúrt, tisztelt legfőbb ügyész úr, de kérdezem önt, hogy az általam felvetett két visszás üggyről mi a véleménye.

A 2018. év egyik legnagyobb port kavart politikai és gazdasági botránya kétséget kizáróan az Elios-ügy volt, és az Európai Unió Csalás Elleni Hivatala súlyos szabálytalanságokat tárt fel a közvilágítási tendereken sokáig verhetetlen Elios Zrt. közbeszerzéseinél. 35 közvilágítási projekt ellenőrzése során 17 pályázat esetén találták úgy, hogy szervezett csalást követtek el. Na most, az OLAF a teljes támogatási összeg megvonását követelte, vagy legalábbis kérte számon hazánkon, és mialatt egyébként a tárgyévben az OLAF vizsgálata nem pusztán lezárult, de már a büntetési tételre is javaslatot tett az Európai Unió egyik szerve, minálunk, képzeljék el, egyetlen embert sem találtak, akit egyáltalán meg tudtak volna gyanúsítani, illetve a sajtó kérdéseit a kormányfő legközelebbi belső köreiből köthető korrupciós ügyekkel kapcsolatosan rendre azzal söpörték le az asztalról, hogy: ó, kérem, nincs itt semmi látnivaló, hiszen meg sem tudunk vádolni senkit. Egyszerűen arcátlanság az, legfőbb ügyész úr, amit önök az Elios-üggyel kapcsolatosan tanúsítottak.

Szót kell még ejtenünk azonban egy azóta több halálos áldozattal is járó, és a parlamentig is elérő üggyről, ez pedig Kósa Lajos és a csengeri asszony esetéről szól, ahol 1300 milliárd forintot bízott ez a jószívű asszony az örökségéből a minden bizonnyal jóhízemű képviselőtársunkra, és hogyha kérdezik, hogy miért beszélnek az ügyben halálos áldozatokról is, azért, mert a csengeri örökös fia és férje is öngyilkos lett azóta, amióta elindult ez a nyomozás, tisztelt képviselőtársaim. Azt gondolom, hogy ebben a helyzetben megengedhetetlen az, hogy ne folytassák le mihamarabb ennek a bűnyügynek a kivizsgálását. De

szeretném elmondani, hogy azért nem csak szomorúság tapad ehhez a mesés örökséghez, amit jó képességű képviselőtársunkra kívánt bízni ez a hölgy, hiszen a két temetés mellett egy esküvő is történt azóta az érintettek körében. Bizonyára hallott erről, legfőbb ügyész úr, képzelje el, hogy a frissen megözvegyült hölgy a büntetőügy közben megtalálta a szerelmet, és újra férjhez ment - nem fogja kitalálni, hogy kihez: az ellene folyó büntetőeljárás egyik tanújához.

(14.50)

Innentől kezdve ez a tanú már nem köteles terhelő vallomást tenni a csengeri örökösönre. Nagyon érdekes, hogy ilyen szépen mentette ki, a szerelmi szálakon keresztül az élet és a sors Kósa Lajos képviselőtársunkat ebből a bűnyügyből, és hát epekedve várom majd, hogy mit írnak a történelemkönyvek erről. (*Z. Kárpát Dániel: Szerelemben és háborúban nincsenek szabályok.*) Én azt gondolom, hogy nagyon nagy szeretettel hallgatnák itt az ellenzéki képviselőtársak is a legfőbb ügyész úr véleményét erről az üggyről.

Végül, de nem utolsósorban csak szeretném megköszönni a legfőbb ügyész úrnak a nyelvújításban vállalt fontos szerepét is, amit kiemelten kellene kezelni a XXI. század elkorcsosulni látszó nyelvhasználatában. Mert amikor az osztalék, amit Rogán Antal feltalálótársának cége fizetett ki, egy svájci bankszámlán landolt, már nemcsak a magyar hatóságoknak szúrt szemet, összesen 30 ügyben nyomozott az OLAF, 9,7 milliárd forint értékben. És a mondat, amit zárásul meg szeretnék köszönni Polt Péternek, így hangzik: arra gyanakszanak, hogy - idézem - „elkutatták” az uniós pénzeket. Legfőbb ügyész úr, ez egy rendkívül szép kifejezés a lopásra, ráadásul újserű is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az ellenzék soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Következő felszólaló Bencsik János képviselő úr, független képviselő. Parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Ellenzéki képviselőtársaim a korábbi felszólalásukban elég részletesen felsorolták mindazokat a hibákat, mulasztásokat és bűnöket, amelyeket az ön által vezetett Legfőbb Ügyészség követett el, és sajnos a sort hosszasan lehetne folytatni. Én mégsem ezt fogom tenni, mert tudom, hogy önökről mindezek a vádak leperegnek, és az elmúlt években, évtizedekben pedig hozzászókozt ezekhez.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Én most a lelkiismeretéhez szeretnék szólni. Azért teszem ezt, mert hiszem azt, hogy minden ember pusztán emberi mivoltából alapvetően képes és akar is jót tenni, és ezt a képességét akkor sem veszíti el, ha külső körülmények vagy a saját döntésének a hatására az életében temér-

dek mennyiségű gonoszságot kell elkövetnie, vagy pedig szemet huny afelett és a jóváhagyását adja arra, hogy ilyen gonoszságokat elkövessenek.

Én abban hiszek, hogy ön, Polt Péter is egy ilyen ember, aki mélyen legbelül pontosan tisztában van azzal, hogy amihez a nevét adja, az végtelenül rossz. És minden korrupciós ügy, amit akár a színpalak előtt vagy akár a színpalak mögött elkövetnek, minden egyes bűncselekmény, amelyet az ön által vezetett hivatalnak el kell tussolnia, valahol valahogyan nyomot hagy az ön lelkén is, és ez mardossa az ön lelkiismeretét még akkor is, ha ezt megpróbálja mélyen legbelül elnyomni, és megtalálja az öngazolást vagy az önfelmentést mindezen mulasztásoknak, hibáknak és bűnöknek az elkövetésére.

Arra kérem önt, hogy gondoljon vissza a 40 évvel ezelőtti önmagára! Képzeld el, hogy 25 éves fiatalemberként az ELTE jogi karának végzős, diplomás jogászaként megkapja a jogászdiplomáját, és gondoljon vissza, hogy milyen érzések voltak akkor önben! Biztos vagyok benne, hogy rengeteg terve, vágya volt az életben, hogy egy törvényesebb és igazságosabb Magyarországért dolgozzon. És most képzeld el, hogy a mostani önmaga, a 40 évvel későbbi Polt Péter találkozna a 25 éves önmagával, akkor vajon mit mondana neki! Mit gondolna erről az emberről? Büszke lenne rá, legfőbb ügyész úr? Vagy pedig arra gondolna, elborzadna attól a látványtól, hogy mire képes a pénz, a hatalom és a politikai nyomás egy ember életében?

Azon is, kérem, gondolkodjon el legfőbb ügyész úr, hogy mi az üzenete az ön hivatalban tartásának azoknak a fiatal jogáshallgatóknak, akik most az egész életüket és a hivatásukat a törvény szent betűjének a betartására teszik fel. Ön, aki mindennap szégyent hoz a hivatalára, vajon milyen követendő példával tud az ő számukra előállni? Belegondolt-e abba, legfőbb ügyész úr, hogy önnek személyesen milyen felelőssége van abban, hogy az elmúlt 30 évben, 30 évvel a rendszerváltoztatás után ma a jog újra a politika szolgálóleánya? És ezt úgy teszem hozzá, hogy az elmúlt 30 évben több mint 16 év az ön legfőbb ügyészi minősége alatt telt el.

Milyen érzés minden reggel úgy felkelni, legfőbb ügyész úr, hogy tisztában van vele, hogy ma is bűncselekményeket kell eltussolnia? Milyen érzés meginni úgy a reggeli kávéját, megkötni a nyakkendőjét, hogy ma újabb politikai maffiózókat kell futni hagyni? Milyen érzés a csengőfrász, amikor meglátja a telefonjának a kijelzőjén valamelyik nagyhatalmú fideszes potentátnak a nevét, és görcsbe rándul a gyomra, mert pontosan tudja, hogy ki miért hívja, hogy mit várnak el öntől, és azt is tudja, hogy ezt a telefonhívást nem lehet kinyomni? Milyen érzés, legfőbb ügyész úr, minden egyes reggel a hivatalba menni úgy, hogy pontosan tisztában van vele, hogy nem fogja tudni a hivatalát ellátni tiszta lelkiismerettel? És milyen érzés hazamenni úgy, és a gyerekei szemébe nézni, hogy erre a mai nap sem volt képes?

És a lesütött szeméből azt látom, legfőbb ügyész úr, hogy ez többet mond minden szónál. Hogy tud

egyáltalán még aludni éjszaka? Nem forgolódik-e az ágyában, arra gondolva, hogyha esetleg úgy fordul a politikai széljárás, akkor nagyon könnyen a vádlottak padján találhatja magát?

Szokott-e merengeni azon, hogy bajban ismerzik meg az igazi barát, és ha ezek a főmaffiózók már réges-rég elmenekültek az országból, valamelyik szigeten szürcsölgetik majd a koktélt a rablott vagyontukból, akkor mi fog történni önrel? Lesz-e valaki, aki ön mellett áll majd? Vagy abban bízunk, és bízunk-e annyira ezekben az emberekben, hogy majd gondolnak önre, és önnek is jut majd egy hely valamelyik jachton vagy valamelyik magánrepülőn? Bízunk-e annyira ezekben az emberekben, akiknek most falaz, akiknek a bűncselekményeit eltussolja, hogy gondolnak majd önre, és segítenek megúszni a felelősségre vonást?

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tudom, hogy nem fogok ma őszinte választ kapni öntől. Azt is tudom, hogy nincs értelme felszólítanom önt most a lemondásra, és nem fogom eljátszani azt, mintha azt gondolnám, hogy önnek valódi választási lehetősége lenne ebben a helyzetben. Mert pontosan tisztában vagyok azzal, hogy abba a politikai és gazdasági maffiacsaládba, amelynek ön is a tagja lett, egy bizonyos szint fölött csak belépni lehet, de kilépni már nem. Nem is mondom ön felett ítéletet, mint azt néhány ellenzéki képviselőtársam tette, meg fogja ezt majd tenni az evilági vagy a túlvilági törvényszék, én csak annyit kérek öntől, hogy amikor ez az egész vita lezajlik, és megint nyer egyévnnyi levegővételt, és hazamegy és elgondolkodik, akkor jusson eszébe, és tegye fel magának azt a kérdést, és válaszoljon erre a kérdésre, ne nekem, hanem elsősorban önmagának: megérte? Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzék sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatni szeretném képviselőtársaimat, hogy az ügyészség 2018. évi tevékenységéről szóló beszámolót vitatjuk, és nem erkölcsi kioktatást tartunk, úgyhogy arra kérek minden felszólalót, hogy lehetőleg arról beszéljen, ami a napi-rendi pont. Köszönöm szépen.

Következő felszólaló Stummer János. Parancsoljon, képviselő úr!

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Főügyész Úr! Hát, hadd kezdjem azzal ezt a felszólalást, azzal a vallomással, hogy engem nem különösképpen hoz lázba az, hogy meg fog-e sértődni rám avagy sem azokért a mondatokért, amik a következő percekben el fognak itt hangzani ebben a teremben. És az sem különösképpen érdekel, hogy az igazság kimondásáért nekem személyesen milyen következményeket kell majd elviselnem és vállalnom. És hogy miért gondolom ezt? Azért, mert hiszem és vallom, hogy nekünk országgyűlési képviselőknek az a legszentebb és legfontosabb kötelességünk, hogy ha a hatalom csatlósai itt vannak előttünk ebben a teremben, akkor elmondjuk nekik azt az ítéletet, amelyet sok százezer és több

millió magyar ember gondol. Többek között és most jelen esetben az ön működéséről is, főügyész úr.

(15.00)

A következő percekben nem fogom a 2018. évi ügyészi beszámolót részleteibe menően értékelni, csupán egy általános ítéletet, egy véleményt szeretnék elmondani ezzel a beszámolóval kapcsolatban, amivel kapcsolatban biztos vagyok benne, hogy ez nemcsak az én személyes véleményem, hanem sok más, sok tízezer, sok százezer magyar emberé. Ezek az emberek azt gondolják, tisztelt főügyész úr, hogy a 2018. évben és a környező években ön nem az igazság szolgálatában, hanem Orbán Viktor miniszterelnök személyes szolgálatában állt. Azt is gondolják ezek az emberek, hogy ha a miniszterelnökön túl van még ember ebben az országban, akit elsőrendű felelősség terhel mindazért a tíz évért, ami most már itt van mögöttünk, akkor az ön. És hogy miért? Azért, főügyész úr, mert ön a 2018-as és a környező években nem azt a munkát végezte, amit ebben a hivatalban el kellett volna hogy végezzen.

Magának ebben a hivatalban 2018-ban és a környező években is az lett volna a dolga, hogy a bűnöst minden körülménytől függetlenül, függetlenül a vagyoni helyzetétől, függetlenül a társadalmi státuszától, függetlenül a politikai kapcsolataitól, ha bűnös, akkor ítéljék el, ha pedig ártatlanul szenved és ártatlanul hurcolják meg, akkor kapjon elégtételt, de ön nem ezt tette, nem ezzel foglalkozott. Magának legfőbb ügyészként az igazságot kellett volna szolgálnia és védelmeznie, nem pedig a miniszterelnök családját és üzlettársait.

Nem lesz egy hosszú vádbeszéd, amit most mondani fogok. Én nem fogom itt napestig felsorolni azokat a mocskos ügyeket az utóbbi évekből, megtették ezt már ellenzéki képviselőtársaim előttem, amelyeket ön 2018-ban és a környező években főügyészként elsikált a hatalom szolgálatában. Én egy fontos dolgot szeretnék önnek mondani, főügyész úr, és jól jegyezze meg, kérem, mert csak egyszer fogom elmondani. Az a helyzet, hogy a maguk aranykorának vége van. Vegyék tudomásul! Ezekben a hetekben ér véget egyszer és mindenkorra. A következő években nem lehet már azt megtenni Magyarországgal, amit 2010 óta megtettek, amikor a tömegek még a pénzüknél voltak. Nem tudják majd azt megcsinálni a következő hónapokban és években, hogy így-úgy, sundám-bundám, csöndben, olyan szépen magyarosan elkenik, eltussolják, elvakarják ezeket a mocskos sztorikat, elvakarják azt a tízéves eszement és szégyentelen rablóhadjáratot, amit önök egy szervezett bűnbandaként folytattak ebben az országban 2010-től kezdődően.

Vége van ennek az időnek, mert amikor majd a nép észreveszi, hogy ez a gazdasági világválság, ami itt kopogtat, nyomorba taszítja őt, nagyon sok embert, a családjukat, a barátait, a rokonaikat, az ismerőseiket, a falvaikat, a városaikat és mindent, amit maguk körül valóságként ismernek, és közben azt látják majd

a tévében, és azt látják majd az interneten, hogy a haverok meg csak híznak, hogy csörögnek a tízmilliárdok továbbra is, mintha nem lenne holnap, akkor ezek az emberek meg fogják unni, és kiegyenesítik a kaszákat.

Ez fog történni, főügyész úr. És akkor vége lesz ennek az aranykornak, de vigyázzon, vigyázzon, mert a balhét eddig is magával vitették el. A haverok majd akkor is lopni akarnak, a milliárdok majd akkor is csörögni fognak, a paravánt majd akkor is tartani kell valakinek, és a balhét majd akkor is el kell vinnie valakinek. Ön lesz az, főügyész úr?

Az előttem szólók nem mondták ki, hát, én ki mondom: még most mondjon le, még most szedje a sátorfáját, még most próbáljon meg elbújni az elől, ami most következik, mert inkább előbb, mint utóbb, de a népharag önre is le fog sújtani. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Önnek is csak azt tudom mondani, hogy a vita az ügyészség 2018. évi tevékenységéről és nem másról folyt. Most egy felszólalási kör végére értünk. Most van lehetőség kétperces felszólalásra. Szél Bernadett képviselő asszony kért szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Boldog István vádiratában szerepel egy kitétel, hogy jogszabály-módosítást ért el azért, hogy a büntetést csökkentse. Szeretném kérdezni, hogy melyik jogszabály volt ez.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a kétperces felszólalások között felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Akkor a következő köri normál felszólalásokra térünk át. Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ellenzéki képviselőtársaim megkönnyítették a dolgomat a tekintetben, hogy ami a politikai szférára tartozik, és vádként felhozható a legfőbb ügyész úr ellen, azt ők megtették. Én közgazdászként, gazdasági ember lévén viszont muszáj, hogy szembe-sítsem azzal, amivel kapcsolatban lépnie kellett volna, és mégsem lépett.

A 2018-as, de egyébként majd a '19. év tárgyalásakor is muszáj beszélnünk arról, ami a közbeszerzések piacán zajlik Magyarországon, már csak azért is, mert miniszterek, fideszes potentátók most a napokban is nyilatkoztak erről a kérdéssről, és meglepő volt számomra, amikor Gulyás Gergely elmondta azt, hogy az informatikai és az egészségügyi beszerzések körében rájöttek arra, hogy baromi magas az egyszeresreplős közbeszerzési eljárások száma.

Érti, legfőbb ügyész úr? Tíz év után az országunk vezetői rájönnek arra, hogy piaci anomáliák vannak,

és valakik feltételezhető módon indokolatlanul nyereszkednek. De nem kívánok inkorrekt lenni, beszéljenek a számok, és ebből kiderül, hogy hol lenne a beavatkozási kényszer, amit el tetszettek mulasztani.

Bajkai képviselőtársammal egyébként szerintem termékeny vitát folytattunk egy vagy másfél évvel ez előtt közbeszerzési téren. Ő azzal igyekezett engem megnyugtatni, hogy a korábbihoz képest az egyszerűsített közbeszerzések aránya némiképpen csökkent. Ha ez így van, akkor nem mondom azt, hogy megnyugtat, de mindenképp üdvözlöm a tendenciát. Ugyanakkor azért, mert 2010 előtt brutálisan felpörgött az egyszerűsített közbeszerzések arányát, és most csak nagyon-nagyon felpörgött, de még mindig egészségtelenül magas, engedje meg nekem, hogy ne aludjak nyugodtan ettől a kérdéstől, hiszen azt látjuk, hogy eközben a nagy értékű közbeszerzések száma tekintetében az egyszerűsítők aránya még mindig nem csökkent az egynegyed alá.

Brutális értékekről beszélünk. A tavalyi évben 3430 milliárd forintot, nem mondom azt, hogy vitt el a közbeszerzések piaca, de ekkora összeg ment keresztül ezen a rendszeren. Ebben a rendszerben egy vacak kis 1 százalékos hatékonyságvesztés is több tíz milliárd forintot jelent, amely a magyar emberek feltételezhető forrásaiból kevésbé hasznosul, vagy ha rosszhiszeműek vagyunk, vagy csak realisták, akkor korrupciós csatornákon keresztül eltűnik. A magyar GDP 7,5 százalékaról van szó. Ha megnézzük azt, hogy magyar cégek, társaságok mennyit termelnek meg évente, akkor még többről, mert a GDP-n belül sajnálatos módon a magyar mkkv-szektor aránya azért nem olyan combos még, mint lehetne.

De azt is látjuk, hogy csak a 2018-as év tekintetében 8811 sikeres eljárásról beszélünk, és itt még a kormányzati, egyébként szerintem kicsit statisztikát torzító bevallások szerint is jóval 16 százalék fölött volt az egyszerűsítők aránya összességében. Itt alakult ki egy kis polémia, mert az Európai Bizottság a nagy értékű közbeszerzéseket vizsgálta, ahol viszont azt találta, hogy a nagy értékűek tekintetében 26 százalékra tehető azon közbeszerzések aránya, amelyeknél az egy szereplő vagy egyéb gyanús körülmények folytán feltételezhető az, hogy vagy nettó korrupciós csatornákon keresztül folyik el a közpénz, vagy pedig olyan visszaélések történnek, amelyek kapcsán önnek minimum kivizsgálási, fellépési felelőssége lenne. Mindez pedig nem történt meg.

(15.10)

Egészen vicces, hogy az önök egyik házi lapja, emlékeim szerint a Magyar Hírlap volt az, amely még a beismerő vallomást is megtette, mert elmondta, hogy igaz ugyan, hogy a nagy értékű közbeszerzések tekintetében jóval 20 százalék fölötti ez az arány, amit kifogásolni lehet, de ha ők beleszámolják a kicsiket is és minden mást, ami rendben van, akkor ezeknek az aránya csökken.

A helyzet az, amiről most itt beszélünk kell, hogy évente jóval több mint 3000 milliárd forint olyan csatornákon keresztül folyik át, amelyek európai viszonylatban is korrupciós mechanizmusok kapcsán legalábbis gyanúsak, homályosak, és ezzel kapcsolatban az utóbbi tíz évben Magyarország Kormány nemhogy nem tette meg a szükséges lépéseket, de feltételezhető módon egyes oligarchái, jó ismerősei hasznélvezői is ennek a rendszernek. Éppen ezért kérdezem legfőbb ügyész urat, hogy fenntarthatónak tartja-e ezt az állapotot, egyáltalán a piacgazdasággal összevethetőnek tartja-e, hiszen látjuk, hogy ezen eljárások során nagyjából 50 százalék építési beruházás, olyan típusú építési beruházás, amelyet mondjuk, a tegnapi vitán tárgyalt ingatlanfejlesztők folytatnak, akiknek az érdekében önöknek volt idejük a járványügyi veszélyhelyzet kellős közepén betervezni egy törvényjavaslatot, amely megkönnyíti az Eximbankon keresztül az ő beruházásaikat.

Korábban is volt ilyen, elmondtam, az én mikro-környezetemben, Óbudán, nagyon helyesen a Római-parton változtatási tilalom volt elrendelve. Maximálisan támogattam ezt. Aztán valakik jöttek, lobbiztak, feloldották ezt a tilalmat. Érdekes módon egy kormányközeli vállalkozó elkezdett lakóparkot felhúzni a Római-part közepén. Majd egy hónappal később újra elrendelték a változtatási tilalmat, és ott senki más nem tudott beruházásba kezdeni, még egyszer mondom, szerencsére. Legfőbb ügyész úr, ezek a mai Magyarországon történnek. A bejelentések, a feljelentések megtörténnek, eljárások kellene hogy induljanak, és néha el is indulnak, aztán hamvába hálnak, de nem mondhatja azt, hogy ezek nem történnek meg a mai Magyarországon.

Azt látom, hogy az érintett beruházások 50 százaléka építési. És mit nyilatkozik Gulyás Gergely? Azt, hogy főleg az egészségügyi beszerzések tekintetében még mindig durván, irritálóan magasnak tartja az egyszemélyes, egyindulós közbeszerzések arányát. Hát, én is! De erre most tetszettek rájönni, tíz év után, egy járványügyi veszélyhelyzet közepén? A kérdésem tehát egyértelmű: mindezt vállalhatónak tartja-e, nyugodtan alszik-e ilyen gazdasági folyamatok ismerete közepette? Hiszen ha csak 10 százalékra tesszük a korrupciós csatornákon elfolyó pénzüsszegek arányát ebben a rendszerben, az is 300 milliárdos nagyságrend, és higgye el, nem mindenki annyira jóhiszemű, mint én, ebben a kérdéskörben.

Az egészen biztos, hogy bár elévülhetnek bizonyos ügyek, és gondolhatják önök azt, hogy ha eltelik a megfelelő idő, akkor mentesülnek mindenféle következmény alól azok is, akik egyébként ki kellett volna hogy vizsgálják ezeket, de egy bizonyos irritáló tömeg fölött egyáltalán nem biztos, hogy a népharagtól meg lehet védeni a búra alatt lévőket. Én ezt kívánom megelőzni, és még mindig van bennem egy kis csalfa, vak remény, egy nagyon halvány, hogy a tisztesség azért ezen rendszeren keresztül is utat tud törni magának. Nem azért, mert a 30 éve regnáló döntéshozók így akarják, hanem mert a globalizált világban

az átláthatóságot talán könnyebb elérnünk, és bizonyos típusú információt könnyebb megszerezni.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, tehát nem vállalható, nem tartható az, hogy ezermilliárdok vannak veszélyben éves szinten, minden egyes évben, magyar vállalkozók élete, jövedelme van veszélyben, és eközben elmondható az, hogy akinek a dolga lenne ezzel kapcsolatban fellépni, az nem feltétlen, nem minden esetben teszi a dolgát. És ha nem akarok még rosszhiszeműbb lenni, akkor ezt a mondatot itt befejezem, és megadom a lehetőséget a válaszadásra, a reagálásra. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra Bajkai István képviselő úr következik, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy ezt az előbb elnök úr némi figyelmeztető jelleggel is elmondta és kiemelte, hogy most, ezen napirendi pont kapcsán az ügyészség 2018. évének, az arról szóló beszámolójának a vitája folyik. Ezt azért mondta, joggal, az elnök úr, mert én úgy éreztem, és azt jegyzeteltem a saját magam számára, kicsit hasonlatosan egyébként, az OBH 2018. évére vonatkozó beszámolójánál is kitűnt számomra, hogy miközben - onnan veszem az idézetet - az OBH-t, az OBH munkáját egyébként egyetlen pontban se tudták cáfolni, hogy ne lett volna jó, hasonlóképpen az ügyészség munkájának egyetlen pontját sem, amely a beszámolóban szerepel, nem tudták cáfolni, de valójában, aki önnek vagy önöknek nem tetszik, az OBH korábbi elnökével kapcsolatban is kifejtették a véleményüket, most, ennél a napirendi pontnál, a legfőbb ügyész személyével kapcsolatban is kifejtették, erre fókuszálnak. Ez viszont nem hozható semmilyen módon összefüggésbe, és szerintem nagyon félrevezető vitára is ad lehetőséget, hogy egyfajta erkölcsi értékeit valamilyen magasabb szempontból, vagy magasabb lovon ülve - hogy népszerűbb kifejezést használjunk -, vagy egészen erkölcsi magaslaton ülve másokról ítéleteket mondjanak. Majd mindjárt ki is térek, hogy mit szeretnék majd visszautasítani.

Azonban kezdetként vagy néhány félmondat erejéig engedjék meg azt is, és tulajdonképpen ezzel szeretnék a parlamenti viták stílusára is némiképpen utalni, hogy az előbb elhangzott felszólalások kapcsán Szél Bernadett képviselő asszony is és Bósz Anett képviselő asszony is tulajdonképpen a magyar nyelv mélységeit is kihasználták, amikor ebben a vitában elmulasztották a legfőbb ügyész tisztségét elmondani. Azért van ennek jelentősége, mert a parlamenti kultúrában, de a kommunikációs kultúrában, a magyar jogi kultúrában, amikor valakit a tisztségénél fogva megilleti a megszólítás, vagy a nevével együtt legfőbb ügyész úr, vagy legfőbb ügyész úr. *(Bósz Anett és dr. Szél Bernadett közbeszól.)* Ezt csak azért mondom

önnek, még mielőtt a lényegére térnék, hogy ez is hozzátartozik a kultúrához, a kulturáltsághoz és a parlamenti viták stílusához. *(Bósz Anett közbeszól. - Dr. Szél Bernadett: Majd ha úgy viselkedik, ahogy egy legfőbb ügyésztől az elvárható! - Az elnök csenget.)* A „Polt úr” kifejezést használták, ha esetleg nem emlékeznének. Mindenekelőtt... *(Bósz Anett és dr. Szél Bernadett folyamatosan közbeszól.)*

ELNÖK: Képviselő asszonyok, ha megnyomják a gombot, kétperces felszólalásra fogok majd időt adni, viszont ennek a magánbeszélgetésnek itt nincs helye, ezt tessék tudomásul venni! Ne akarják, hogy most itt elkezdjek a házszabály előírásainak megfelelő fegyelmezési eljárásokat folytatni! Parancsoljon, képviselő úr, folytassa!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, házelnök úr. Mindenekelőtt szeretnék egy hasonlattal élni. Valahogy úgy tűnt számomra az ellenzéki képviselők felszólalásaiból, hogy ők rendelkeznek minden tudással, minden tudás birtokában vannak, és ebből következően minden más következtetést le is vonnak. Miért mondom ezt? Ha önöknek kellene egy büntetőeljárást felépíteni vagy egy büntetőeljárást jogalkalmazóként megalkotni, akkor valószínűleg önöknél a sorrend úgy nézne ki ebből a magaslati szempontból, ahol önök ülnek, vagy ahova képzeletben képzelik magukat, hogy először megírjuk az ítéletet, utána megírjuk a vádiratot, majd utána lefolytatjuk a nyomozati eljárást, majd megírjuk a nyomozati eljárás legfontosabb iratait, majd megírjuk a feljelentést a legvégén. Valószínűleg önöknél, ahogy most a beszédekből hallottam, ez a sorrend. Önöknél van egy kész ítélet, van egy kész következtetés, és minden ehhez igazítanak. A következtetésük, pontosan a kiindulási pontjuk az, hogy önök tudják az igazságot, minden tudás birtokában vannak, s ehhez képest mindenki más rossz vagy rosszabb információkkal rendelkezik vagy rosszul teszi a dolgát.

Ezt azért is szeretném mondani, mert a központi eleme az önök felszólalásainak, már amennyiben van kapcsolódása a 2018. évi beszámolóhoz, akkor az valójában az, hogy az önök szerint állított vagy vélt korrupciós bűncselekmények mindegyikét nem derítette fel a Legfőbb Ügyészség. Az elhangzott a beszámolóban, hogy milyen emelkedést mutatott a felderítés hatékonysága. Azt gondolom, erről elismeréssel kell szólnunk. Tehát ez azt jelenti, hogy a legfőbb ügyész úr beszámolójában szereplő ügyészség a munkáját végezte. Miért fontos ezt elmondani? Azért fontos, mert amikor arról szólnak, hogy önök felhoztak különböző eseteket - ezt jogi tanulmányaink során mindannyian tudjuk -, mindegyik esetnek megvan a maga tényállása és mindegyiknek megvan a maga jogi értékelése. Ha újsághírből szeretne valaki egy jogi eljárást felépíteni, azt rendkívül megalapozatlannak gondoljuk jogi szempontból. Ha valaki valamit állít, de nincsen rá bizonyítéka, de úgy gondolja, hogy neki igaza van, ez

egy büntetőeljárás lefolytatása és eredményessége szempontjából megint megkérdőjelezhető.

Szerintem az jelenti a jogállamiságot, az jelenti a büntetőeljárás szabályos lefolytatását, amikor az arra jogosult szervek, a nyomozati szervek meggyőződnek arról, megpróbálják felderíteni teljes mértékében a tényállást, kialakítani a tényállási szempontokat, és az alapján levonják a jogi következtetéseket. Ma itt, ebben a vitában, a felszólalásokban újsághíreket, értesüléseket, vélekedéseket hallottam, bizonyítékokat, ellenérveket, ilyesmit nem, és mégiscsak azt kell hogy mondjam, hogy bármifajta felszólalás vagy bármifajta értékelés, különösen olyan érzékeny ügyben, hogy hol emel az ügyészség vádat és hol nem, annak nagyon megalapozottnak kell lennie.

(15.20)

Az ügyészségnek valamennyi szempontot, ez így szerepel a jogszabályban, a büntetőeljárás kódexben, valamennyi tényállási elemet fel kell deríteni, ami a bűnösség megállapításának irányába hat és abba az irányba is, ami megállapítja, hogy nem történt bűncselekmény, vagy nem az követte el, akit gyanúsítottként esetleg be lehetne vonni az eljárásba. Azt gondolom, hogy ezt az alaposságot és ezt a részletességet lehet számonkérni, az önök esetében pedig - bocsánat, egyszerű és általánosító kifejezéseket tudok én is használni, de csupa ilyet hallottunk ma - vádaskodások hangoztak el, ha önöknek valamilyen ügyben, önöknek nem tetsző ügyben nem az történt, amit szerettek volna.

Éppen ez jelzi az ügyészség függetlenségét, hogy nem a feljelentésnek tesznek eleget, mert az ügyészség nem szolgai végrehajtója egy feljelentésnek, hanem egy önálló független hatóság, amely értékeli, értékeli, hogy van-e gyanú, a gyanú megalapozott-e, ha elindul az eljárás, bizonyítható-e bűncselekmény bekövetkezése és megtalálható-e a felelős; többek között, de most nem mennék jobban bele a büntetőeljárás tudományába. Az az összefoglaló véleményem a mai felszólalásokról, hogy ezek valójában megérzések, vádaskodások és különböző, inkább rosszindulatú sajtóhírek sajátos feltalálása (*sic!*) volt.

Ezzel együtt azt kell mondanom, hogy amikor korrupciós indextről vagy a korrupció nagyságáról van szó, akkor megint - ez több alkalommal elhangzott, az Igazságügyi bizottság ülésén is kellő mélységben megvitattuk -, különbséget kell tenni a korrupciós érzet és a korrupció nagysága között. Nekem ne mondja senki azt, hogy mondjuk, Botswana-ban ugyanolyan fogalmakkal élnek, ha egyáltalán létezik a korrupciónak európai értelmezése, mint mondjuk, Dániában, Magyarországon vagy Finnországban. Különösképpen vitatható az, hogy egy civil szervezetre hivatkozik valaki - amelyet egyébként nem ellenőriz senki, hogy mennyire pontosak az adatai, mennyire valóságosak, mennyire elfogultak, egyáltalán milyen tudományos igényűek, senki nem ellenőrzi -, tehát erre hivatkozva

egy összefoglaló ítéletként azt mondja, hogy ha az Amnesty International ezt mondja, akkor ez így van.

Szerintem minden józan emberi gondolkodásnak alapja az, hogy kételkedéseket fogalmaz meg, mint ahogy önök is kételyeket fogalmaztak meg adott esetben a Legfőbb Ügyészség vagy az ügyészség tevékenységével kapcsolatban. Szerintem, ezt szeretném önöknek javasolni, tegyenek ugyanígy a saját hírforrásaikkal kapcsolatban is, mert ez az igaz értékelés, és itt van egy országgyűlési képviselőnek a felelőssége, hogy mit mond, milyen hangsúllyal mondja, és azt miért mondja.

Ebben az ügyben csak csatlakozni tudok azon képviselőtársaim véleményéhez, hogy akkor tisztességes, ha az ember minden irányban tisztességes és minden irányban elfogulatlan. Ahogy önök elvárják például - most nem az ügyészségre utalok - a bírák kapcsán a teljes elfogulatlanságot, én is ezt kérem önöktől, hogy amikor az igazságot kutatják, hasonló alapossággal, hasonló kritikával nézzék meg a saját forrásaikat és a saját úgymond hírszerzőiket.

Néhány mondat talán az állítások kapcsán és általában azzal kapcsolatban, amit önök megfogalmaztak. A végén elhangzott a közpénzek felhasználása. Csak egy adatot szeretnék, pontosabban egy részt szeretnék önöknek elmondani. Nem vagyok benne biztos, hogy minden ez irányú tanulmányt ismernek, hogy hogyan költik el a közpénzt a világban vagy az Európai Unióban, azonban egyet tudniuk kell, mert ez viszont egy ténykérdés, hogy Magyarországon az egyik legátláthatóbb a közpénzek elköltése. Nézzék meg, hogy az elektronikus közbeszerzési rendszerünk adataiban hogyan lehet adatokhoz hozzájutni, hogyan nyilvános, hogyan lehet egy gombnyomással meg tudni, hogy ki mikor, hogy, milyen körülmények között nyert, milyen ajánlatot adott. Próbálják ezt megtenni, mondjuk, Franciaországban! - csak példaként mondom, ha szeretik a közbeszerzéseket tanulmányozni. A magyar közbeszerzési rendszer az egyik legátláthatóbb, ezért is tudnak olyan sok adatot elmondani, nagyon helyesen, joguk van hozzá; mindannyiunknak jogunk van hozzá.

A felszólalásom végén, melynek az elején is szerettem volna hangsúlyozni, hogy valójában nem az ügyészség 2018-as beszámolójára vonatkoztak az önök felszólalásai, hanem egy vádaskodóhalmaznak lehet ezt tekinteni (*Z. Kárpát Dániel: A ti minisztereket idéztem! Mi ebben a vádaskodás?*), mindazonáltal szeretném visszautasítani a parlamentarizmus jegyében is, hogy a legfőbb ügyész urat személyében is fenyegették, általában fenyegették. Általában fenyegetnek tulajdonképpen mindenkit, aki nem az önök oldalán áll. Megmondom őszintén, szokatlanul tartom, hogy a magyar törvényhozás szent helyén azt kell hallani, azt kell látni, hogy valakit börtönbüntetéssel fenyegetnek, az élete ellehetetlenítésével és olyan következményekkel, mint mondjuk, a népharag előtörése. Itt van például egy képviselőnek a felelőssége, hogy mit mond, azt hogyan mondja, és milyen alapon mondja el.

Még egy rövid megjegyzés, bár tudom, hogy ez tényállási elemet nem tartalmaz semmilyen újdonságból. Függ attól egy eljárás, amennyiben nem köz tudomású, vagy nem hivatalból értesül róla, vagy nem értesül köz tudomású tényként az ügyészség, a feljelentéseknek is függvénye az, hogy milyen eljárások indulnak. Miután a korrupciós bűncselekményekre helyezték a mondanivalójuknak a központi elemét, erre helyezték a hangsúlyt, hozzá kell tennem azt is, hogy nyilvánvalóan a korrupciós bűncselekmények egyik legfontosabb jellemzője, hogy a legnehezebben kideríthetők. Ehhez kellene adott esetben adatok, feljelentések és ehhez szükséges egy erős nyomozati munka is. Ezt azért mondom önöknek, mert ha emelkedett, márpedig a feljelentések száma tudomásom szerint ebben a vonatkozásban nem emelkedett, de emelkedett a korrupciós bűncselekményekben indult eljárások száma, az azt jelenti, hogy az ügyészség egyre hatékonyabban végzi ezt a munkát, és nagy lelkiismerettel tárja fel az egyes korrupciós eseteket. Érdemes egyébként azt is összehasonlítani, ha ez önöket különösképpen érdekli, hogy hogyan alakulnak ezek a feljelentések és a vádhatékonyság, illetve a korrupciós bűncselekmények arányai, egymáshoz való viszonya közép-európai térségünkben vagy az Európai Unióban.

Elhangzott még Gyüre Csaba képviselőtársam részéről is egy eset, a rongálás, illetve a véleménynyilvánítás szabadságának az elhatárolása. Nyilvánvalóan az egyedi ügyet ismét nem ismerjük, tehát megint egy olyan esetről lenne szó, ha egy tankörben ülnék ismét az egyetemen egy csoportban, amelyben minden egyes tényállási elemet ismerni kell ahhoz, hogy jogi következtetést vonjunk le. Hasonlóképpen, ahogy Szél Bernadett képviselőtársunk is elmondta: ugyanahhoz a tényálláshoz tartozóan lehet csak azonos véleményt kialakítani, egy másik tényállás másik jogi megítélés alá eshet. Ezért van az, hogy például a Gyüre Csaba képviselőtársunk mögött ülő Stummer János, amikor éppen 1848-ra emlékeztem március 15-én, éppen az én plakátjaimat tépkedte, hogy lásák, hogy ezt ő teszi. Az például szerintem véleménynyilvánításnak minősült, nem a plakátelem volt a fontos ott, hanem az, hogy éreztesse a hallgatósággal is az 1848. március 15-ére emlékező közösséggel, hogy nem ért egyet a beszédemmel, bár nem tudom, melyik része nem tetszett neki.

Ezért mondom, hogy az elhatárolás és a tényállás ismerete fontos minden egyes jogi megítéléshez. Ezért van jelentősége annak, hogy nem általában kell a bűnnel szemben beszédet mondani, hanem minden egyes bűncselekménnyel, általában a bűnözéssel és a bűnnel szemben fellépő hatóságokat minden egyes tényállás helyes megítélésére és a bűn üldözésére kell sarkallnunk.

Azt gondolom, hogy jó lelkiismerettel mondhatjuk, hogy az ügyészség 2018. évre vonatkozó beszámolója jól jelzi, hogy a magyar ügyészség az egyik leg hatékonyabb szervezetként végzi a munkáját Európában és világszerte.

Köszönjük még egyszer a munkájukat, és visszatartom a fenyegetéseket. Köszönöm szépen. (Dr. Vejkey Imre tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most következnek a kétperces felszólalások. Elsőnek Bósz Anett képviselő asszony kért szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bajkai István legutóbbi kijelentésére szeretnék reagálni, amelyben valótlan-ságot állított rólam. Ugyanis azt kérte számon rajtam, hogy nem szólítottam meg méltóképpen a legfőbb ügyész urat. Ha visszahallgatja a felszólalásomat, többször tisztelt legfőbb ügyész úrnak szólítottam. Igen, valóban szólítottam egyszer a nevén is, de azt gondolom, hogy ez talán nem bűn.

Önnel ellentétben én ebbe a Házba azért jöttem, hogy az igazat mondjam, tisztelt képviselőtársam. Tudom, hogy a kormánypárti padosorokban dívik egyébként az a típusú lejárato hadjárat, amiben ha valaki igazat állít, akkor megpróbálják úgy beállítani őt, mintha ő maga tiszteletlen lenne, nem lenne normális, nem tudná fékezni az indulatait. Erre remek példa a mai napon az ön egyik párttársa, T. Mészáros András rólam tett Facebook-bejegyzése, amihez ezúton is gratulálok.

Azt gondolom, képviselő úr, hogy az én esetemben egészen biztosan nem fognak ezek a politikai provokációk célt érni. Ezt szeretném önnek mondani. Határozottan felhívom a figyelmét arra, hogy az imént ön rólam hazudott. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Viszont én is kénytelen vagyok önnek felhívni a figyelmét arra, hogy ön olyat állított a felszólalásának elején - az „én önnel ellentétben azért vagyok itt” kezdetű mondatára gondolok, a folytatást nem mondom -, ami sérti a képviselőt. Úgyhogy azt gondolom, ezért vagy bocsánatot kell kérnie, vagy el kell gondolkodnia ezen.

Folytatom a kétperces felszólalásokra való lehetőség adását. Szél Bernadett képviselő asszony következik.

(15:30)

DR. SZÉL BERNADETT (független): Szóval, mielőtt paródiába, tényleg nem találok már jelzőket, fuladna az egész magyar Országgyűlés, szeretném itt hangsúlyozni, hogy politikai viták vannak. Én nagyon sajnálom, hogy a fideszes meg a KDNP-s képviselőknek ilyen érzékeny a lelke, és nem tudják feldolgozni két ellenzéki képviselő asszonynak a támadását, de akkor egy dolgot tudok mondani: válaszoljanak a kérdésekre. Vagy húsz kérdést feltettem Polt Péternek, és hozzáteszem, hogy Bajkai úr meg nincsen abban a helyzetben, hogy nekem itt udvariasságot tanítson.

Korrupciótól bűzlik az egész Fidesz meg az egész KDNP, és ez az ember, aki itt van, felel többek között azért, hogy ezt gond nélkül csinálhatják, börtönbe kerülés nélkül olyan emberek, akikre régen az igazságszolgáltatás le kellett volna hogy sújtson. Ő az, aki tartja ezek fölött az emberek fölött a tetőt, hogy ne tudjon rájuk hullani az, aminek már rég rájuk kellett volna hullani.

Tisztelt Uram! Képviselőtársam! Engem ne tanítson ilyen élethelyzetben arra, hogy én hogyan beszéljek és kicsodával! Azért, mert önök lopnak, a magyar egészségügy, az oktatás tönkremegy, emberek éheznek, emberek mennek szét, szociális támogatások nincsenek, plusz a világjárvány - és ön komolyan azzal szórakozik, hogy én hogyan szólítom meg a Polt Pétert? Hát, ne vicceljünk már egymással! Legyen kedves, mérsékelje magát, ez itt egy politikai vita, amiben vagyunk, ön nincs abban a helyzetben, hogy engem oktasson, nincs abban a helyzetben, hogy engem iskolázzon, és egyáltalán nincs olyan helyzetben, hogy rajtam bármit is számonkérjen az én elővégzettségemmel, oktatásommal és az én viselkedésemmel kapcsolatban. Ha valakinek problémája van velem, az a levezető elnök lehet, aki jelezheti Kövér Lászlónak, aki nyilván előszeretettel fog engem megbüntetni bármiért, ami éppen eszébe jut, ahogy teszi ezt most már, nem tudom, nyolc éve.

De legyenek kedvesek, politikai vitában politikai tényekre szorítkozzanak, válaszoljanak a kérdésekre, és ne érzékenykedjenek! Azért szerintem nem annyira gyenge lelkű emberek önök, hogy megijedjenek attól, ha feltesznek önöknek kérdéseket. Vagy igen?

ELNÖK: Képviselő Asszony! Ön is két frakciót vádolt meg egyetemlegesen, ezen is gondolkozzon el! *(Dr. Szél Bernadett: Inkább ők gondolkozzanak el!)*

Bencsik János képviselő úrnak adok szót. Nincs tovább vita, képviselő asszony!

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Én is Bajkai képviselőtársamra szeretnék reagálni. Tudom, hogy sem Bósz Anett, sem Szél Bernadett képviselőtársam nem szorul rá a védelmemre, mert meg tudják ők védeni saját magukat, de azt gondolom, tényleg indokolatlan volt őket azzal vádolni, amit Bajkai képviselőtársam mondott, mert valóban kemény hangú felszólalásokat hallottunk, de azt gondolom, egyik sem lépte át azt a megengedett udvariassági határt, amit egy parlamenti, adott esetben heves, érzelmes vitában az ember megengedhet magának.

Ha megengedi, akkor a levezető elnök úrnak is szeretnék reagálni a kifogására, hogy az én felszólalásomban...

ELNÖK: Ne tegye! Ne tegye, mert azt csak ügyrendi felszólalás keretében teheti, különben meg kell vonjam öntől a szót.

BENCSIK JÁNOS (független): Értem. Akkor csak általánosságban szeretnék kitérni arra...

ELNÖK: Azt lehet.

BENCSIK JÁNOS (független): ...ha esetleg valakiben felmerült volna a kérdés, hogy miért nem a legfőbb ügyész úr éves beszámolójában foglaltakra reagáltam, hanem általában az ő tevékenységéről mondtam erkölcsi ítéletet vagy erkölcsi dörgedelmeket, hogy ennek az az oka, hogy úgy gondolom, minden köztisztviselés esetében, de különösen a legfőbb ügyész esetében az életpálya, az elvégzett munka nem választható szét magától az embertől. Én pontosan tisztában vagyok azzal, hogy ahhoz, hogy valaki egy ilyen magas közjogi méltóságig eljusson, mint a legfőbb ügyész, nagyon komoly szakmai és erkölcsi átvilágításon kell átesnie és eljutnia, de pontosan emiatt gondolnám azt, hogy önmagában valakinek a hitelességét teszi próbára az, ha megválasztása után nem annak a szellemében jár el, vagy nem annak a szellemében végzi a hivatalát, amire az az életpálya, amit korábban bejárt, egyébként predesztinálta volna.

Azt gondolom zárásként, hogy minden egyes esetben, amikor egy ilyen beszámolót hallgatunk, akkor nem lehet és nem is szabad szétválasztani a hivatalát betöltő személyt, az elvégzett munkát és a mögötte lévő szakmai és emberi életutat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő kétperces felszólaló Stummer János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Bajkai úrra, illetve az ő felszólalására szeretnék reagálni. Megidézte itt ezt a 2018. tavaszi március 15-ét. Akkor egy kicsit tegyük már tisztába, ha már ezt idehozta a Ház elé, hogy mi is történt azokban a napokban és azokban a hetekben! Hozzáteszem azért, van annak egy diszkrét bájja, amikor a főügyészi beszámolót követően az Orbán család ügyvédje oktat ki arról, hogy az Orbán család ügyészével kapcsolatban mi az, amit el lehet mondani ebben a Házban, meg mi az, amit nem.

Azért azt szeretném jelezni, csak a jegyzőkönyv kedvéért is, hogy amikor sor került arra, Bajkai úr, amit ön itt sérelmezett ebben a Házban, akkor arra azért került sor, mert az azt megelőző napokban tendenciózusan - ugye, mi egy választókerületben indultunk 2018-ban - ragasztották telibe az ellenzéki plakátokat és az én plakátjaimat is a maga plakátragasztói, amíg maga tartotta a beszédet a Klauzál téren, és ezért történt meg ennek a plakátnak a kapargatása.

És még egy történetet szeretnék önnel megosztani szintén 2018 tavaszáról, amire néhány héttel később került sor nem a Klauzál téren, hanem a Budaörsi úton, amikor védtük a Jobbik Magyarországért Mozgalom által kihelyezett plakátokat. Amikor a maguk plakátrongálói megérkeztek az óriásplakátok elé, és mi kérdőre vontuk őket, hogy mégis mit keresnek itt éjnek éjadján, és mit akarnak csinálni ezekkel a plakátokkal, akkor tudja, mi történt, képviselő úr?

Egy jelöletlen civil autóból fegyveres emberek ugrottak ki, és a helyi fürdőszobaszalon oldalához szegeztek bennünket, ránk fogták a fegyvert. Tudja, hogy mi történt azóta ebben az ügyben? Kérdezze meg ott maga mellett a főügyészt! A világon semmi! A világon semmi! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem Polt Péter legfőbb ügyész urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Polt Péter jelzésére:)* Igen, kíván válaszolni. Kérdezem, hogy a legfőbb ügyész úr is a helyéről válaszol a vitában vagy innen főntről. *(Dr. Polt Péter: Felmegyek.)* Megvárom, amíg főügyész úr feljön az emelvényre. *(Dr. Polt Péter felmegy az emelvényre. - Z. Kárpát Dániel: Ugyanazon a napon törték be a jobbikos...)* Parancsoljon, főügyész úr! 30 perc a főügyész úr rendelkezésére álló időkeret. Parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem vagyok könnyű helyzetben, mert a legfőbb ügyész nem politikai szereplő, hanem szakmai. Ezt az Alkotmánybíróság több ízben kimondta, hangsúlyozta, ezért nyilvánvaló, hogy az én felszólalásom itt és most szakmai keretek között kell hogy történjen. Ugyanakkor, ahogy erre Szél Bernadett képviselő asszony utalt, politikai vita folyik, és ennek a politikai vitának a keretében a szakmaiságnak igen nehéz a szerepe.

(15.40)

Engedjék meg, hogy talán a helyzet illusztrálására, ha már Bajkai képviselő úr is említette a parlamentarizmus jelentőségét, egy történetet mondjak el röviden. Ez pedig az 1940-es évek végének parlamentjéből való, az akkori koalíciós kormányzás végén, amikor a Kommunista Párt már igen erőteljes befolyást gyakorolt az ország életére, és valamennyi pozíciót megszerzett, de még látszatban demokrácia volt. Itt ebben a parlamentben vita folyt egy nagyon fontos mentelmi ügyben, amely érintette a jogállamiságot, és érintette az ország szuverenitását is. Az egyik kiscsorda képviselő hosszasan érvelt jogi érvekkel az álláspontja mellett, míg végül türelmét nem vesztette a másik oldal jeles képviselője, Marosán György, aki ugyanolyan egyenes és szókimondó volt, mint ahogy ezt néha ma is tapasztaljuk a mai parlamentben.

Közbeszölt, és zavarta a felszólalót, mire az elnök figyelmeztette, hogy Marosán úr, majd a későbbiekben lehetősége lesz arra, hogy a jogi érveit előadja, de Marosán György úgy válaszolt, hogy elnök úr, nekem nincsenek jogi érveim, nekem csak politikai érveim vannak, ezek azonban ütnek az önök érveit; és tényleg

ütötték. Én azt gondolom, azt remélem, és ez a meggyőződésem, hogy ebbe a korba nem fogunk visszatermi.

Elnézést ezért a rövid példabeszédért, de azt gondolom, ezzel talán megvilágítottam azt, hogy igen nehéz a politikát és a szakmát egymás mellett művelni, nekem tilos is, és nem is teszem ezt.

Ami a konkrét kérdéseket illeti, ennek megfelelően a politikai természetű kérdésekre nem kívánok reagálni, nem is tehetem meg. A fenyegetésekre sem kívánok reagálni; ez azokat minősíti, akik fenyegetőztek. A szakmai kérdések közül azokra kívánok reagálni, amelyek a 2018-as évre vonatkoztak, vagy pedig olyan általános jellegű elvi kérdéseket vetettek fel, amelyek egyébként a 2018-as beszámoló kapcsán is hasznosíthatók. Előrebocsátom azt, hogy még így is nagyon sok mindenre tudnék válaszolni, erre azonban az időkeret nem elegendő, úgyhogy a korábbi évek gyakorlatához hasonlóan most is azt tudom mondani, hogy azok a szakmai kérdések, amelyek itt elhangzottak és választ nem tudtam adni - nemcsak abból az okból, mert rövid az időkeret, hanem azért is, mert mondjuk, nem 2018-ra vonatkoztak -, írásban meg lesznek válaszolva, a jegyzőkönyv alapján minden ilyen kérdést ki fogunk gyűjteni, és meg fogjuk válaszolni.

Akkor nagyon röviden ebben a keretben és ennek megfelelően néhány szót szólnék. Vejkey képviselő úr hozzászólásához azt tenném hozzá, hogy valóban, a gyorsító intézkedéseknek változatlanul 2018-ban is rendkívül nagy jelentőséget tulajdonítottunk, és az vezetett minket, hogy a törvényesség mellett az időszerűség is javuljon. 2018 az egyik olyan év volt, amikor az időszerűség az egyik legjobb mutatója volt az ügyési szervezetnek.

Bajkai képviselő úr az új büntetőeljárás törvény céljairól beszélt, és röviden összefoglalta. Szeretném azt hangsúlyozni, hogy az új büntetőeljárás törvény az ügyészségre sokkal nagyobb terhet rakott, nagyobb munkaterhet és nagyobb felelősséget is, hiszen az ügyeknek egy jelentős részénél lehetőséget kapott az ügyészség, hogy az anyagi igazság mentén gyorsabban és a hosszadalmas bírósági eljárás nélkül is befejezhessék az ügyeket. Ez a procedúra elindult 2018-ban, és szeretném mondani - ennyit talán hozzátehetek -, hogy nagyon sikeres a folytatása is.

Egy dolgot mondott még Bajkai képviselő úr, amire szeretnék reagálni, mert ez a szóbeli kiegészítésben nem hangzott el, pedig én is nagy jelentőséget tulajdonítok neki, a fiatalok büntetőügyeiről van szó. Szeretném azt mondani - ez az írásbeli beszámolóban benne van -, hogy az ügyészségnek a jogpolitikai egyezően nem célja alapvetően a fiatalok megbüntetése, hanem megjavítása, és ehhez képest használja azokat az eszközöket, amelyek rendelkezésre állnak.

Gyüre Csaba képviselő úr, elég sok mindent mondott, ezek később visszaköszöttek más képviselők hozzászólásában is, van, amire ott fogok válaszolni, van, amire itt. Az egyik - és ez több helyen is

elhangzott - a korrupció és a korrupciós index. Sokadszor mondom, ismételten elmondom itt is, most is, hogy különbség van a korrupció büntetőjogi fogalma, a korrupció társadalmi megítélése és a korrupciós indexek között, vannak kapcsolódási pontok, de alapvető különbségek is. Amiről önök beszéltek, ezek a bizonyos korrupciós indexek, ezek általában úgynevezett percepciós indexek, tehát a korrupció érzetét közvetítik, ilyen a megközelítési módjuk, ilyen a metodológiájuk is.

Amiről mi beszélünk, és megjelent az írásbeli beszámolóban és az én szóbeli kiegészítésemben is, az más, az a bűncselekményekre vonatkozik, az kifejezetten a Btk.-ban található korrupciós bűncselekmények nyomozására és megítélésére vonatkozik.

És ebben nem állunk rosszul, én azt gondolom, hogy nemzetközi összehasonlításban sem állunk rosszul. Az egy más kérdés, és lehet vitatkozni azon, hogy vajon azok a korrupciós indexek, amelyek nem a bűncselekményi részt nézik - és most nem arról van szó, hogy nyomozunk vagy nem nyomozunk, hanem a bűncselekményekről, legyen ismertté vált korrupciós bűncselekmény vagy legyen látens korrupciós bűncselekmény, mindezekben, azt állítom, hogy nem állunk olyan rosszul.

Látom én is a korrupciós percepciós indexeket, ezen lehet vitatkozni, hogy jók, nem jók, előreléptünk vagy éppen hátrább kerültünk. Felhívom a figyelmet arra, hogy a módszertan tekintetében az Állami Számvevőszék sok kutatást végzett, és nagyon érdekes megállapításokat tett, érdemes lenne egyszer azzal is foglalkozni.

Egyebek iránt én említettem azt, hogy valóban, 2018-ban igen megnőtt a korrupciós cselekmények száma, de hozzátettem azt, hogy ennek nem az az oka, hogy a korrupció nőtt meg, hanem az az oka, hogy a felderítés hatékonysága nőtt meg, részben szervezeti változások miatt, amelyek például az ügyészségen történtek, külön részlegek foglalkoztak akkortól már a korrupciós cselekmények nyomozásával, részben pedig olyan módszerek miatt, amelyek a titkosszolgálati felderítés lehetőségét erősítették. Itt a szolgálatok szerepe rendkívül nagy.

Azt szeretném mondani, hogy a korrupciós ügyekben valamennyi, OLAF által tett feljelentést - ezt egyébként képviselő úr is említette - komolyan vesszük, és elindítjuk a nyomozásokat; még akkor is, és erről szó is volt egyes ügyek kapcsán, ha korábban volt abban nyomozás, akkor is elindítjuk, és akkor is megnézzük azokat a bizonyítékokat - a nyomozó hatóság nézi már, általában az ügyészség csak felülyeli ezeket az ügyeket, de mi rendeljük el a nyomozást -, ha már lezárt ügyről van szó. Tehát komolyan vesszük az OLAF-ot, annak ellenére, hogy az OLAF adminisztratív szabálytalanságokat vizsgál, míg a nyomozó hatóság és az ügyészség büntetőjogi szempontból nézi meg ezeket az ügyeket. És nem szabad ezt összekeverni, más az egyik és más a másik, büntetőügyekben sokkal szigorúbb feltételei vannak bármilyen elmarasztalásnak.

A pótmagánvádról is szólt Gyüre képviselő úr, hogy az nem töltheti be a szerepét, mert ott nincsen nyomozás. De igen, van nyomozás, lehet nyomozás, hiszen ha pótmagánváddal él valaki, és a bíróság ezt befogadja, hiszen a bíróság dönt arról, hogy befogadja, akkor a bíróság elrendelheti a nyomozást. El is rendeli, van erre példa. De azért azt hadd mondjam, mert ez nem hangzott el a szóbeli kiegészítésben, de valószínűleg, emlékezetem szerint erre az évre, 2018-ra vonatkozó írásbeli beszámolóban sincs benne, hogy a pótmagánvádaknak a váderedményessége pont fordítottan ellentétes az ügyészség váderedményességével: míg mi 98 százalékos váderedményességet érünk el, addig a pótmagánvádaknak a váderedményessége körülbelül 2 százalék körül van. Mit mutat ez? Az én szememben azt mutatja ez, hogy az ügyészség helyesen és jól döntött akkor, amikor egy ügyet megszüntetett és nem vitt a bíróság elé. Körülbelül 2 százalékban tévedett, ez ugyanannyi, mint amikor vádat emelt. Azt hiszem, hogy ennyi tévedés benne lehet a pakliban.

(15.50)

Egyebek iránt a panaszok tekintetében sok olyat mondott képviselő úr, ami a jogszabályokból következik. Ön is mondta, én is tudom, hogy ez nem az ügyészség asztala, hiszen jogalkalmazók vagyunk. De ha megnézi a joggyakorlatunkat, számos esetben történt meg az, hogy a feljelentő, hogyha ő nem volt érintett egyébként - sértettje az ügynek -, mégis panaszkodott, formálisan ezt nem tehette volna meg, akkor hivatalból az ügyészség felülvizsgálta a döntést, mert valamilyen problémája neki is adódott vele. Tehát ez is egy lehetőség.

A betöltetlen álláshelyekről is beszélt. Valóban voltak ilyenek; egyre kevesebb számban vannak ilyenek. Ennek oka az, hogy mi mindig posztra keresünk embereket, és posztra nevelünk ki embereket, és csak olyanokat, akik megfelelnek az adott posztra. Tehát csak azért, hogy teljes legyen a létszám, nem töltjük be az álláshelyeket, inkább a többiek egy kicsit többet dolgoznak, de a minőségen nem akarunk semmilyen módon változtatni.

Az ügyészségi nyomozás kapcsán tulajdonképpen meg is válaszolta képviselő úr azt, amit kérdezett. Azért csökkent a befejezésszám 2018-ban, mert valóban nagyon bonyolult és nehéz ügyekben nyomozott a Központi Nyomozó Főügyészség.

Itt is fölmerült a váderedményesség. Itt hadd mondjam, hogy persze, természetesen a váderedményességet különbözőképpen lehet látni. Eredményes egy vád, hogyha valamilyen módon az ügyben a bíróság elmarasztaló határozatot hoz, és ez a 98,1 százalék. De ha lehet, akkor most mondok egy másik számot. A bíróságok az ügyek 83,1 százalékában osztják teljesen az ügyészség álláspontját, tehát akkor az ügyészi indítványnak megfelelően dönt valamennyi fő- és járulékos kérdésben. Ez talán tartalmilag egy még jobb mutató.

Azt gondolom, hogy nincs ellentmondás a fellebbezések tekintetében. Ha megfelelően a számokat összehajlítjuk, akkor kijön az a mutató, amit képviselő úr mondott vagy kifogásolt, de ezt mi is meg fogjuk nézni.

A plakátrongálás több esetben elhangzott. Valóban úgy van, ahogy ön mondta, változott az álláspont. Az ügyészség és egyébként személy szerint én is azt gondoltam, hogy ha nincs olyan kézzelfogható kár, ami első pillanatra az ügyet elválasztja a véleménynyilvánítás szabadságától, akkor ez beletartozik a véleménynyilvánítás szabadságába. Ezt a helyzetet megváltoztatta a Kúriának egy döntése - az ügyészségnek ehhez alkalmazkodnia kell -, amely kimondta, hogy ezekben az ügyekben bűncselekmény történik, méghozzá rongálás bűncselekménye. Itt volt egy kis vita, hogy vajon rongálás vagy dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás. Ez a vita mostanra kiegyenesedett. Minden esetben az okozott kárhoz igazodó rongálásról van szó, és az okozott kár mértékétől függően szabálysértés vagy pedig bűncselekmény. Ebben nincs semmilyen eltérés, függetlenül attól, hogy ki az elkövető és milyen színezetű az elkövető.

Egyebek iránt az önök képviselőtársával szemben az eljárást nem az ügyészség kezdte, hanem a rendőrség. Azért kellett a mentelmi jogát felfüggeszteni, mert időközben megválasztották.

Harangozó képviselő úr ügyeket hozott elő; nem is érdekli, hogy mi a válasz. Azt gondolom, hogy ezekre az ügyekre egyébként is megadta az ügyészség a választ. Erre több szót nem kell vesztegetni. Írásban is megvannak ezek a válaszok.

Arató képviselő úr hasonlóképpen nem kíváncsi a válasza, amin én csodálkozom, de hát itt is az a helyzet, hogy az általa felvetett ügyekben is több írásbeli kérdés is született, ezeket mind megválasztottuk. Egyebek iránt már korábbi éves beszámoló keretében is rákérdeztek ezekre az ügyekre vagy ezek közül több ügyre. Mindet egytől egyig megválasztottuk.

Azt szeretném visszautasítani, hogy itt az ügyészség bármilyen módon és bárkivel szemben koncepció eszközöket alkalmaz vagy pedig bűnpártoló módon jár el. Úgy gondolom, hogy ez megint csak a politika világa, ennek semmi köze sem a szakmához, sem pedig a valósághoz.

Itt válaszolok arra a fegyelmi ügyre, ami több képviselőnél is felmerült. Ezzel kapcsolatban azt tudom mondani, hogy sem a múltban, sem a jelenben, sem pedig a jövőben nem fog senki az ügyészségen politizálni, és ha ez megtörténik, akkor az illetőnek nincs helye az ügyészségen. Ez az én személyes véleményem. Egyebek iránt a bíróság megállapította a fegyelmi vétséget ennél az ügyésznél. Szerencsére az elmúlt években nem nagyon akadt hasonló ügy, ez is mutatja az ügyészi szervezet intaktságát. Tehát megállapította a fegyelmi vétséget, csak úgy látta jelenleg, hogy ez nem arányos a kiszabott fegyelmi büntetéssel.

Szél Bernadett képviselő asszony olyan ügyekre kérdezett rá, amelyek 1. nem mindegyik 2018-hoz kötődik, 2. az ügyek gyakorlatilag 100 százalékában

megkapta írásban már a választ a korábbiakban. (Dr. Szél Bernadett: Nem igaz!) Ezt egyébként ő is említette. Amit kérdezett, arra mind megkapta a választ.

Egy-két általános megjegyzést azért hadd tegyek. Ilyen az MTVA-ügyek megszüntetésével kapcsolatos határozatok sorsa. A feljelentők kapják meg minden esetben a megszüntető határozatokat, illetve az, akinek bármilyen jogi érdeke fűződik hozzá, és a törvény ezt előírja. Így történt jelen esetben is. Nyilvánvaló, hogy a feljelentők utána már azt csinálnak a határozatokkal, amit ők óhajtanak.

Egyebek iránt több feljelentés volt, több eljárást egyesítettek az MTVA-ügyben, és ebből lett egyetlenegy vádemelés egy személy tekintetében. A bíróság majd eldönti, hogy ez a vádemelés megállja-e a helyét vagy pedig nem.

Ami a kamupártokat illeti, ezekről is sokszor kérdezett egyébként képviselő asszony, ezeket is megválasztottuk. A nyomozások el voltak rendelve ezekben az ügyekben, és ahogy ön is mondta, számos ügyben vádemelés is született.

A tranzitszállások ügyében szeretném azt mondani, hogy az nem fogvatartási hely. Tehát nincs alávetve, nem minősül a törvények alapján fogvatartási helynek. Majd képviselő asszony mint a parlament tagja intézkedhet arról, hogy minősüljön annak, és akkor lesz az ügyészségnek törvényességi felügyeleti joga ellenőrizni ezeket a tranzitszállásokat is.

Bósz Anett képviselő asszony, ha a szóbeli kiegészítésnél jelen lett volna, akkor hallotta volna azt, amit egyébként most is elmondtam, hogy a korrupciós esetek számának növekedése a felderítés hatékonyságának növelésére volt visszavezethető 2018-ban. Most ismételt elmondom, hogy ilyen, hogy magas szintű korrupció, nincs a büntetőjogban, a büntető anyagi jogi szabályokban, ezért ezzel nem tudunk mit kezdeni. Bárki mondhatja, hogy szerinte inentől magas szintű, és onnantól meg alacsony szintű.

(16.00)

Van, úgy látom, egy kis információhiány is. A „Híd a munka világába” programmal kapcsolatban azt mondta, hogy nincs semmilyen előrehaladás, sőt talán még azt is mondta, erre pontosan nem emlékszem, hogy már nyomozás nincs. Olyannyira van nyomozás - ezt lehet, hogy nem mondta, csak én következtettem erre, de olyannyira van nyomozás -, hogy öt személyt már meg is gyanúsítottak ebben az ügyben, és biztos, hogy tovább fogjuk vinni ezt az ügyet. Ugyanígy az ön által említett képviselő ügyében is - ott biztos, hogy mondta, hogy nincs haladás - olyannyira van haladás, hogy már vádemelés volt Simonka György ügyében, most már a bíróság fog dönteni az ő felelősségéről.

Olyanokat tudok még mondani, hogy például az önök által, többek által említett csengeri ügyben az,

hogy valaki öngyilkos lett, önmagában még nem jelent semmit az ügy büntetőjogi vonatkozásait illetően, egyebek iránt az ügyben természetesen szintén van büntetőeljárás és tanúvallomás, ami egyebek iránt akkor is felhasználható, ha a tanúnak utána változik a státusza, tehát a korábban tett tanúvallomás felhasználható ebben a tekintetben, megnyugtatom.

Bencsik képviselő úrral kapcsolatban csak annyit tudok mondani, hogy én valóban igen sok évet töltöttem az ügyészség keretében, és jó a lelkiismeretem, hála istennek.

Egy dolgot hadd vessek fel: itt többen említették, hogy van a jó ügyész meg a rossz ügyész, amit soha nem értettem; nem ez az első ilyen megjegyzés. Egy ügyészség van, erre azért szeretném felhívni a figyelmüket, és ráadásul ez egy olyan hierarchikus szervezet, amely a legfőbb ügyész által van képviselve és megjelenítve, egyébként nemcsak nálunk, sok helyen másutt is; van, ahol más a szabályozás, de nálunk ilyen. Nincs két ügyészség. Egy ügyészség van. Egy ügyészség van, és az tesz mindent. Ha önök szerint jót tesz, akkor ez az egy ügyészség teszi; ha rosszat, akkor ezt is ez az ügyészség teszi.

Stummer János képviselő úr felvetéseire nem kívánok válaszolni, a legelején elmondtam, hogy mit gondolok erről.

Szél Bernadett képviselő asszony konkrét kérdést tett fel. Szeretném azt mondani, hogy az ő konkrét kérdésében nevesített képviselővel szemben nincs vád, még csak nyomozás van.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr a közbeszerzésekre kérdezett rá. Én azt gondolom, hogy ez nem az én asztalom, de azt szeretném mondani, hogy '18-ban a fővárosban 15 százalékkal nőtt a gazdasági bűncselekményeknek a száma.

És végül engedjenek meg nekem egy utolsó megjegyzést összefoglalás helyett. Úgy tudom, hogy önök tisztelik az Európai Uniót, és sok tekintetben az Európai Uniónak a véleménye meghatározza az önök véleményét is. Ehhez szeretnék talán egy adalékot mondani. 2018-ban - mert ez a 2018. évről szóló beszámoló - ellátogatott Magyarországra Ladislav Hamran úr, az Eurojustnak az elnöke, és mondott egy beszédet, ebből egy rövid részletet hadd idézzek.

Azt mondta Hamran úr: „Magyarország proaktív hozzáállása és igazságügyi együttműködés melletti elkötelezettsége példamutató mindannyiunk számára. Az Eurojust iránti támogatásukat nemcsak azzal fejezték ki, hogy operatív munkájuk során bizalommal fordultak hozzánk, hanem azzal is, hogy Brüsszelben Magyarország hatékonyan védte érdekeinket.

Ennek kapcsán szeretném kifejezni elismerésemet Polt Péter legfőbb ügyész úrnak az európai uniós igazságügyi együttműködés terén hosszú ideje kifejtett elkötelezett munkásságáért, különösen a tagállamok közötti kapcsolatok fejlesztésére és az Eurojustban rejlő lehetőségek hatékonyabb kihasználására irányuló új és konstruktív javaslataiért.”

Hamran úrnak ez volt a véleménye a magyar ügyészségről. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Most megkérdezem Vejkey Imre bizottsági elnök urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Elnök úr, önt is tájékoztatom, hogy 30 perc az időkerete. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Mindenekelőtt köszönöm a legfőbb ügyész úrnak és a teljes ügyészi szervezetnek a munkáját. Most a 2018. évi beszámolóról van szó. Köszönöm a legfőbb ügyész úrnak azt a türelmét és visszafogottságát, amit az itt elhangzottak után az imént a pulpituson tanúsított.

A problémám a mai vitával kapcsolatban az volt, hogy nem a napirendi pont tárgyról, nem az ügyészség 2018. évi tevékenységéről és nem az annak elfogadásáról szóló igazságügyi bizottsági határozati javaslatról szólt, hanem pusztán politikai pufogatások hangoztak el. És ha csak ennyi lett volna, akkor azon könnyebb lenne átsiklani, azonban ami engem rendkívül zavar, hogy sokszor fenyegető hangvételű beszédek hangoztak el, amelyeknek, úgy gondolom, nincs helye, illetve nem volna helye a magyar parlamentben. Tehát azt tudom mondani, hogy a felszólalások nagy része méltatlan volt.

A fentiekén túl azt akarnám még mondani, hogy nem kívánom tételelesen cáfolni azokat a dolgokat, amelyeket az ellenzéki képviselőtársaim mondtak, hiszen azt már a legfőbb ügyész úr megtette. Azonban az mégiscsak rendkívül furcsa, hogy jelenleg aktuális, konkrét ügyekben szólalnak fel 2018. évi beszámoló alapján, vagy olyan ügyekben, melyekre már konkrét válaszokat kaptak. De ennél is meglepőbb volt számomra az, amit a Jobbik vezérszónoka tanúsított, hogy a Jobbik a Transparency International mögé bújt, még hozzá annak egy mostani, 2020. évi jelentése mögé. Ez a Transparency International egy olyan állásponttal jött ki, hogy szerintük korrupciós ranglistában Magyarország hat helyet rontott.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezzel kapcsolatban két probléma van. Az egyik az, hogy álláspontom szerint ez a rangsor rendkívül szubjektív, a másik pedig az, hogy nem a szubjektív érzetre, mint ahogy a legfőbb ügyész úr mondta, kellene alapítani jelen pillanatban itt a 2018. évi beszámolót, hanem a Btk. törvényi tényállásaira, amelyek a napirendet képezték. Szóval, ennyit a korrupciós rangsorról.

Aztán szintén a Jobbik vezérszónoka, Gyüre Csaba képviselőtársunk felhozta az Európai Ügyészség intézményét, illetve hogy miért nem akar Magyarország csatlakozni ehhez az Európai Ügyészséghez. Álláspontom szerint ez se tartozott a napirendhez, azonban ha már ez itt így elhangzott, akkor ezzel kapcsolatban meg kell több dolgot jegyezni. Egyrészt azt,

hogy az Európai Ügyészség nem tudna egységes feltételrendszert teremteni a büntetőjog területén.

(16.10)

Márpedig én úgy gondolom, hogy ez egy rendkívül veszélyes helyzetet állítana elő. Másrésztől az Európai Ügyészség kapcsán el kell mondanom, hogy korlátozná Magyarország nemzeti szuverenitását. Harmadrészt el kell mondanom azt is, hogy Magyarország együttműködése példaértékű a különböző nemzetközi bűnügyi szervezetekkel, így az OLAF-fal, az Európai Csalás Elleni Hivatallal, és a Eurojusttal is. És ahogy legfőbb ügyész úr mondta, a Eurojust elnöke itt volt Magyarországon éppen 2018-ban, Ladislav Hamran úr, és azt mondta, hogy példamutató a magyar ügyészség munkája. Példamutató! Tehát amíg a Eurojust szerint példamutató, addig az ellenzék méltatlan szavakkal illeti. Én úgy gondolom, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy túl nagy a kontraszt.

Harangozó Tamás és Arató Gergely felszólalásaira a legfőbb ügyész úr már válaszolt, és Szél Bernadett felszólalására is.

Szél Bernadett képviselő asszonynak azonban volt a jegyzeteim szerint egy olyan felszólalása, ami a Freedom House-t idézte, még hozzá a Freedom House-nak egy szintén mai hírét a 2018. évi ügyészi tevékenység ellenében. Mindenképpen visszautasítom azt, amit Szél Bernadett asszony itt a Freedom House jelentése által mondott, hogy Magyarországon hibrid rezsim lenne. Megnyugtatom önöket, hogy Magyarország továbbra is demokratikus jogállam, még akkor is, ha az ellenzéki pártok a 2018. évi országgyűlési választások során nem kaptak többséget a magyar állampolgároktól, és így megalakulhatott a negyedik Orbán-kormány.

Bósz Anett képviselő asszony felszólalása kapcsán szintén azt tudnám megerősíteni, amit a legfőbb ügyész úr mondott, hogy egyrészt a legfőbb ügyész úr is, másrészt én is elmondtam az expozémban azt, hogy néhány bűncselekmény-kategóriában valóban nem az általános csökkenés, hanem az emelkedés jelent meg 2018-ban. És kifejezetten hangsúlyoztam a fokozott érdeklődés miatt, hogy idetartoznak a korrupciós bűncselekmények is.

De egyidejűleg hangsúlyoztam azt is, hogy nem arról van szó, hogy negatív irányba változott volna a korrupciós helyzet, hanem kifejezetten arról van szó, hogy a korrupciós tevékenység felderítési aránya emelkedett jelentős mértékben, köszönhetően az ügyészségnek. Tehát, tisztelt hölgyeim és uraim, ez a tényállás így néz ki. Sajnálom, hogy voltak, akik ezeket a tényeket kifordították.

Még egyszer nagyon köszönöm a legfőbb ügyész úr munkáját, az ügyészség munkáját és minden egyes ügyész munkáját. Jó egészséget és további jó munkát kívánok önöknek. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. A **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Pócs János képviselő úr, a Fideszből: „Jászkun Redemptio emléknapja” címmel. Megvárom, amíg a képviselő úr fölteszi a mikrofont - parancsoljon, képviselő úr! -, ugyanis nem ön lett volna az első, de aki elsőnek jelentkezett, az visszamondta. Tehát Pócs János képviselő úré a szó. Parancsoljon!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Május 6-a van, ilyenkor mi jászok, kunok emlékezünk és emlékeztetünk. 1745. május 6-a nevezetes nap a jászok és kunok életében. Ezen a napon írta alá Mária Terézia azt a diplomát, amely visszaállította a szabad jászok és kunok régi kiváltságait. A redemptio hatása felbecsülhetetlen, nemcsak anyagi, hanem szellemi következményei is voltak és a mai napig vannak a helyi társadalomra nézve. A tulajdonszerzés, a társadalmi rétegződés ennek hatására indult meg a jászok körében.

Tisztelt Országgyűlés! Ha bárki eljön hozzánk a Jászságba, a mai napig hallhatja, hogy milyen sok család, milyen sok helyi lakos büszkén redemptus jásznak vallja magát. Ezzel azt jelzik, hogy ők bátor, hitükben erős, vállalkozó szellemű, dolgozó emberek leszármazottjai. Olyan a jászmagyar ember, aki bízik önmagában, aki áldozatokat vállal a közösségért.

2014-ben a magyar Országgyűlés Jász-Nagykun-Szolnok megye országgyűlési képviselőinek kezdeményezésére május 6-át nemzeti jászkun emléknappá nyilvánította. Ezen a napon a jászkun települések ünnepelnek, az iskolában megemlékeznek, erőt merítve Wass Albert üzenetéből, mely szerint gyökerei nélkül elpusztul a növény, gyökerei nélkül hogy maradhatna meg az ember.

Köszönettel tartozunk a Jászság településeinek, a hagyományörzőknek, a polgármestereknek, a megyei önkormányzatnak, és nem utolsósorban a magyar Országgyűlésnek, hogy a megemlékezést hivatalossá tette. Meggyőződésem, hogy ezzel a lépéssel történelmet írtunk. Közösen, büszkén mondhatjuk, hogy jász őseink önfeláldozása nem volt hiábavaló.

Tisztelt Országgyűlés! Most, amikor a koronavírus sakkban tartja az egész világot, felértékelődnek az emberi kapcsolatok, akkor érezzük legjobban a beszélgetés, a kapcsolattartás, az összetartozás, az összefogás fontosságát, amikor a körülmények mindezt megtagadják tőlünk. Hiszek abban, hogy a mostani próbatétel elmúltával lelkiileg gazdagabbak leszünk, és megtanuljuk értékén mérni a másik embert vallási, politikai hovatartozástól függetlenül.

Szerettük volna, mint mindig, ma is nagyobb körben, méltóságteljesebben ünnepelni ezt az emléknapot, de a körülmények ezúttal szűkre szabták a megemlékezés lehetőségét. Mégis azt gondolom, hogy

amíg a szívünkben ünnep van, addig nincs baj. Ameddig élnek az egykori tettek, élnek az egykori hősök is. És amíg a jászkun ember magáénak vallja az ünnepet, amíg párthovatartozás nélkül kezet nyújt a másik jász embernek, addig az egység is megmarad.

Tisztelt Országgyűlés! A redemptio a jász ember vérében csörgedezik. Jelenleg a válságos időszakban is megmutattuk, hogy együtt, összefogva a térségben az egyik legalacsonyabb a fertőzések száma. A Jázság gazdasága a jelenlegi felmérés szerint átmenetileg mindössze 8 százalékkal csökken. Köszönet a Jázság gazdasági szereplőinek, köszönet az egészségügyben, a szociális ágazatban, a rendvédelemben, az oktatásban, a szolgáltatásban dolgozóknak, akik úgy, mint 275 évvel ezelőtt, önös érdeküket félretéve a közösségért minden áldozatra készen összefognak.

A 275 évvel ezelőtti önmegváltás és a mai világválság üzenete, hogy nehéz időkben egység kell köznénk. Egység az is, ha mindannyian egyet akarunk, és egység az is, ha mindannyian másként akarjuk ugyanazt az egyet. Mi, akik 2014. május 6-át a parlament egyhangú szavazatával nemzeti emléknappá nyilvánítottuk, erre mindig készen állunk.

Tisztelt Országgyűlés! Hűség, munkaszeretet és hagyománytisztelet - a jászok ma is ezt kínálják az összmagyarságnak. Kérem, az emléknapon gondoljunk kegyelettel elődeinkre, akik sok csatát vívtak lóhátról, tárgyalóasztaloknál, hogy legfőbb kincsünket, a magyarságunkat megőrizzék és továbbadják az utódainknak. Ez a mi közös felelősségünk itt az Országházban és minden jászkun településen. Köszönet az őseinknek, tisztelet a jászoknak.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, engedjék meg, hogy beszédemet a Jászmagyarok együttes jász himnuszának egy részletével zárjam: „Nem akarunk mást, csak élni, nyugovóra itt letérni. Mi atyánkért, fiak értünk, megőrizni nemzetségünk.” Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

(16.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Fülöp Erik képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. FÜLÖP ERIK (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársak! Azt sajnos megszokhattuk az utóbbi években, évtizedekben, sőt az utóbbi száz évben, hogy folyamatosan tumbol a magyargyűlölet a Kárpát-medencében, a csonka országon kívülre szakadt magyarjaink körében, de én azt gondolom, hogy a Ceausescu-rezsimnek - annak a Ceausescu-rezsimnek, amely a legsovínisztább, leginkább magyargyűlölő rezsim volt Európában - a bukását követően idestova harminc évvel később is a román államfő, jelesen Klaus Iohannis olyan kijelentésekre ragadtatja magát, amellyel nemcsak az Erdélyben élő székelyeket, hanem a Romániában élő összes magyart, és nemcsak őket, hanem

bennünket, magyarokat, sőt az egész világon élő magyarságot sérti meg, sérti véréig.

Szeretném most idézni Klaus Iohannisnak a székyautonómia-törvény kapcsán megfogalmazott gondolatait, amelyek, azt gondolom, döbbenetesekek a XXI. században az Európai Unióban. Iohannis államelnök úr a Szociáldemokrata Párt vezetőjének címezve kijelentette azt, hogy azért harcol a párt, illetve annak a vezetője, hogy Erdélyt odaadja a magyaroknak, magyarul köszöntötte ezt követően a PSD-nek, a Szociáldemokrata Pártnak az elnökét, és feltette a kérdést, hogy vajon mit ígért Orbán Viktor magyar miniszterelnök cserébe a megegyezésért.

Én azt gondolom, hogy nem nekem kellene kioktatnom Iohannis urat történelemből, és felhívni a figyelmét arra, hogy az elmúlt több mint ezer évben a Szent Korona országában kapott az ő nagyon sok felmentője, a szászok autonómiát, és természetesen arra sem nekem kellene felhívnom a figyelmét, hogy Erdélybe és Románia egy részébe, a partiumi vidékekre is magyar királyok alatt települtek be a román, a jelenlegi román lakosok ősei.

Ettől függetlenül természetesen a Mi Hazánk Mozgalom egyetért Szijjártó Péter azon videóüzenetével és kijelentésével, hogy több tiszteletet érdemelnek a magyarok, élhetnek akár Magyarországon vagy bárhol máshol a világon vagy éppen jelesen Romániában, viszont ezt nem tartjuk elégségesnek. Én azt gondolom, hogy méltán követelhetjük azt, hogy egyrészlől Klaus Iohannis román államelnök kövesse meg a magyarokat, kérjen bocsánatot a székelyektől, kérjen bocsánatot az erdélyi magyaroktól, és - továbbmegyek - kérjen bocsánatot attól a 15 millió magyartól, akinek most súlyos károkat okozott. Viszont én azt gondolom, hogy amíg ez nem történik meg, addig nagyon súlyos diplomáciai döntéseket kell felvállalnia a jelenlegi kormánypártnak is, nemcsak szavakban, hanem tettekben is jeleznie kell azt, hogy minden magyar felelős minden magyarért, és kiáll a magyar kormány és a Fidesz-KDNP is, illetve a magyar Országgyűlés is minden magyarért, élhetnek ők akár bárhol a világon. Éppen ezért a Mi Hazánk Mozgalom felkéri a magyar kormányt, hogy mindaddig, amíg Klaus Iohannis nem követi meg ezen kijelentései miatt a magyar nemzetet és a magyarságot, addig tiltsuk ki Magyarországról. Én azt gondolom, hogy ez a nemzetközi jogban egy ismert gyakorlat vagy egy ismert tevékenység, sajnos súlyos elszenvédője volt Magyarország is, hiszen emlékezhetünk arra, hogy Sólyom László magyar köztársasági elnököt mindenféle ilyen kijelentés és előzmény nélkül kitiltotta a szlovák állam 2009-ben Szlovákia területéről. Úgyhogy ez a Mi Hazánk Mozgalom kezdeményezése, ezt szeretnénk mi elérni.

Mindemellett azért szeretném felhívni a tisztelt jelen lévő képviselőknek és az Országgyűlésnek a figyelmét is arra, hogy vészesen közeledik a 100. trianoni évforduló, és sajnos a koronavírus-járvány miatt nem tudunk méltóképpen megemlékezni arról a szörnyű és igazságtalan tragédiáról, amellyel megcsonkították hazánkat, viszont én azt gondolom, hogy ebben

a megemlékezésben talán partner lehet az Országgyűlés is, partner lehet a Fidesz-KDNP is és minden jelenlegi parlamenti frakció. Ugyanis nem is olyan régen, március 5-én a Mi Hazánk Mozgalom képviselőtársaival egy olyan törvénytervezetet nyújtottunk be az Országgyűlés elé, amelyben a trianoni igazságtalan békeszerződést még érvényben tartó 1921. évi XXXIII. törvényt szeretnénk eltörölni, hiszen az sem jogilag, sem politikailag, sem erkölcsileg nem felel meg a XXI. századi Magyarországnak.

Nagy sajnálattal vesszük tudomásul a koronavírus-járvány miatti rendkívüli jogrendnek a fennállását, viszont ettől függetlenül azt nem tudjuk tudomásul venni, hogy Trianon közeledtével ezt az Országgyűlés nem tűzi napirendre, és éppen ezért én szeretném felkérni a magyar Országgyűlést és a Fidesz-KDNP kormányzópartot, hogy minél hamarabb tűzze napirendre ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalását, és természetesen minden magyar országgyűlési képviselő fogadja el, ezzel is legalább egy nagyon kicsi erkölcsi elégtétellel segítsünk a külföldre szakadt magyaroknak.

Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a Jobbik soriban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr is. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Olyan korban élünk, amikor szerencsére nem fegyverrel kell védeni a magyar hazát - a magyar hazát természetesen a lehető legszélesebb értelemben gondolom, az egész Kárpát-medencei gazdasági övezetre és a magyarság, a magyar nemzettest teljes egészére gondolok -, hiszen a Székely Nemzeti Tanács a székely autonómiát is célzó aláírásgyűjtő kampánya jelen pillanatban is zajlik, célegyenesben van, és azt kell hogy mondjuk, a történelem egyik legkönnyebb helyzete az, amikor egy elektronikus aláírás foganatosításával akár otthonról lehet támogatni egy olyan kezdeményezést, amelynek érdemi kihatása lehet a jövőre nézve, és ez a kezdeményezés nyilván azt célozza meg, hogy az uniós tagállamok nemzeti kisebbségei önállóan, akár a kormányokat kihagyva is pályázhassanak fejlesztési forrásokra, ez pedig az elszakított részek magyarságát illetően szerencsére azt is jelenthetné, hogy a mostani kormányzat szorításából is kikerülhetne jó sok véleményformálójuk.

Azt is látnunk kell, hogy a koronavírus egyszerűen ellehetetlenítette az aláírásgyűjtés fizikai formáját, viszont Trianon gyalázatának 100. évfordulóján elképesztő felsülés és egy nagyon rossz szimbolikájú fejlemény lenne az, hogyha még online aláírásokkal sem tudnánk kitenni az irányjelzőt, hogy Magyarország mégiscsak mit akar saját magától ebben az évszázadban.

Eddig a hivatalos felhívás, és következzen a kellemetlen része!

Magam hosszú éveket töltöttem a frontvonalon, igyekeztem a magyar családokért való küzdelmet segíteni kilakoltatásokon, árvizek esetében és az elcsatolt részek magyarsága tekintetében is, mégis meglep az az elképesztő indulathullám, amelyet ez a kérdés még a mai napig ki tud váltani. Németek, franciák, más nációk körében talán elképzelhetetlen lenne az, hogy saját maguk közé ilyen mély árkokat ásnak, és azt is látjuk, hogy 2010 óta a Fidesz-KDNP nagyon sokat tett ezen árkok további ásása érdekében. Egy elképesztő manipulatív pályázati rendszerrel igyekezett az elszakított részek magyarságának véleményformálóit megnyerni, és a fideszes ellenségképgyártás, illetve az állandó háborús pszichózis egy olyan helyzetet teremtett Magyarországon, hogy fiatal fordult az idős ellen, nyugdíjas honfitársaink ellen, vidékiek a fővárosiak ellen, és a csonka-Magyarországon élők adott esetben a történelmi Magyarországon élőkkel fordultak szembe, és fordítva.

Ez tarthatatlan, ez méltatlan, és nagyon sokan most is úgy gondolják, hogy aki aláírja ezt a kezdeményezést, ezáltal a Fidesz hatalmára szavaz, hiszen a határon túl szerintük mindenki a Fideszre szavazott. Eközben az igazság az, hogy több mint egymillió magyar kettős állampolgár él az elszakított részekben, és közülük 240 ezer fő vett részt a választásokon, majdnem 800 ezer pedig nem. Nem büntetheti tehát senki határon túli testvéreinket aktuálpolitikai, napi indokok mentén, hiszen minden magyar felelős minden magyarért. Elképesztő aránytévesztés lenne azokat is büntetni, akik ugyanúgy ki vannak szolgáltatva a mindenkori magyar kormányoknak a fejlesztési források közvetlen elérése nélkül, mint bárki már a Kárpát-medencében.

Megint csak jellemző érv, mégsem tartom őszintének az „aki nem itt adózik, ne akarjon beleszólni az ország sorsába” című érvet. Én magam az országot természetesen az egész magyar nemzettest tekintetében értem, de nem tudnék elfogadni egy hasonló cenzust, amely mondjuk, adózáshoz köti a véleményformálás lehetőségét. Az ilyen ötletgazdák kizárnák talán nyugdíjas honfitársainkat vagy éppen a főállású édesanyák szavazatait is. Tőlem mindez távol áll, én ezt nem tudom elfogadni.

Bőven vannak a jelenlegi határainkon túlra nyúló teljesen fölösleges fejlesztések, ilyen a magyar segélyhitelből épülő kenyai kórház, amelyet kórházként nem nevezhetünk feleslegesnek, és Kenyában nyilván fontos, szükséges egy ilyen beruházás, a magyar hitelezési lába viszont legalábbis megkérdőjelezhető; de ilyen a balkáni országokba küldött, amúgy hiánycikknek számító védőfelszerelés-csomag híre is.

Ezek hümmögést váltanak ki belőlünk, és egy egynapos kommentáradatot jellemzően a világhálón; ugyanakkor a határon túlra szánt fejlesztési források sokkal komolyabb indulatokat, amelyek egy olyan elképzelhetetlenül mélyen lévő tüskét, egy olyan társadalmi fel nem dolgozottságot feltételeznek, amivel a századik évfordulón illene valamit kezdenünk.

(16.30)

Azt sem tudom elfogadni, hogy Trianon régen volt, száz éve történt. Hiszen ha kifosztják egy embernek a nagyszüleit, dédszüleit, hátat fordít nekik pusztán azért, mert a veszteség adott esetben évtizedekkel ezelőtt következett be? Egy lemondó, gyáva nemzet igenis porlad, elbukja területeit, gazdaságát, tagjai kirajzanak a világba. Egy bátor, gyarapodásra törekvő nemzet ugyanakkor egészen máshogy viselkedik, támogatási rendszerrel védi a sajátjait, szociális hálót sző, és úgy építi fel a céges hálóját, hogy az elszakított részekben a magyar tulajdonú bankfiókban magyar embert alkalmazzanak, a magyar tulajdonú kutakon is legyen magyarul beszélő ember, az iparúzésiadó-befizetések pedig lehetőleg ne Bukarestet támogassák, hanem az elszakított részek magyarságát.

Ilyen apró mozaikokból épülne ki a jövő, a magyar gyarapodás útja. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ma 45 évvel ezelőtt halt meg Mindszenty József bíboros, esztergomi érsek, az utolsó hercegprímásunk. Három évtizeden át a jobboldali pártok és kormányzat erkölcsi pajzsként tartotta Mindszenty Józsefet maga előtt, és most a 45. évfordulón eljutottunk oda, hogy mindössze a dorogi bányásztemplom, két honfitársunk Kölnben a dóm-ban, a veszprémi Padányi iskola és az egyik portál, az Alfahír portál emlékezett meg erről az évfordulóról. Ez nagyon-nagyon elkeserítő.

Ez az ember annyit tett a magyar szabadságért és annyit tett a nyilas és kommunista diktatúra ellen, mint nem sok ember. Hogy miért nem lehet róla ájtatosan és álszenten beszélni, annak az az oka, hogy ő egy nagyon kemény ember volt; iszonyatos kemény, aki az elveihez végletekig ragaszkodott egész élete során.

Csehimindszenten született 1892. március 29-én, és teológiai tanulmányait 1915-ben fejezte be a szombathelyi papnevelő intézetben, és 1915. június 12-én szentelték pappá. Rendkívül gazdag az életútja, szinte felsorolni sem lehet azokat a munkákat, amelyeket elvégzett azért, hogy a hitet, a keresztény hitet minél szélesebb körben terjessze, és az az életforma, hittel élő életforma legyen az általános, hiszen álláspontja szerint a jó és az üdvözítő csak ebből az életformából eredhet.

1937-től pápai prelátus volt, 1939-ben gróf Teleki Pál miniszterelnök fölkérésére a náci Volksbund- és nyilas hatásokat ellensúlyozni kívánó, a

magyar keresztény-nemzeti értékeket védő Nemzetpolitikai Szolgálat dunántúli vezetője volt.

XII. Piusz pápa 1944. március 4-én veszprémi püspökké nevezte ki, március 25-én Esztergom püspökévé. 1945. augusztus 16-án a pápa esztergomi érsekké nevezte ki, majd 1946. február 21-én bíborossá szentelték. 1944 júniusában a zsidók elhurcolása ellen tiltakozott. Október végén, amikor a katonai hadműveletek elérték a Dunántúlt, emlékiratot írt, és kérte az összes püspököt és társait, hogy segítsenek leküzdeni ezt az iszonyatos terhet, amit rákényszerít a náci hadsereg Magyarországra.

A keresztény erkölcsre hivatkozva követelte a kormányzattól, hogy szüntessék meg a harcokat, mert a háború nem a magyar nép érdekeit szolgálja. E kezdeményezés megtorlásául a veszprémi nyilas hatóság katonai célokra le akarta foglalni a püspöki palotát. Mindszenty megtagadta, letartóztatták, pincebörtönébe zárták, de azért még a fogva tartása során is pappá szentelte több végzős kispapját.

1944. december 28-án a soproni Isteni Megváltó Leányainak Berghofer Teréz vezette zárdájába vitték. 1945. június 20-án érkezett vissza Veszprémbe, és gondja volt arra is, hogy hívei körében a harcok hónapjai alatt a meglazult hitet felélessze, és visszaálítsa a hitélet gyakorlását.

Érseki székhelye október 7-én volt az Esztergomi bazilikában. 1946. február 21-én a pápa bíborossá kinevezte a római Szent Péter-bazilikában.

1945. október 18-án és 1947. augusztus 25-én a nemzetgyűlési választásokra körlevelet írt, hogy a híveket arra kérje, hogy az evangéliumi szellemű pártokra szavazzanak. De ezt a hatalom nem tűrte, és '48 karácsonyán, december 26-án letartóztatták, megkínnozták, 1949. február 8-án első fokon, július 6-9-én másodfokon életfogytiglani fegyházra ítélték. Hat évet töltött börtönben.

Mindszenty bíboros élete és elkötelezettsége a magyar ügyek iránt szinte utolérhetetlen. Két gondolatát szeretném idézni így a megemlékezés végén. Az egyik úgy szól: „A mi szívünk megremeghet a nehéztől, az ismeretlentől, a lehetetlennek látszótól, Isten azonban az egyének és nemzetek jövőjét sokszor a lehetetlennek látszó holnapba rejtette el; nekünk kell nekilátnunk, hogy azt előhozzuk. A megmaradt kevésből újra kell építenünk a hazát! Ez a dolgunk ezen a világon! Ettől megszabadulni nem tudunk, csak elbújni előle. Fiatalságunk lelkében tegyük izzóvá a magyar ígéret földjének megszerzését!”

A másik pedig: „Az egyház mindig és mindenütt igénybe veheti a jogot, hogy a politikai jelenségek felett is ítéletet mondjon, amikor a személyes szabadságjogok és a lelkek üdve ezt megköveteli. Bármit mondok is, a jelenlegi rezsim azt fogja mondani, ez politika. Ha a tízparancsolatot emlitem, a rezsim máris találva érzi magát. Neki már az is politika, ha azt mondom: 'Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!', ha azt mondom: 'Ne ölj!', a rezsim mindjárt magára veszi. Ugyanez a helyzet, ha kimondom, hogy

'Ne lopj!' Ez is érinti őket, bár ők nem lopnak, csak 'elkonfiskálnak'."

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik sorai-
ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm képviselőtársaim, a

jegyzőkönyvvezetők, az Országgyűlés Hivatala munkatársainak a munkáját.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését. Mindenkinek szép jó éjszakát kívánok, az **ülénapot bezárom.**

(Az ülésnap 16 óra 36 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Dr. Lukács László György s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)